

Newsletter

PROGRAMME PARLEMENTAIRE CANADA-UKRAINE PARLIAMENTARY PROGRAM
CANADA-UKRAINE PROGRAMME PARLEMENTAIRE
ПАРЛАМЕНТАРНА ПРОГРАМА КАНАДА-УКРАЇНА

CUPP was the first program of assistance to Ukraine, established in 1990.

WINTER 2008/2009 Issue 2

History of CUPP

In July 16th, 1990 the Ukrainian Parliament adopted the Declaration of Sovereignty which declared that Parliament recognized the need to build the Ukrainian state based on the Rule of Law. On August 24, 1991 the Ukrainian Parliament adopted the Declaration of Independence, which the citizens of Ukraine endorsed in the referendum of December 1st, 1991.

Also in 1991, Canadians celebrated the Centennial of Ukrainian group immigration to Canada. To mark the Centennial, organizations planned programs and projects to celebrate this milestone in Canada's history.

The Chair of Ukrainian Studies Foundation of Toronto decided to mark the Centennial by establishing the Canada-Ukraine Parliamentary Program for undergraduate university students from Ukraine. The Canada-Ukraine Parliamentary Program gives Ukrainian students an opportunity to work and study in the Canadian Parliament, and gain experience from which generations of Canadian, American and West European students have benefited. On the basis of academic excellence, knowledge of the English or French and Ukrainian languages, and an interest in the parliamentary system of government, undergraduate university students from Ukraine can apply for a CUPP scholarship. It is hoped that CUPP will contribute to the education of future leaders of Ukraine.

Contact Us
Chair of Ukrainian Studies
Foundation
620 Spadina Avenue
Toronto, Ontario,
Canada M5S 2H4
Tel.: (416) 923-3318
Fax: (416) 234-9114
www.KATEDRA.org

Impressions about CUPP'08

Mykola Mazanyy
*Hetman University
(Vadym Hetman National Economics University of Kyiv)*

Observing the 2008 Canadian elections gave me a great perspective of the democracy and liberty values, which citizens and politicians hold dear. The spirit of cooperation by citizens for the sake of supporting the principles of democracy, in

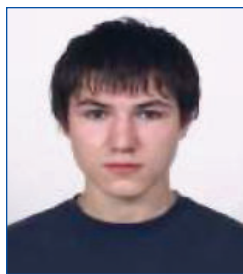
order to create a bright future, were fascinating to observe... The genuine and inviolable respect for the rule of law is what I was most impressed with in Canadians. Such great leverages of justice exist in Canada that no outside intervention is required, as long as the citizen respects the law. I believe that the key aspect of Canada's success as a country, both economically and politically, is the human factor. I am proud that so many Ukrainians and other brave immigrants with tremendous leadership potential, abilities and skills came to Canada to build a strong, powerful and at the same time free country.

Interns with CUPP historian Borys Gengalo on Parliament Hill.

WINTER 2008/2009 CUPP NEWSLETTER - Issue 2

Impresions about CUPP'08.....	1
Thank you from CUPP'08 Interns & Director	5-6
Mission for CUPP Interns and youth of Ukraine	7
Thank you to the volunteers.....	8
One step closer to Europe?	10
Note from Afghanistan.....	11
Comment to article... ..	12
How the Medvedev Doctrine may affect... ..	13
Resolution of potential problems with Russia.....	14
Comments to Vitvitsky speech... ..	16
Exodus & Homecoming	17
Reflections on the meeting with Prof. P. R. Magosci.....	20
Teaching Ukrainian Language in Alberta.....	21
Short diary of a CUPPer.....	23
Meetings and events during the Election Campaign... ..	24
Interview	26
CUPP'08 explores the Capital.....	27
Visiting Quebec - A heart of Canada... ..	28
Verhovna Rada Interns meeting in Kyiv.....	30
John Yaremko teaching Fellowships..	31
Second short answers	32
The top 10 who are changing the world of internet and politics.....	33-44
Human dignity, multiparty democracy and the rule of law... ..	45
Знову додому	48
Парламентарна програма "Канада-Україна".....	50
Загниваюча російська імперія	52
Канада сьогодні.....	58
Листівки з Канади	61
Досвід інтежера-програміста на КУПП	64
Кленова столиця і ми.....	65
Вибори на двох	66
Зустріч двох успішних програм стажування.....	69
Виборча система України	71
Toronto Life.....	73
Canada-Ukraine Parliamentary Program 2008.....	74
Як Капери творили велику політику	76

Oleksandr Pankiv
*University of Lviv
(Ivan Franko National University of Lviv)*

Participating

in CUPP is a unique experience and the opportunity of a lifetime. As an observer of the October 14 Federal Election in Canada I had an opportunity to observe an open and democratic election campaign, that was totally different from elections in Ukraine.

The many meetings with students, university professors, representatives of Ukrainian Diaspora, government officials, public activists, ordinary people on the streets, election campaign volunteers as well as sightseeing throughout Canada did really change the mindset of each intern. Hopefully we will implement some if not all of the lessons and experiences for the benefit of Ukraine, its development and future prosperity.

Olha Makedonska
National Mining University of Dnipropetrovsk

My intern-ship experience at the Canada-

Ukraine Parliamentary Program gave me the opportunity to become acquainted with some of the most cultured, interesting and dedicated individuals I have ever met, but also gave me many practical skills that I plan to implement in my future career and education. It is a great opportunity for any student to be able to sit next to professors and members of Parliament to hear about pressing issues such as the war in Afghanistan and the current tax policy. I cannot think of another program during which I met such interesting people, learned so much about Canada and its democracy, and became familiar

with the work of the most important governing structure in Canada, its Parliament. While undergoing these experiences I believe that I personally contributed to the ongoing democratic changes in Canada and the elections of a new Canadian Parliament.

Olha Melykh
National University of Kyiv-Mohyla Academy
Participation in CUPP 2008 is first of all a big step in self-development.

By managing cultural, racial, sexual diversity which surrounded us every day, a lot of prejudice and stereotypes about Canadians were set aside. Observing the federal election campaign I learned how elections can be carried out without the vast breach between the candidates and the voters, how tolerance and civility can prevail during a political competition and how the business culture helps facilitate consensus and the compromise between candidates and parties, as well as between ordinary people. These 6 weeks of CUPP in Toronto helped me to put into practice my knowledge of politics, gain new experience in it and learn more about human relations in a multicultural society.

Oleksandr Polonyk
Kyiv International University
The essential task of CUPP'08 was to allow Ukrainian

student interns to observe the election process in Canada, and discover how the electoral system works in a truly democratic state. However, the essence of democracy lies neither in the federal election process nor in the sessions of Parliament. The institutional framework (the elections

process or effective parliament) creates only the prerequisites of democracy. The essence of democracy is the state of people's minds and their ability to react to various challenges. And CUPP gave me opportunity to discover both the framework and the essence of democracy. By observing the Canadian elections I met people, whose normal daily activities and respect for the rule of law present the strongest guarantee for democracy.

Solomiia Kratsylo
University of Lviv

Upon our arrival in Canada, it was a challenge to get used to the 7-hour

time shift and therefore in the first days my perception of the new surroundings was somewhat blurry and carved into my memory was the mixture of skyscrapers on top of my head, huge dinosaurs' skeletons in the Royal Ontario Museum, all possible models of footwear in the Bata Shoe Museum, Medieval lavishness of Casa Loma the castle-like residence on the hill, unique sights and smells of Toronto's China Town, breathtaking views from the top of the CN Tower, debates, door-to-door canvassing, election lawn signs promoting competing parties candidates, coffee brakes at Tim Horton's and active squirrels rushing around ...all these sights formed an unforgettable mosaic of Toronto.

Among the most stunning aspects I would distinguish: -the unbelievably clean air, so that after a ride in the public transport your shoes are as clean as when you left home. The ability to get from one area of the city to another using a transfer ticket, but paying only one fare!

-All election campaign workers who help out the candidates, absolutely on voluntary basis.

-Even if a candidate loses the election, he continues working with the local

community to earn the support of the voters at the next election.

-There are 10 Ukrainian Catholic, 4 Ukrainian Orthodox as well as several Protestant and Evangelical churches in Toronto.

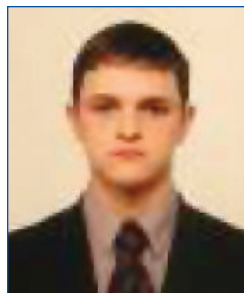

Yaryna Kobel
University of Lviv
East Edmonton, Alberta
(Canada's oil province):
sunny days but frosty nights.
Work with

every voter individually: to listen to their concerns.

Seeking their support: lawn signs, door to door canvassing; distributing election flyers to homes; phone canvassing; waiving to work-bound or home-bound commuters; barbecues and meetings with voters. Internal affairs: election strategy meetings; visit of the Prime Minister.

Finally: results by hard work of volunteers; maintaining low financial expenses on electoral campaign; belief in 100% success.

Anton Ruban
Yaroslav The Wise National Law Academy of Ukraine, Kharkiv

Due to CUPP I have received a valuable experience of

federal elections. It was not easy, but I know that it will touch upon my future profession and will play an important part in pursuing my life goals.

Olha Kroytor
Yaroslav The Wise National Law Academy of Ukraine, Kharkiv

CUPP is a great opportunity to learn a foreign culture, and

share your culture with others. It gave me a totally different perspective of how things happen in Ukraine – and not only in the political sphere. It also taught me to be polite and thankful for what we observe and meet in our life. This year's election campaign showed the CUPPERS how transparent elections and politics should be conducted. I was really impressed by the amount of work our candidate expended on every single individual or any single voter. It really made us confident that OUR FUTURE BEGINS TODAY!!

Evhen Reus
Odesa National Polytechnic University
Being in Canada during the CUPP'08 Program I learned what real democracy

and supremacy of law are: both men and women have equal rights, people are law-abiding citizens, Members of Parliament do not live in rich houses – they represent interests of their electorate. When you pay for something – you get it (for example, front lawns, streets are clean and with no garbage on them). I also learned that elections in Canada differ a lot from Ukrainian elections: firstly, you vote for concrete candidate, but not the whole party; the election campaign of some MP cannot be paid from a pocket of one rich oligarch – you can donate no more than \$1100. It was very unusual to see how a candidate (for the post of MP) knocks to each door in the city and speaks personally to voters, asks about their problems and makes notes about what he will need to change in his policy. People in Canada are so open to conversation – they enjoy sharing their ideas, experience, knowledge. During the pre-election campaign a lot of volunteers make phone calls to voters and ask them about their will to support a candidate on E-day. Every month most of MPs send thousands of newsletters to their electorate about work that has been done by these MPs

to date. Summarizing my impressions about CUPP Experience, I want to say a great "THANK YOU" to Director of this Program – a person, who gave me the opportunity to observe the Canadian elections, learn Canadian culture and traditions and meet very interesting people from Ukrainian Diaspora in Canada, that welcomed me so warmly and cordially!

Tetyana Kobets
University of Zaporizhia
Started by a surprise when the federal election was called in Canada,

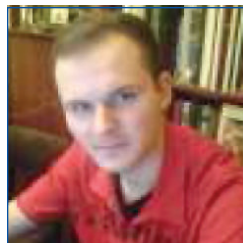
participation in CUPP has been one of the most exciting things I have done in my life so far. I was honored to work in the campaign office of the NDP candidate and former MP – Paul Dewar in the Ottawa Center riding. During my 4-week internship at the campaign office I received a unique opportunity to see how the election process works in Canada, and most importantly to be involved in it by participating in various kinds of activities, ranging from attending the all-candidates debates on various issues and canvassing to making buttons and data base entry. Participation in CUPP made me more interested in politics, both international as well as domestic, helped me to compare the government system in Canada and Ukraine and the way election campaign is carried out and will, no doubt, help me to use the experience gained during both my professional career and upcoming elections in Ukraine as well. I am incredibly thankful to all the people working at the campaign office: both staff and volunteers for involving me into their daily activities and taking their time to explain things to me; to my host family which made sure I felt comfortable and welcomed during my stay in Canada; to Ukrainian embassy for including me into their events, both official and private; and to the CUPP

for giving me this unique opportunity.

Maryna Khorunzha
Yaroslav The Wise National Law Academy of Ukraine, Kharkiv
For me spending almost four

weeks in Toronto was like travelling around the world. I have experienced Western democracy, American friendliness, Eastern exoticism. While canvassing with Yasmin Ratansi, the liberal candidate for Federal Elections, we ran into Eugene McDermott, Yasmin's opponent from conservative party, canvassing with his volunteers. Not only both parties were extremely nice to each other, Mr. McDermott even remembered me from last week's all candidate meeting! Though this week we heard about liberals' supporter's from Yasmin's constituency break lines were cut.

Vasyl Khomiak
University of Kyiv (Taras Shevchenko National University of Kyiv)
I would like

to focus on following aspects of my internship:

1. In Canada deputies work truly for **the people and not the reverse as in Ukraine**. I became convinced of this when our Member of Parliament James Bezan, drove more than 200 kilometers to meet several pensioners and to hear their concerns and opinions about some legislation.
2. In Canada deputies have no privileges. And they build their campaign platforms and promises based not on the immediate or present election but also for the longer future.
3. People, who work in campaign office, except staff, are all volunteers. They spend a lot of

time working for their candidate and party as well as for the country, for free.

Mariya Romanyshyn
Lviv Polytechnic National University (Lviv Polytechnic)
After my almost 3 month

stay in Canada, I would describe Canada using such words, as diverse, tolerant, complete democracy, friendly & charming nature, dependable support for Ukraine. Having become a part-time Toronto resident I got the chance to interact with its multicultural society, to taste its strengths and weaknesses, and to live a routine Canadian life. Observation in a Canadian election campaign presented me with the opportunity to gain valuable experience, find out the key economic, politic, environment, social issues Canada faces, as well as understand the main principles of democracy.

Thus CUPP'08 – translates into discovering Canada from its politic, cultural and visitors perspectives, as well as sharing of mutual experiences. I tried to gain an insight into Canadian multicultural community, its political culture and take back with me new ideas, information and building blocks which will benefit Ukraine. ■

MP Paul Dewar
with Tetiana Kobets.

**The Director and CUPP'08 Interns wish to thank
the following Members of Parliament who accepted
a Ukrainian Intern during the Fall Session of Parliament**

Peggy Nash, Toronto, ON

Kateryna BONDAR - Edward Schreyer Scholarship
National University of Kyiv-Mohyla Academy

Borys Wrzesnewskyj, Toronto, ON

Taras BRATSIUN - Dopomoha Ukrainian Scholarship
Hetman University (Vadym Hetman National University of Economics, Kyiv)

James Bezan, Selkirk, MB

Vasyl KHOMIAK - Christina Bardyn Scholarship
University of Kyiv (Taras Shevchenko National University of Kyiv)

Tom Wappel, Toronto, ON

Maryna KHORUNZHA - Antin Hlynka Scholarship
Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv

Peter Goldring, Edmonton, AB

Yaryna KOBEL - John & Mary Yaremko Scholarship
University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)

Chris Charlton, Hamilton, ON

Tetyana KOBETS - Malanchuk Family Scholarship
Zaporizhia National University

Dan McTeague, Toronto, ON

Yaroslav KOVALCHUK - Hymeniuk Family Scholarship
Ostroh Academy (National University of Ostroh Academy)

Maria Minna, Toronto, ON

Solomiia KRATSYLO - Ramon Hnatyshyn Scholarship

University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)

Maurizio Bevilacqua, Vaughan, ON

Olha MAKEDONSKA - Raynell Andreychuk Scholarship
National Mining University of Dnipropetrovsk

Inky Mark, Dauphin, MB

Mykola MAZANYI - Senator Paul Yuzyk Scholarship
Hetman University (Vadym Hetman National University of Economics, Kyiv)

Royal Galipeau, Ottawa-Orleans, ON

Olha MELYKH - Mazurenko Family Scholarship
National University of Kyiv - Mohyla Academy

Sukh Dhaliwal, Vancouver, B.C.

Sergii OPANASENKO - Michael Starr Scholarship
University of Kyiv (Taras Shevchenko National University of Kyiv)

Rick Dykstra, St. Catharines, ON

Oleksandr PANKIV - Volodymyr Hrynyk Scholarship
University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)

Brian Masse, Windsor, ON

Oleksandr POLONYK - Ethel Rose & Michael Makuch Scholarship
Kyiv International University

Mike Wallace, Burlington, ON

Ievhen REUS - William Kereliuk Scholarship
Odesa National Polytechnic University

Joy Smith, Winnipeg, MB

Mariya ROMANYSHYN - Yuriy & Oksana Fedyna Scholarship
Lviv Polytechnic National University

Dean Del Mastro, Peterborough, ON

Anton RUBAN - John Sopinka Scholarship
Yaroslav the Wise National Law Academy, of Ukraine, Kharkiv

Judy Wasylycia-Leis, Winnipeg, MB

Oleksandr SHUMSKYY - Senator John Weibe Scholarship
University of Kharkiv (Vasyl Karazin National University of Kharkiv)

Carolyn Bennett, Toronto, ON

Iryna TIMKINA - Cathy Obal Scholarship
National Technical University

Mulcair, Montreal, P.Q.

Artem VITKOVSKIY - Senator Michael Wall Scholarship
National University of Kyiv - Mohyla Academy

Borys Wrzesnewskyj, Toronto, ON

Olha KROYTOR - John & Julia Stashuk Scholarship
Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv

Andrew Telegdi, Kitchener-Waterloo, ON

Pavlo SHOPIN - Mazurenko Family Scholarship
University of Luhansk (Taras Shevchenko National University of Luhansk) ■

**CUPP Interns wish to thank the following candidates
in the October 2008 election who allowed us to complete our 2008
Internship during the pre-election campaign**

Peggy Nash, Toronto, ON

Kateryna BONDAR - Edward Schreyer Scholarship
National University of Kyiv-Mohyla Academy
Maria ROMANYSHYN - Yuriy & Oksana Fedyna Scholarship
Lviv Polytechnic National University

Yasmin Ratansi, Toronto, ON

Maryna KHORUNZHA - Antin Hlynka Scholarship
Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv
Anton RUBAN - John Sopinka Scholarship
Yaroslav the Wise National Law Academy, of Ukraine, Kharkiv

James Bezan, Selkirk, MB

Vasyl KHOMIAK - Christina Bardyn Scholarship
University of Kyiv (Taras Shevchenko National University of Kyiv)
Mykola MAZANYI - Senator Paul Yuzyk Scholarship
Hetman University (Vadym Hetman National University of Economics, Kyiv)

Paul Dewar, Ottawa, ON

Tetyana KOBETS - Malanchuk Family Scholarship
Zaporizhia National University

Gerard Kennedy, Toronto, ON

Solomiia KRATSYLO - Ramon Hnatyshyn Scholarship
University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)

Borys Wrzesnewskyj, Toronto, ON

Taras BRATSIUN - Dopomoha Ukrainian Scholarship
Hetman University (Vadym Hetman National University of Economics,

Kyiv)

Olha MAKEDONSKA - Raynell Andreychuk Scholarship
National Mining University of Dnipropetrovsk
Oleksandr PANKIV - Volodymyr Hrynyk Scholarship
University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)
Olha KROYTOR - John & Julia Stashuk Scholarship
Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv

Peter Goldring, Edmonton, AB

Yaryna KOBEL - John & Mary Yaremko Scholarship
University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)

Patrick Boyer, Toronto, ON

Oleksandr SHUMSKYY - Senator John Weibe Scholarship
University of Kharkiv (Vasyl Karazin National University of Kharkiv)
Olha MELYKH - Mazurenko Family Scholarship
National University of Kyiv - Mohyla Academy

Maria Minna, Toronto, ON

Yaroslav KOVALCHUK - Hymeniuk Family Scholarship
Ostroh Academy (National University of Ostroh Academy)
Iryna TIMKINA - Cathy Obal Scholarship
National Technical University

Sukh Dhaliwal, Vancouver, B.C.

Sergii OPANASENKO - Michael Starr Scholarship
University of Kyiv (Taras Shevchenko National University of Kyiv)
Artem VITKOVSKYI - Senator Michael Wall Scholarship

National University of Kyiv - Mohyla Academy

Brian Masse, Windsor, ON

Oleksandr POLONYK - Ethel Rose & Michael Makuch Scholarship
Kyiv International University
Ievhen REUS - William Kereliuk Scholarship
Odesa National Polytechnic University

Andrew Telegdi, Kitchener-Waterloo, ON

Pavlo SHOPIN - Mazurenko Family Scholarship
University of Luhansk (Taras Shevchenko National University of Luhansk)

Legend:

ON - Ontario
MB - Manitoba
AB - Alberta
B.C. - British Columbia ■

**Olha Melykh, Solomiia Kratsylo
& Iryna Timkina at CN Tower.**

Mission for CUPP Interns and Youth of Ukraine: "Is it possible to compress the lessons learned over 8 centuries of evolution in political culture"

By Bohdan Vitvitsky,
at CUPP'09 Final Selection Meeting at Canadian Embassy in Kyiv, November 28, 2008

Good morning students. Some of you in this room will be selected to travel to Ottawa in order to take part in the parliamentary internship program sponsored by Mr. Bardyn and his colleagues. As I presume you are all aware, this is an extraordinary opportunity to see and learn all kinds of interesting and valuable things. But let me focus your attention on one particular aspect of what you will have an opportunity to learn about, and that is political and legal culture.

One often hears and reads about political culture in Ukraine, some critical and some descriptive. But what is political culture? I would suggest to you that it is a number of things, but the most important elements of political culture are standards of behavior and habits of thought. Since I am not myself Canadian, I can say complimentary things about political culture in Canada without anyone thinking that I am praising my own country. In Canada, you will have an opportunity to have first-hand exposure to one example of Anglo-American political culture that has very many desirable and laudable features.

Where do standards of behavior for parliamentarians and other government officials come from and what do they consist of? Standards consist mainly of two things: codes of professional ethics and rules of procedure. The Canadian Parliament has two Houses or Chambers. Each has its own Ethics Commission and Commissioner. When you are in Ottawa. Make sure that you take the

opportunity to visit those offices. Find out what they do. Get copies of the ethics rules that apply to members of the Canadian Parliament. You will see that rules relating to conflict of interest are essential components of those and all other rules of professional ethics for public servants.

In addition to rules of professional ethics, there are rules of procedures that guide how hearings, debates and votes are to be conducted in the Canadian Parliament. Make sure you get copies of those as well and make sure that you take the time to read them. Ask questions. Ask a lot of questions as to why things are done the way they are, why the rules are the way they are and so on. As I tell everyone with whom I have ever worked, there is no such thing as a stupid question, the only "stupid question" is the one that you were too timid to ask.

One last point: as I have suggested to you, you may find many things about Canadian political culture admirable. You might also find similar things to admire in British and American

political culture. Does that suggest that Canadians or the British or the Americans are smarter or wiser than people living in, for example, Eastern Europe? The answer is no. The reason why the political culture in Anglo-American countries is more advanced than in many other countries is because the citizens in Anglo-American countries are lucky. In what respect are they lucky? They are lucky because they are standing on the shoulders of 8 centuries of evolution in political culture, going all the way back to the Magna Carta in 13th Century England.

As you observe the political culture in Canada, think about how Ukraine could compress the lessons learned in 8 centuries of trial and error, wars and revolutions into a much shorter period of development. Think about how you can apply the lessons that you may learn about parliamentary ethics and about the importance of complying with rules of procedure to your young country Ukraine. And, good luck to you all. ■

CUPP Reunion in Kryjivka cafe in Lviv.

**CUPP'08 Interns, CUPP Director and administrators
wish to thank the following volunteers
who join to make CUPP'08 a memorable experience:**

John Yaremko, Toronto, ON *

Irene Bell, Ukrainian Radio
Program, Ottawa, ON

Dr. Carolyn Bennett, Toronto, ON,
for being the first MP to register
her participation in CUPP 2009

Patrick Boyer, * Conservative
candidate in Toronto, ON

Cirque du Soleil, Quebec City,
P.Q., for the tickets to Quebec 400
anniversary celebration concert

Oleksandr Daneleiko, Consul-
General of Ukraine, Toronto, ON

Ambassador Abina Dann, Kyiv,
Ukraine

Luba Demko, * Radion Canada
International, Montreal, P.Q.

Paul Dewar, * MP from Ottawa,
ON

Lina Gavrilova, * Radio Canada
International, Montreal, P.Q.

Borys Gengalo, CUPP
Parliamentary historian, Ottawa,
ON

Oleksandr & Irena Hordienko,
Toronto, ON

Jennifer Kehoe, * for arranging for
the private guided tour of Centre
Block, Peace Tower & Memorial
Chamber, Ottawa, ON

Gerard Kennedy, * MP from
Toronto, ON

Brian Masse, * MP from Windsor,
ON

James Bezan *

Peggy Nash *

Borys Wrzesnewskyj *

Tom Wappel *

Peter Goldring *

Chris Charlton *

Hon. Dan McTeague *

Hon. Maria Minna *

Inky Mark *

Royal Galopeau *

Sukh Dhaliwal *

Hon. Maurizio Bevilacqua *

Rick Dykstra *

Mike Wallace *

Joy Smith *

Dean Del Mastro *

Judy Wasylycia-Leis *

Hon. Carolyn Bennett *

Thomas Mulcair *

Hon. Andrew Telegdi *

Marie-Ele Kirouac, Musee
National Des Beaux-Arts Du
Quebec, P.Q.

Julie Lindhout, * Toronto, ON,
President The Atlantic Council of
Canada

Atem Luhovy, President of McGill
University Ukrainian Students Club

Paul & Eva Migus, * for a

wonderful traditional daylong visit
and seminar in Quebec

Maria Minna, MP from Toronto,
ON

Petro Mycak, * for his warm
Ukrainian hospitality during our
stay in Windsor Ontario, League of
Ukrainian Canadians, Windsor, ON

Peggy Nash, MP from Toronto, ON

Martin Quantin, Musee National
Des Beaux-Arts Du Quebec

Yasmin Ratansi, MP from
Toronto, ON

Oleh Romanyshyn, * Editor, for
the instructive seminar and visit to
Homin Ukrainy, Toronto, ON

Markian Shulakewych, Ottawa
UCPBA, for organizing the
traditional welcome for CUPP and
the Pub Night

Roman Stoykewych, * National
Hockey League Players
Association, for his fascinating
seminar on the union movement
and labour practices in Canada,
Toronto, ON

Bohdan Tomiuk, Ottawa, Ottawa
UCPBA, for organizing the
traditional welcome for CUPP at
the Ottawa Pub Night & Quebec
City

Borys Wrzesnewskyj, MP from
Toronto, ON

Olena Zakharova, Ottawa, ON,
Ukrainian Embassy Reception, for
help with the Embassy Reception
for the Ottawa community

Volodymyr Paslavskyi, Toronto, ON

Cheri DiNovo, MPP from Ontario

Rowena Santos, Toronto, ON

Drew Woodley, Toronto, ON

Gill Prendergast, Toronto, ON

Oriana Masiuk, Edmonton, AB

Stan Granic, * Ottawa, ON

Taras Chemij, Toronto, ON

Antonina Boychuk, Toronto, ON

Orest Steciw, League of Ukrainian Canadians, Toronto, ON

Adele Kereliuk, Toronto, ON

Kieran McKenzie and Jessie Fielding for hosting Evhen Reus in Windsor, ON

Melanie Namespetra,
Parliamentary Assistant to Brian Masse

Ika (Ivanka) Semeunovic, Windsor, ON

Ian Bawden, Windsor, ON

Karen Boyee, Windsor, ON

Darlene Mahler, Windsor, ON

J.C. Mahler, Windsor, ON

Mickey Monks, Windsor, ON

Joe Comartin, MP for Windsor-Tecumseh, ON

Sarah Harrison, Windsor, ON

Rob McLennan, Windsor, ON

Tigz Zheng, Windsor, ON

Tamara Irene Lee Rousseau, Windsor, ON

Cynthia Dockstader, Windsor, ON

Taras Natyshak, candidate for MP in Essex Riding, ...

Chisa Nishida and Stephanie Sobek, Windsor, ON

Geralyn Wenkel, graduate of Canada-USA Internship Program

Steward Masse, Windsor, ON

Monummed Peer, Windsor, ON

Hanna Dombrowska, Ottawa, ON

Joseph and Luba Slusarczyk, * who hosted Pavlo Shopin in Waterloo, ON

Iryna and Bohdan Zhovtulya, * who hosted Yaryna Kobel in Edmonton, AB

Jim & Anne Berry, Selkirk

Manitoba

Duncan Hamilton, Selkirk, Manitoba

Christine Bakke, Selkirk, Manitoba

Helen & Gordon Flanagan, Toronto, ON

Ted Lojko, * Toronto, ON

Harold Shepherd, Toronto, ON

Myroslava Oleksiuk, Toronto, ON, who was host to Solomiia Kratsylo

Halyna & Mykhaylo Wawryshyn, Toronto, ON

Andy Tereshyn, Toronto, ON

Ivanka Watkin, Toronto, ON ■

Top: CUPP'08 with Professor Magosci at St. Volodymyr's in Toronto.

Right: Enjoying warm Autumn.

Mykola MAZANYI

Vadym Hetman Kyiv National University of Economics

The Faculty of International Economy and Management

The Faculty of Law

My Hometown: Rivne

My CUPP Scholarship: Senator Paul Yuzyk Scholarship

My CUPP MP: James Bezan, Selkirk-Interlake, Manitoba

One Step Closer to Europe?

Ukraine has been meeting a great deal of challenges on its way to Europe since it amended the course of EU integration.

Another important challenge Ukraine had to meet took place the September, 9th in Paris. Everyone's expectations from the EU-Ukraine summit were high as perspectives of deeper Ukraine-EU relations were announced in political declarations of both sides during last 2 years. Also the fact that France is taking presidency over the Council and its ambitious plans during presidency encouraged Ukrainian delegation with optimism.

So what were the key points of the summit and how do they influence Ukraine's perspectives?

As the summit took place it was clear that both sides recognize that "Plan of Action Ukraine-EU" has to be revised. And it makes sense as the Plan of Action was accepted in 2004 and it included minimum priorities that kept Ukraine-EU relations on float. After the Orange Revolution, in spite of high expectations of its improving, only 10 points of additional request were added which were pretty much technical.

That is why an agreement to sign a future "Association Agreement" is a logical continuation of the integration strategy. The legally-binding Association Agreement itself - which is to govern EU-Ukraine cooperation for the next 10 or more years - will be signed in 2009 or 2010, with negotiations still ongoing on both the political chapter and technical aspects of a free-trade

deal.

Ukrainian president Victor Yushchenko disclosed that the new enhanced agreement will consist of 4 chapters. According to him, the chapter on policy and security "has almost been completed". Yushchenko pointed out that attention will be paid to collaboration in different branches as well as the creation of a free trade zone between Ukraine and the European Union. "We are in an optimistic vein", he said.

But should we be so optimistic? Let's take a closer look on the "association" deal.

The thing is that associations can be different and in our case it is prerogative of EU to decide the terms of the association. For instance, EU has been implementing Treaties on Stability and Association for integration preparation on Balkans during past 10 years. On the other hand an Association Treaty with Chilly only includes instruments of trade cooperation. We can only assume that association treaty with Ukraine will be something middle between first and the latter. So far we know that it is supposed to include points on military, political cooperation between EU and Ukraine which Ukraine has already mentioned last year during the German presidency. And also the results of free trade zone negotiations started in early 2008 should be reflected in the association treaty. EU-Ukraine free zones implementation will definitely help Ukraine to integrate steadily into EU internal market.

Though this treaty can have dif-

ferent meaning than it had for Poland, Hungary and former Czechoslovakia which all became EU member later after the association treaty was amended. Also it can mean that the process of approaching towards EU can take a lot longer.

In this case Ukraine has to do everything possible in its power to prove its capability as a European country.

According to French president and EU chair Nicolas Sarkozy, an association agreement between Ukraine and the European Union neither opens nor closes the door to Ukrainian membership of the European Union. He stated that the agreement will recognize Ukraine as a European country that shares common European values, and will start a dialog on introducing a visa-free regime.

I believe Ukrainian diplomats will also do everything in their power so the context of the treaty would include a phrase that Ukraine can become a member of EU one day in other words to provide Ukraine with EU membership "perspective". Though it is not likely to happen in this treaty.

So what is the reason of EU being so conservative and reserved towards possibility of Ukraine's perspective membership?

Firstly, EU is rather afraid of expanding and providing membership perspective in general at this stage of development due to stability problems new members can cause.

Secondly, Germany, Italy, Belgium, Netherlands, Luxemburg do not

want to irritate Russia by giving EU membership perspectives to Ukraine. Those countries count with Russia and do care how their relations with Russia develop. This is a policy of Russia being first, other countries second when tackling political problems. As you know all 27 members agreed to call new bilateral agreement an Association Treaty, implementing deep political relations and starting to negotiate about visa-free regime. Also nine EU members including Poland, the UK, Sweden, the Czech Republic and the Baltic states had pushed for the Paris declaration to "recognize" Ukraine's EU membership "perspective". However, Netherlands, Belgium, Germany were against the word "perspective" in the project of final summit declaration. And it is not being a secret in EU that Russia plays a key factor in the decision making of some EU states when approaching a question of Ukraine. I had a chance to ask Bogdan Borusewicz, the Speaker of the Polish Senate and one of the founders of Solidarity free trade union, whether EU states are objective when considering Ukraine as a potential member and whether their

decisions are being influenced by third-parties. He answered that some countries are being energy dependent from Russia and of course they want to be in moderate relations. But the main problem, according to Borusewicz, is Ukraine itself, its internal problems, endless political crisis and lack of consolidation. "There is nobody to talk to now in Ukraine" he admits.

Indeed, how can the government claim for EU membership if it is not able to organize proper management of the country with extremely high potentials? Ruprecht Polenz, a head of Bundestag foreign affairs committee has an exact wording for this problem:

"We were surprised how Ukraine can afford a government crisis in such important time and in such geopolitical situation". Not much can be added here. International community made its own conclusions on Ukrainian's government ability to run a country. That's a shame. That is a factor we are in control of and unfortunately we failed to turn it to our own advantage. In my opinion, recent political instability made a significant influence on Ukraine-EU summit results, not in our favor. Moreover,

Ukraine is to take a test on its ability to be a European state in 2012. Depending how the Euro-2012 will be hosted, European future of Ukraine will be defined.

So what is the appraisal for the summit results? I believe they are quite moderate. Negotiations on visa free regime for Ukrainian citizens were failed and they are only to start in the nearest future. And this when Ukraine has actually implemented a visa free regime for EU citizens. A new format of 27+1 that would allow Ukraine to discuss general European problems with the right of advisory voice did not find a support among EU members. Though a new association treaty is to be signed that is quite important step in EU integration as the history shows. According to the president of the European Commission Jose Manuel Barroso, relations between Ukraine and the European Union will rise to a higher level and numerous opportunities would open up for Ukraine after the agreement is signed. Hopefully, it will set new high goals to reach for Ukraine and will boost national development by implementing those objectives in action. ■

Note from Afghanistan

by **Jonathan KUZUB**, CUPP'04 Coordinator

Jonathan Kuzub was the Canadian coordinator for the 2004 Canada-Ukraine Parliamentary Program... He was born in Saskatoon, Saskatchewan and is a graduate of the University of Ottawa. In 2007 Jonathan volunteered to serve with the International Security Assistance Force (ISAF) operation with the Canadian Forces in Afghanistan. A brief description of his tour of duty follows:

"April 2007: I begin work-up training in Edmonton, Alberta for a combat tour to Afghanistan. This consisted of an integration period of reserve force soldiers (part-time servicemen) into army units comprised of regular force soldiers (full-time servicemen). I am a reserve force soldier and have served with units across Canada. The training done consisted

of familiarization and drilling of theatre-specific military tactics, driving courses, weapons training, and military first-aid courses.

February 2008: I deployed to Afghanistan with the Canadian Operational Mentor and Liaison Team (OMLT). The mission of this organization was to mentor and professionalize the Afghan security forces; estab-

lishing competent local security forces in Afghanistan is one of Canada's primary goals for the military mission. I was a member of the "Security Force" platoon (SecFor). My specific task in the platoon was to drive an RG-31 armoured patrol vehicle, man the gun system on the RG-31, and to support the OMLT with logistic and combat duties.

September 2008: I returned to Canada after having spent seven months away from home. The lessons about life and death that I learned in Afghanistan cannot be summed up in an article this short. I can only assert

that I now understand the meaning of the word "poverty", the fragility of life, and that we must live our days on earth with a positive attitude. I would recommend doing a combat tour of Afghanistan to anyone, because the les-

sons I took from this experience were obtained in a rare and remarkable environment, among people who live and survive like no one in Canada."

Corporal Jonathan M Kuzub
CUPP'04 Coordinator
Saskatoon, Saskatchewan

Kateryna BONDAR

National University of Kyiv-Mohyla Academy
Faculty of Law

My Hometown: Kyiv

My CUPP Scholarship: Governor-General Edward Schreyer Scholarship

My CUPP MP: Peggy Nash, Toronto, Ontario

Comment to article "Language: The heart of a nation..."

by Linda E. Taylor

The main thesis put forth by Linda E. Taylor is that language is the heart, the pedigree of a nation, "the essence of culture", and extinction of language leads to extinction of culture. Many outstanding people wrote about the role of language in the life of nation. For instance, Yulian Dzerovych said: "Language is the blood of a nation's body. When blood flows out - the nation will die".

To begin with, in the article "LANGUAGE: The heart of a nation" the author claims that the language connects us with our past and gives us the sense of belonging, which is one of the most basic human needs. I absolutely agree with Linda E. Taylor on this point. In my opinion, language is the most important national identification, due to which every nation differs from others, because it realizes itself as self-contained and self-determined subject of history. According to L. Matsko, language establishes natural boundaries of a nation. I think it gives an opportunity to representatives of this community to understand each other on deep, sub-

conscious level. Language is a system of nation's outlook and self-manifestation. For example, if a foreigner learned perfectly Ukrainian words, it wouldn't mean that he knows Ukrainian language because it's impossible for him to feel the internal sense of every word and sound. As A.V. Humboldt said, motive power of all national is spirit, and the language is the form of spirit's existence.

Second, the author confirms that we rarely give our language a second thought. Language isn't only a means of communication, means of reproducing thoughts, but what is more important it is the means of giving birth to new ideas, because humans cannot think without language. And naturally we think in our mother tongue, not in a foreign language.

Moreover, Linda E. Taylor argues that language is closely connected with nationalism, especially when the language is threatened. Every nation is afraid of losing its language. Taking as example the Ukrainian nation and remembering the periods of its history

when historical memory was taken away, when the nation's existence was put under question, it was Ukrainian language, which "remembered everything, gave the hope to people and united them" (O. Zabuzhko). As I observe and I feel, normally a person can tolerate when he is offended as a person, but when his nation, his language, his culture are offended, a person cannot tolerate that; it is impossible not to react somehow.

Finally, the author asserts that a nation vanishes with the disappearance of its language. I'm sure this statement is true because language conserves the energy of a nation. I believe that the language's fate is at the same time, the fate and destiny of the Ukrainian nation and state. That's why we cannot distance ourselves from our language. V. Portnikov once said: "The nation, which is purging itself, will never be a happy nation". Here I also want to mention one very laconic and apt statement of Lina Kostenko: "Nations die not because of infarction, first their language is taken away".

While reading the article by Linda E. Taylor, I thought about the importance and currency of the topic raised. It is a pity that there are people in Ukraine who do not understand that a nation cannot exist without its language. Therefore, the amount and quality of Ukrainian statehood is defined by the amount and quality of the Ukrainian language. The Ukrainian nation is still alive because Ukrainian language is still alive. Today all Ukrainians have to

realize that position of state language, the level of its knowledge by citizens and its spreading in all areas of life is an indicator of a civilized society. According to V. Zakharchenko, the mother tongue is given to a nation by God, and a foreign language is forced upon it by its by enemies. I hope more Ukrainians will think in this way, especially when the Ukrainian language faces many dangers. One such danger is that many people, who know Ukrainian, volun-

tarily don't speak it. We should understand that without knowledge of Ukrainian language we won't be able to reach our destiny. So Ukrainian language has to be learned, studied and spoken by everyone in Ukraine as the development of a nation is impossible without the development of its language.

That's why I strongly believe that Linda E. Taylor's thesis is important, true and quintessential for us. ■

Pavlo SHOPIN

Hometown: Luhansk

Education: University of Luhansk

Faculty of Foreign Languages

My CUPP MP: Hon. Andrew Telegdi, Kitchener-Waterloo, Ontario

My CUPP Scholarship: Mazurenko Family Scholarship

How the Medvedev Doctrine may affect Ukraine's ability to set its own independent foreign and domestic policy?

The Medvedev doctrine, which envisages five fundamental principles in the sphere of the Russian foreign policy, deserves careful consideration and swift action on the side of Ukraine, if it needs to pertain to its European way of development. Russia is now ready to take risks in order to gain authority and influence in the region but its regime does not promise anything more than authoritarian rule to its neighbors. Consequently, Ukraine needs to beware the danger of falling victim to the disruptive ambitions of Russia to gain the same authority as the USSR.

The very fact that Russia aspires to be LIKE the USSR is ominous in itself. But for Ukraine it is also a real predicament because Ukraine is not just a neighbor of Russia but their former "partner", "ally", and "friend". Ukraine is viewed that way and Ukrainians are to understand that being patronized by a totalitarian oligarchic state is not a worthy merit for any nation.

Russia as an aggressive and pugnacious partner is much worse than a counterpart. As Ukraine's "friendly neighbor" Russia can do much more harm to our democracy and economic development than it will be the case when we are able to keep distance and stand up for our independent foreign and domestic policy.

Unfortunately, the Ukrainian authorities are weak under the surface. It is becoming crystal clear that, lacking support and understanding from the grassroots, being uprooted from the nation and not caring for its current needs, Ukrainian politicians are seeking endorsement in the East or the West. This terrible realization comes home when one sees clearly that President Viktor Yushchenko supports only the ideas propelled by the West and Viktor Yanukovich agrees with anything that is blurted out by Moscow.

One can be sure that the Ukrainian politicians have *lost/never had* the vi-

sion that the Verkhovna Rada, the Cabinet of Ministers and other administration bodies are only instruments for civil servants to improve the life of the people. They view them as the means for improving their private well-being. Their children live and study abroad and their business is dependent on foreign banks and investments.

President Mykhailo Hrushevsky wrote that Bohdan Hmelnytsky had lost control of the state because he had relied not on the force and spirit of its people but on the alleged support of the foreign authorities: *"Hmelnytsky built his plans on the grounds of alliances and support from the foreign states instead of relying upon the power of the nation, upon sincere and clear unity with the people"* (Hrushevsky, *The History of Ukraine*).

Today the situation seems to be similar but there is a silver lining because the Ukrainian people are beginning to understand that unity and in-

tegrity of the nation is more important than bitter squabbles and confrontations of the politicians who have lost support and symbolic power in their home country.

The Medvedev doctrine should be

a strong source of enthusiasm and motivation for Ukraine to join the NATO, EU and the values of the European community. Only being part of the NATO and EU can Ukraine succeed in developing a healthy framework of re-

lations with Russia and other countries. To achieve these goals the Ukrainian politicians should turn to the needs and problems of its people. ■

Iryna TIMKINA

National Technical University of Ukraine, Kyiv

Inter-university Medical Engineering Faculty

My Hometown: Kyiv

My CUPP Scholarship: Cathy Obal Scholarship

My CUPP MP: Maria Minna, Toronto, Ontario

Resolution of potential problems with Russia after Ukraine's entry into NATO

Most Ukrainians, regrettably, are deprived of accurate, unbiased information about NATO and opportunities and benefits of membership in NATO. There is no doubt that Ukraine's entry into NATO will entail important consequences and changes, but the results for Ukraine can only be positive. It is well understood by every informed individual that there are many more advantages than disadvantages for Ukraine as a NATO country. Nevertheless I believe that we should try to minimize any identified or potential problems. As I read the article "Ukraine's entry into NATO: 20 benefits over 6 drawbacks" by Oleksandr Paliy from Ukraine, a number of solutions for potential problems came to mind.

First of all, I believe most if not all of the identified drawbacks are only potential. In fact by drawing on the experience of countries in Central and Eastern Europe which have joined NATO, we can state with assurance that the prospective drawbacks were and remain, only theoretically possible.

To begin with, I suspect that the temporary deterioration of relations between Ukraine and Russia will take place, because Moscow will clearly

understand that the chance of resuming control over our country will be lost. Possibly, Russia will resort to placing on its border with Ukraine, added military forces. However, continuing opposition to Ukraine ability to choose its alliances is preposterous, as Russia's motivation to interfere with its neighbours will subside. Therefore, Russia's potential concentration of new military forces on the border with Ukraine, will not, I believe, exceed the bounds of Russia's declarations. In essence, joining NATO would result in the establishment of considerably stronger outside and domestic stability for Ukraine. Membership in NATO assured stability of countries in Western Europe even during the Cold War period.

Importantly, I believe that the prospect of NATO membership for Ukraine will induce Russia to develop co-operative connections beneficial to both sides. We should remember that the process towards NATO membership began in 1991, and as is evident was not well defined by Ukraine and still lacks clear definition in our country. The reaction by Russia was predictable, especially when you take into consideration the fact that Russia is a key arranger

of the "vicious cycles" throughout the world in order to support the armaments industry in its own country and promote this huge industry.

At the same time, the Ukraine-Russian collaboration in the armaments industry of military-industrial complex (MIC) for the markets of Third World countries shows little promise. It could exist on a large scale only in the market of modernized armored vehicles, which were once produced in the Soviet Union for Third World countries. A characteristic feature of this Third World market is that it constantly diminishes as a result of natural disablement and lack of proper maintenance of the armored vehicles.

It is extremely difficult for western country's firms to succeed in conquering the Ukrainian market. By way of illustration, a few large European corporations were not able to overcome obstacles, which a businessman faces of doing business in Russia, except the Russian or Ukrainian oligarchic groups. But the technologies and financial terms which can be made available by western corporations could turn out to Ukraine's considerable advantage. It could be beneficial to substitute a part

of expensive imports by the increase of domestic production. In addition, reducing the dependence on Russia, which uses its ample energy resources to exert political influence, would be reasonable and preferred from the point of view of Ukraine's national security.

Russia is interested in the maintenance of economic relations with Ukraine, which is the supplier of strategic mineral resources (manganese, titanium, uranium, chrome etc.), spare parts, half-completed parts, materials and components. Moreover, Ukraine not only remains an outlet for Russian products which are not competitive in other markets, but Ukraine also possesses considerable scientific and technical potential and know-how which is

useful in meeting Russia's economic needs and problems and scaling down dependency. Furthermore, the process of scaling down dependency and relations with Russia will not take place immediately because both countries are interdependent in a gas sphere, not only for the transit services of Russian gas to Europe by Ukraine, but also by the fact that Ukraine remains the greatest user of Russian natural gas (over 30% all Russian export of these resources).

As I see it, any new trade arrangement or even trade dispute will not threaten Ukraine, because this is not top priority for Russia. At present Russia is preoccupied with its economy's reorientation to the East – to India and China. For this reason, joint Russian

and western-oriented projects are being curtailed, the market is being scaled down, and priority is being focused on integration into the WTO. There is simply no time for Moscow to open an economic front against Kyiv. In any case such large dependence of Ukraine on Russia does not promote its economic security.

In light of the above, the benefits of Ukraine's entry into NATO are simple and obvious. The only person who cannot understand this is a person who consciously does not wish to become informed and who does not want Ukraine and its people to have security and prosperity. ■

In his 1961 inaugural address President John F. Kennedy said in part:

**"And so, my fellow Americans:
ask not what your country will do for you — ask what you can do for your country.**

**My fellow citizens of the world: ask not what America will do for you,
but what together we can do for the freedom of Man.**

**Finally, whether you are citizens of America or of the world,
ask of us the same high standards of strength and sacrifice that we shall ask of you."**

CUPP'08 Interns agree that these words are relevant today! ■

**Verhovna Rada Interns
meeting with CUPP Director Ihor Bardyn.**

Ievhen Reus with campaign volunteers in Windsor.

Kateryna BONDAR

National University of Kyiv-Mohyla Academy

Faculty of Law

My Hometown: Kyiv

My CUPP Scholarship: Governor-General Edward Schreyer Scholarship

My CUPP MP: Peggy Nash, Toronto, Ontario

**"Comment to Vitvitsky speech at the Banquet Celebrating the
20th Anniversary of the Chair of Ukrainian Studies
at the University of Toronto and the 10th Anniversary of
the Canada-Ukraine Parliamentary Program on October 28, 2000"**

To begin with, Bohdan Vitvitsky's speech in 2000 has to be appreciated as still being extremely relevant to all that is happening in Ukraine. His thesis about the relationship among self-respect, speaking Ukrainian and creating a better future are the most important issues faced by Ukrainians today. He addresses his speech to Ukrainians, who definitely lack national self-confidence.

First, concerning a strong sense of political apathy, inertia and passivity felt by Ukrainians about which he spoke in 2000, in my opinion, now in 2008 it's not as true as it was in the end of 1990s and in the beginning of new millennium. Yes, in 2000 I could agree with this statement, as Ukrainians were very passive, very few of us were trying to enjoy our freedoms, most were waiting for somebody else to do something instead of doing it ourselves. But then the Orange revolution changed that way of thinking. People were protesting against election result falsifications. It was an all-Ukrainian movement aimed at defending the democratic right to an honest election. The slogan "Together we are many! We cannot be defeated", "We say 'no' to election-2004 fraud", "Freedom is unrestrained" showed that the many who protested were sure of their right to have the same rights en-

joyed in truly democratic countries and were sure of their ability to attain victory. And indeed we were successful: the re-run of second vote took place. Of course, many things changed after the revolution happened, but we didn't lose our conviction that only people can choose their leaders, that something can be done in order to change the situation, and many people are trying to do something. At the same time, I think we strongly lack the sense of political culture: for instance, how could we have accepted a prime-minister with a criminal past who organized all those falsifications? Or, how we can support politicians who have completely discredited themselves?

Dr. Vitvitsky's second thesis, that we don't have self-respect and self-confidence to speak our own language, is very important. I absolutely agree with him on this point. The author asks why nine years after independence so many of us speak Russian. He names some reasons for this situation with the Ukrainian language, in particular, that we can't rid ourselves of the conviction of the supposed superiority of Russian over Ukrainian and that the use and the development of the Ukrainian language was constrained during Czar and Soviet times. But then logical questions rise: why don't we all speak Ukrainian when

we're free to use it? How could the language of one nation be inferior to another? Isn't it our duty and in our power to develop the vocabulary of Ukrainian? The author gives bright examples of Czech Republic and Israel that revived their languages, and he then asks why it's not obvious to Ukrainians that only Ukrainian should be our language. According to Vitvitsky, how it is possible for Ukrainians to voluntarily speak the language of those who for centuries have tried to make us disappear?

The author claims that it is normal for people to speak their own language and to worship their language. Today it's 16 years after independence, and, of course, it's not normal that in Kyiv, most Ukrainians speak Russian. Furthermore, it's not normal that in the Eastern or Southern Ukraine I feel as stranger while talking Ukrainian. It's not normal for people to speak Russian rather than Ukrainian when we are free to use our own language. Moreover, many people who speak Ukrainian at home switch to Russian when they speak to other Ukrainians outside the home. They still don't understand that it makes a big difference what language we speak in Ukraine and that it's a matter of national identification. This topic is even more important today when many discussions are held about grant-

ing official status to Russian. According to the Constitution of Ukraine, the state language is Ukrainian; according to the Constitutional Court of Ukraine, Ukrainian language is the state's symbol. So how it is possible to establish another language? I like the way how Les Tanyuk put it: "We won't allow transforming Ukraine into the rubbish-heap of other cultures and civilizations". Therefore, how can it be possible to make the language of those who murdered millions of Ukrainians, lied to us about our history and were occupants on our territory official? In addition, in the possibility of making the

Russian language official in Ukraine I see danger for our national safety, as it will, in particular, mean Ukraine's orientation towards Russia.

Finally, Vitvitsky asserts that the issue of Ukrainian language has an important connection to the current social and political situation in Ukraine. If we all begin to speak Ukrainian, our national mental health and self-respect will increase. To demonstrate the possibility of acquiring such full national self confidence, he gives an example of Halychany in the end of the 19th century and the first half of the 20th century.

So the conclusion is that we should

acquire self-respect and self-confidence, which will help us to move towards national prosperity and well being. The author prompts us Ukrainians to be more interested in our history, to develop our culture, to speak our language, all in all, to go out and make a difference for our future and future of our children.

In summary, the speech by B. Vitvitsky is very important and true. While I only partly agree with him on the topic of political apathy, I totally agree on the issues of self-respect and necessity to speak our own language. ■

Pavlo SHOPIN

Hometown: Luhansk

Education: University of Luhansk

Faculty of Foreign Languages

My CUPP MP: Hon. Andrew Telegdi, Kitchener-Waterloo, Ontario

My CUPP Scholarship: Mazurenko Family Scholarship

EXODUS & HOMECOMING

*Let us hasten – let us fly –
Where the lovely meadows lie;
Where the living waters flow;
Where the roses bloom and blow.*

Aristophanes, *the Frogs*

To be frank, I am pleased that the results of the Canada-Ukraine Parliamentary Program 2008 Question-Poll, which concerned the question "*Do you believe that by projecting your future elsewhere... this preoccupation weakens the push for reform at home?*" produced an overwhelming "Yes" vote among CUPP Alumni. I am also pleased that the follow-up questions dealing with the "brain-drain" or migration out of Ukraine (does *the "brain-drain" hurt Ukraine, etc*), produced a strong

"Yes" response too. In my opinion, it indicates that CUPP Alumni, who are young Ukrainians that work and study to contribute to the progress of Ukraine and its democratic development, are realistic in their assessment of migration issues for Ukraine.

Since 1991, at least two million people have migrated out of Ukraine, and the process continues, although not in such numbers, to date. In this respect the "brain-drain" is an inherent part of a much bigger exodus. Working people,

women, students, and other categories of Ukrainians leave the country to seek a better future abroad. Let us look closer at the problem to find some positive facets of the exodus, if there are any. I admit to being partial in this matter, and the categories of Ukrainians which I outline below are not complete.

Student Migrants

Firstly, students who go abroad for education can be regarded as the most positive trend in the "brain-drain"

exodus. They receive their education abroad, and if they return to Ukraine they bring back new ideas, Western mentality, and a better understanding of what has to be done for the benefit of Ukraine and to improve living conditions in our country. They observe while abroad how a civil society functions and how the rule of law applies to all citizens and how elected officials are servants of the people and not the opposite. If they stay abroad, most of them fall into the category of educated migrants that will be studied below.

Working Class Migrants or "Zarobitchany"

Secondly, "the working class people" leave Ukraine to work and toil in Portugal, Italy, Poland, Germany, Greece and Russia (and to a lesser degree flee to the USA, Canada & Australia). They find better wages there and may feel secure if they have legitimate visas issued by the countries of their destination... However, most of these working class migrants enter other countries illegally and they do not feel safe and secure. Most of them do not have health insurance and cannot use the health care system of their host country legally, if at all... If they are hardworking and healthy enough they can *eventually* become citizens of Portugal and Italy. They send part of what they earn, as "remittances" back to Ukraine and help their relatives live better. "Zarobitchany", while they send "remittances" back to Ukraine are modest "investors" into the Ukrainian economy.

"Zarobitchany" do not demand recognition or homage and invest into the Ukrainian economy what they can save abroad, which deserves respect and sympathy on the side of Ukrainians but is not of singular importance to the Ukrainian economy because these "investors" do not pay the taxes. "Zarobitchany" do not contribute directly into the Ukrainian economy, i.e. to the government by way of paying taxes. But "zarobitchany" do help Ukraine,

or more precisely their families and friends by remittances which help the family buy better appliances, cars, send children to better schools get medical treatment or medicines etc. Overall, "zarobitchany" influence directly and indirectly Ukraine's economy, and its standard of life.

Unfortunately, such countries as Portugal have decided to open the doors to Ukrainian migrants wider, to import Ukrainians like goods, by inviting their whole families. This may lead to a loss of the productive workforce and may deprive Ukraine, even if only for a period of time, of the skills and investment which these people could have made into Ukraine (assuming they could or would have had jobs). Pragmatically speaking, this "zarobitchany" category of migrants certainly helps Ukraine through "remittances" of money and useful tools and goods. On the other hand, these people, too often, have to suffer unfair working conditions and there is no reason to take too much pride in the reputation earned by "zarobitchany". They do not necessarily improve the image of Ukraine. Ukrainians are mostly considered to be diligent and hard workers and they are welcome to do different jobs in the EU but their wages are not high compared with the native workforce. Thus, Italians and other employers outside Ukraine may think that we are kind people, and Ukraine is a good source of hardworking workforce, but they likely conclude that Ukraine is a lousy place to live in because its people look for better future abroad and agree to do menial work for less money than it is common practice to pay in Italy, Portugal, Greece, Russia, etc.

Canadians as an example, reach the opinion that Filipino child care ladies are nice people and therefore Filipinos must be nice people, because they are reliable workers. This applies to all countries where reliable migrants travel to, take up employment and do a good job. In those countries people form a good opinion about the migrants. But,

Canadians, just like Italians and others, reach the conclusion that it must be lousy in the home countries of the migrant workers, when they observe so many other fellow-country men & women working at difficult jobs and carrying them out in a satisfactory manner. It is a completely understandable conclusion. Italian newspapers as well as Portuguese newspapers periodically have written about the reliable workers from Ukraine and likely that is the reason that those countries have extended benefits such as citizenship (upon qualification of course, not automatic) to Ukraine's migrants. With every passing year, more Ukrainians become eligible to take up Portuguese and other countries' citizenship, where permitted. I am aware of the fact that, there are Italian as well as German migrants and some other business people who have come to Ukraine's large cities and set up restaurants, ceramic shops (where they almost exclusively sell products from their home countries, such as for example Italian ceramics or German appliances), but these are negligible in number.

Those who are not university trained work as laborers in construction; farm laborers picking fruit in the UK, and on the continent, child & elder minders & household workers, and they tend to impact both positively and negatively on the situation in Ukraine. They tend to be remitters of Euro earned funds to their families in Ukraine. But in the case of mothers they tend to leave behind youngsters who grow up without mothers care & guidance and there are sad cases of neglect and worse still, mothers who do not return or who plan a life in the west. So the impacts vary, depending on each individual case. The greatest impacts are in western Ukraine, which because of its closeness to Western Europe attracts more persons westward. One of the most serious problems in this regard is the problem of depopulation when people who could have families in Ukraine go abroad and raise their

children there, which leads to the dying out of villages in the Western and Eastern parts of Ukraine.

Women migrants

Thirdly, women leave Ukraine mostly for two reasons. The first one is prostitution and I am not going to deliberate on this topic, because I am not so sophisticated as to look for something good in the personal tragedies of our women, who have to put up with some horrendous ordeals, which our male migrants could not imagine. The second subcategory of women migrants comprises babysitters, caregivers for the elderly and servants or cleaning ladies. Here the implications are mostly the same as in the case of "zarobitchany". The only difference is that these women may have better working conditions. But most young people would not consider this type of employment as the pinnacle of their careers.

Educated migrants

Finally, the students who leave Ukraine forever and the scientists, technical experts, medical doctors, and financial experts who go abroad to become permanent residents of other countries are the lost elite of Ukrainian society. Those who leave Ukraine and still retain their Ukrainian citizenship may sometime in the future help their homeland, but most of them will likely choose to remain permanent residents of foreign states or even to become citizens of the host country.

Educated migrants are those with a university education etc while working class are those who perform labor intensive, household; and child and elder care chores, in general. Among the educated are scientists, computer/IT trained specialists, academics, medical doctors, etc.

They have various impacts on the Ukrainian economy and society. Those who are educated tend to have received their education at the expense of the state (to a degree to Ukrainian taxpayers expense). Their skills are lost

temporarily or permanently to the state which gets little or no benefit from having educated them. But, Ukraine is a democratic country and it cannot stop free flow of the population.

Bright side?

Speaking about the positive effects of the "brain-drain" for Ukraine, false pride in lost talents brings neither benefit nor satisfaction. "Brain-drain" is good for those who leave and for those countries which receive these talented people.

Ukraine is a struggling and developing state and not only a story-book land from which colourful and energetic **folk dancers** tour western capitals to the delight of western audiences, **opera singers** who perform in the grand opera houses of Milan, New York, Toronto, Berlin, Los Angeles, and Rome, and **sportspersons** who skate at elaborate ice shows or represent other countries at the Olympic and International competitions. The list is longer and while these people perform abroad and do bring some recognition of Ukraine's talents, they nevertheless limit their performances and diminish their links to their homeland. Ukraine is also a country which could benefit from the talents of these individuals, by performing more often and staying longer in our midst.

Reverse Brain-Drain

There are no great numbers of foreign students, scientists, technical experts, medical doctors, nannies, caregivers, etc. lining up outside Ukrainian Embassies for working visas to come to Ukraine and partially reverse the "brain-drain" out of Ukraine. The "brain-drain" is not a danger for countries such as Canada because there are students, scientists, academics, investors and small businessmen and other trained professionals who choose to go to Canada. But for Ukraine the "brain-drain" is a curse, at least for the time being... As they say, one man's meat is another man's poison.

All these factors clearly prove that Ukraine needs changes within our society. And it appears that no measure of advice, technical support, training courses for our politicians and bureaucrats, investment or prophecy by our Western friends is strong enough to change our society's course or plight. Or does it?

If to put the question differently, "Is it bad for Ukrainians to leave the country for the sake of new opportunities?" I am absolutely sure that most of us would answer with a resounding "No." *But private good should not be confused with the public one or the commonweal.*

The ability to leave the country freely is good for its people and is a fundamental right of every person according to the Universal Declaration of Human Rights. This should suggest that to stop or slow down the "brain-drain" we need to improve the conditions of work, wages and services in Ukraine.

How did we get here?

I understand that it is only reasonable to ask the last question "How did Ukraine get to this juncture?" And the answer is obvious. But misery loves company and we are not the only country in this condition. Our northern neighbours are almost in the same condition. Our immediate western neighbours were in somewhat similar conditions. But these western neighbors joined Europe and are advancing in great strides to normalcy and to European standards. And so among the lessons we can learn from our wiser neighbours is that if we want to live in a civil and normal society we must join that society and not continue muddling along and mimicking our northern and eastern neighbors in their sentimental attachment to strong rulers, miracles, circuses and the rule by force.

Conclusion

The resounding "Yes" vote in the CUPP 2008 Question-Poll, indicates that the youth of Ukraine (who cur-

rently reside in and outside of Ukraine) were able to consider the question honestly and realistically and conclude that by projecting our future elsewhere (Western Europe for example) this pre-occupation does weaken the push for reform at home.

I am pleased that my fellow CUPP Alumni are not throwing up excuses such as that the Ukrainian government and system are failing us, that there is corruption and traces of censorship at some of our universities, that our government and especially our government

bureaucracy is in the hands of the old and corrupt Soviet workforce, and they continue their corruption and corrupting practices to this day, and that the highest levels of our government cannot stop the practice of nepotism.

After all, the "brain-drain" may still turn out, eventually, to be a good thing and perhaps the majority of us will be proven wrong, in time. I sincerely hope so. But for now it is up to us who choose to live and grow here to do what we have to do, i.e. toil for the benefit of our homeland and strengthen the

Ukrainian economy, people and spirit. Just listen to Svyatoslav Vakarchuk's words in Okean Elzy, which I have paraphrased, *"Roll up our sleeves and work for our common good. Silently or vocally, but without relenting in reaching our destiny"*.

"For we, which now behold these present days, Have eyes to wonder but lack tongues to praise" (W. Shakespeare), - though I am afraid there is little to praise in our circumstances, yet. ■

Olha KROYTOR

Yaroslav the Wise National Law Academy of Ukraine

Faculty of Preparing Lawyers for the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine

My Hometown: Kerch

My CUPP Scholarship: John & Julia Stashuk Scholarship

My CUPP MP: Borys Wrzesnewskyj, Toronto, Ontario

Reflections on the Meeting with Professor Paul Robert Magocsi

Since Ukraine renewed its independence much has changed inside the country. One of the most crucial changes is the attitude towards the issue of nationalities, or ethnicities (although these terms differ in scientific literature let me keep these terms as equal to make things more clear).

Today it is generally accepted that Ukraine is a multinational country. Among the inhabitants are Ukrainians, Russians, Poles, Armenians, Germans, Crimean Tatars, Jews etc. It is populated by so many nationalities that it is difficult to enumerate the actual number. And we keep hearing about other nationalities – Karaites, Krymchaks, Greeks, Romanians, Carpatho-Rusyns and others (those ethnicities who were not mentioned in history textbooks 5-

10 years ago but who still comprise a meaningful percentage of the total population of Ukraine).. Historians keep exploring our roots and new questions arise – where (OR WHAT) were these nationalities who were neglected for more than 70 years? Were there nationalities that were destroyed intentionally? Were there nationalities that were doomed to disappear because of brutal state policy? Where did these nationalities come from? How do they relate to modern Ukrainians? And the question that interests me most – how did they manage to survive?

The professional career of Professor Paul R. Magocsi and his work on the history and cultures of Ukraine and Eastern Europe was the topic of a symposium held on October 2, 2008 and at-

tended by a capacity audience, among them CUPP'08 Interns, at St. Volodymyr Institute in Toronto.

Five prominent historians and political scientists, among them **George Grabowicz** (Harvard University), **Serhiy Plokhii** (Harvard University), **Alexander Motyl** (Rutgers University), **Dominique Arel** (University of Ottawa), **Taras Kuzio** (Carleton University) and **Michael Marrus** (University of Toronto) focused on the scholarly work of Paul Robert Magocsi, the holder of the Chair of Ukrainian Studies of the University of Toronto since 1980. The panelists discussed also the Rusyns and whether they and Ukrainians have similar roots and ancestors.

The discussion went on for nearly two hours and was extremely interest-

ing. Everyone was impressed by the amount of work achieved by Professor Magocsi in the field of Ukrainian, and East European history and culture.

But everything was put into the proper perspective when Professor Magocsi himself took the floor. His words were really astonishingly brief and strong. Does it really matter if we delineate the nationality distinctions among the citizens of Ukraine? As the Ukrai-

nian Constitution states – all nationalities are citizens of Ukraine. Be they Rusyns, ethnic Ukrainians, Russians or Crimean Tatars. So does nationality matter in terms of demographic composition of Ukraine? I suppose that the answer is negative as division by nationality will definitely lead to more profound and crucial divisions. However what we really must keep in mind is the answer to the last question which

apparently was the key one of the seminar. We must not forget our roots. Each people must remember their language, traditions, and ancestors. It is a crime to forget them. We should appreciate our roots and remember our ancestors. That is the key to strong personality, family and nation.

As the old proverb says – If you do not have any past you can not have any future. ■

Yaryna KOBEL

University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)

Faculty of Law

My Hometown: Lviv

My CUPP Scholarship: John & Mary Yaremko Scholarship

My CUPP MP: Peter Goldring, Edmonton East, AB

Teaching Ukrainian Language in Alberta

Why are we talking today about the Ukrainian language in Canada? For homeland Ukrainians it might sound strange hearing about the teaching methods of their own language...on the overseas continent. But this issue may only seem strange to people who do not know the history of Ukrainian immigration to Canada. Ukrainian immigration to Canada is a long lasting, tragic and painful story. Since the end of nineteenth century there have been four waves of Ukrainians leaving their own beloved country and coming to Canada looking for better life conditions. Many are descendants of the first immigrants - peasant farmers arrived in the 1890's. Some of their ancestors arrived between the wars and after WW II, settling throughout Canada. The last wave of Ukrainian migration to Canada's urban centers occurred after Ukraine's declaration of independence

in 1991. As a result of the ongoing migration movement, there are over one million Canadians who claim Ukrainian ancestry. Some of them speak Ukrainian; some of them speak well and some are trying to improve.

Issues of education and religion have always been important to Ukrainian settlers. For the early Ukrainian settler immigrants the first community building to be built in the new village would be a school and a Ukrainian church. Parents wanted their children to get education in spite of the difficult living conditions and maintain their Ukrainian language, Ukrainian church and traditions.

In Alberta, currently the teaching of the Ukrainian language is provided by different programs. Information provided by Ukrainian Language Centre shows us that in 2006-2007 academic year 1913 persons were involved in

studying Ukrainian Language through different programs. These programs are as following: Ukrainian Bilingual Program: 12 schools; Ukrainian Language and Culture: 12 schools; Pre-school/Sadochok: 6 programs, Ridna Shkola & Kursy (Saturday School): 6 programs; Adult Courses (non credit): 4 programs; distant education: 1 program; Post Secondary Courses (credit): 17 groups (147 students).

In 2006-2007 education year nine hundred forty nine K-12 students - the majority of all Ukrainian language students - were enrolled in Bilingual Ukrainian-English schools. Those schools existed in Alberta from 1880's and until 1913, when they were banned as a result of a nativist backlash. In 1974 Ukrainian-English bilingual education was re-established and received a great boost.

In the Ukrainian bilingual programs

Art, Music, Social Studies, Health and Ukrainian Language Arts are all taught in Ukrainian. English, Mathematics and Science are taught in English. And the students receive the same French language instruction as children in the English only program. So up to 50% of the school day may be taught in Ukrainian. And in addition I can say that students in bilingual schools demonstrate higher academic achievements in all subject areas than single language students from other schools.

My internship in Edmonton was packed with events and activities. One of them was a visit to the Canadian Institute of Ukrainian Studies (CIUS) that helped me a lot in my research about the Ukrainian language in Canada.

CIUS was established in 1976 as an integral part of the University of Alberta. The headquarters of the Ukrainian Institute is situated in the Pembina Hall, a historical building on the territory of the University, one of three oldest buildings. CIUS also maintains a branch office at the University of Toronto. Ukrainian Language Education Centre (ULEC), a division of CIUS is in charge of development of Ukrainian curricula and resources for teachers all over Alberta. ULEC has developed methodical materials for K to 12 Ukrainian bilingual schools. Ukrainian Kharkiv alphabet of 1925 has been still in use here.

I should mention here that some internet sources such as Wikipedia point to an existing Ukrainian (Canadian) Language analogy to American English or Canadian French. The reason is Ukrainian-speaking people in Canada use many archaic words or Western Ukrainian dialect words. But they do not agree that they speak Canadian-Ukrainian or a special dialect of the Ukrainian language, but just Ukrainian. They would argue that the Ukrainian language in modern Ukraine has been under Russian influence and is deluged with *surzhyk* words especially in the East and South of the country. That is why their version of Ukrainian

is original and not contaminated.

Anyway, there is no problem of understanding between Canadians of Ukrainian origin and Ukrainian citizens. That is our national native language, our Ukrainian language.

The Director of CIUS Marusia Petryshyn gave me some recommendations that can be used not only for teaching Ukrainian language in schools but also for usage in everyday life in order to develop the interest and motivation for learning and/or improving one's Ukrainian. First of all, you should always be polite and patient with the other person you are teaching or wants to learn to speak Ukrainian. To argue is not the right method as they may just stop speaking Ukrainian completely.

She or he may say: "If you do not like my Ukrainian and if you do not understand me I will speak the language you understand better." That will be English, French, etc. so when your kid, sister, brother or other person says: "Я йду до нашого neighbor", you should not argue or blame him or her. Better just say, 'О, то ти йдеш до нашого сусіда!!! До Ігора чи до Андрія?" Responding that way, you will not only use the correct Ukrainian word but at the same time you will politely demonstrate the correct usage of words.

In conclusion, I fully support the development and prosperity of the Ukrainian language in Canada, Ukraine and on all continents of the world. ■

We begin our long trek to Kyiv through the streets of Quebec City.

Pavlo SHOPIN

Hometown: Luhansk

Education: University of Luhansk

Faculty of Foreign Languages

My CUPP MP: Hon. Andrew Telegdi, Kitchener-Waterloo, Ontario

My CUPP Scholarship: Mazurenko Family Scholarship

Short Diary of a CUPPer

It has been a little over a week since I arrived in Canada. Today September 22 I am in Waterloo, Ontario observing the election campaign of the Hon. Andrew Telegdi, a candidate for the Liberal Party.

In the past week I have accompanied Andrew Telegdi to the meetings with the Leader of the Liberal Party Stephane Dion, the German community, students at the University of Waterloo and have completed a variety of CUPP assignments.

At the meeting with the Leader of the Liberal Party Andrew Telegdi gave the opening speech at Conestoga College on 17 September, where the media and students came to hear Mr. Stephane Dion's vision of Canada's future. I took pictures of the meeting and listened carefully to the ensuing presentation and discussion.

The same day at the meeting with the German community on a small farm I met Mr. Eddie Koch who is a Ukrainian Canadian multi-millionaire, born in Ukraine in 1939. At the meeting Mr. Koch told me that he donates money to look after the church and cemetery in Kolomiya, Ukraine. Andrew Telegdi told us about his active involvement in the legislative process in the field of citizenship and immigration. He told us that he had always advocated the rights of the immigrants in Canada and as a naturalized Canadian would do everything to change the current state of affairs when about 6 million Canadians are under the threat of citizenship revocation without the right

to appeal or a fair trial. At that meeting I observed that Andrew Telegdi is not only a professional but also a devoted human rights activist who is not afraid to go against the current when the principles of democracy are at risk. I also spoke before the guests and later talked to some of them in German. They were concerned that the German community is not as united as the Ukrainian and Jewish communities are in Canada. Mr. Telegdi rightly noted that the German community should emulate those smaller but better organized ones, which I was glad to hear.

On our way home, I mentioned that Mr. Telegdi was not a typical MP and he agreed saying that he was a Hungarian Canadian struggling for the rights of those citizens who came to Canada for a better future only to find out that they could be treated as second-class Canadians.

The next day I accompanied Mr. Telegdi to a meeting with students of the University of Waterloo where he told them about the history of immigration to Canada and the current problems with Citizenship and Immigration in Canada. He spoke to the students in a very informative way and concluded with providing general information about voting. I find Andrew Telegdi to be a knowledgeable, approachable MP without pretensions.

I also canvassed with Mr. Telegdi on the campus of the University of Waterloo during the Festival of Local Motion on 19 September where I handed out the guidelines for voting

and explained to students how they can register to vote in the riding of Kitchener-Waterloo. Students did come up to us and asked different questions about voting in general and Andrew Telegdi as a candidate in particular. But I can tell you that the used bicycles sale was the most popular part of the festival.

In the office of the Hon. Andrew Telegdi I have been given different types of work which included checking the voters' phone numbers, calling people to ask for their support, and analyzing the Liberal platform and the other political parties' political statements in the course of preparations for the debates between the candidates. The MP's assistant Mrs. Rachelle Cyr-Kelderman told me to analyze the Liberal Platform, issued that very day on 22 September, for any specific figures and I had to read the whole paper and highlight the necessary excerpts. After that I was to find all the bills passed by the 39th Parliament of Canada and find the corresponding figures in the statements of other parties. It was an incredibly busy but really interesting day when I felt important and useful and Mrs. Rachelle Cyr-Kelderman was in demand. It was a hard day which began with a quote from my MP's other assistant "Another day, another dollar."

My hosts in Waterloo, Joseph and Lyubov Slusarchyk, are very kind and helpful to me. I am really grateful to them for their support and help. I feel strongly that the Slusarchyk family are also my benefactors. Their dedication and support of the Ukrainian culture in

their family deserves deep respect and admiration.

After a week of observation, I find that Canadians are quite uninterested in the election and do not know there is an election on October 14. At the same time, the office always has some volunteers who are helpful and willing to

contribute to the campaign whatever they can.

The weather in Waterloo has been charming. I have not seen Canadians on the streets because I am always given a lift and have little opportunity to walk in the streets, coming home after 18.00 and going to the campaign office

at 8.45.

Canada is like Ukraine because my hosts keep asking me whether I would like some alcohol and I have to repeat that I am tea-totaler. Maybe I have some English roots as well! ■

Artem VITKOVSKIY

My Hometown: Kramatorsk

National University of Kyiv - Mohyla Academy

Faculty of Social Sciences and Social Technologies

My CUPP Scholarship: Senator Michael Wall Scholarship

My CUPP Candidate: Sukh Dhaliwal, Newton-North Delta, British Columbia

Meetings and Events

During the Election Campaign in Surrey and North Delta, BC

"By Sea, Land, and Air We Prosper"
(Vancouver's Motto)

Surrey and North Delta are cities in the province of British Columbia that lies within the Metro Vancouver district. Actually, Surrey is a suburb of Vancouver; it takes only 30 minutes to get from Surrey to Downtown Vancouver.

Vancouver is the largest and the most unique city in British Columbia. Vancouver is consistently ranked one of the three most livable cities in the world. The climate of Vancouver is a moderate oceanic climate. The city is also sheltered by the mountains of Vancouver Island, to the west. These influences contribute to making Vancouver the warmest of Canada's major cities.

There is a great variety of everything from the modern achievements of civilization such as sky-scrapers to the green parks and mountain resorts which are situated in a few kilometers from Vancouver downtown.

We have a pleasure to contribute to the Federal election campaign here. We are doing internship in the Liberal candidate Sukh Dhaliwal's Constituency and Campaign Offices.

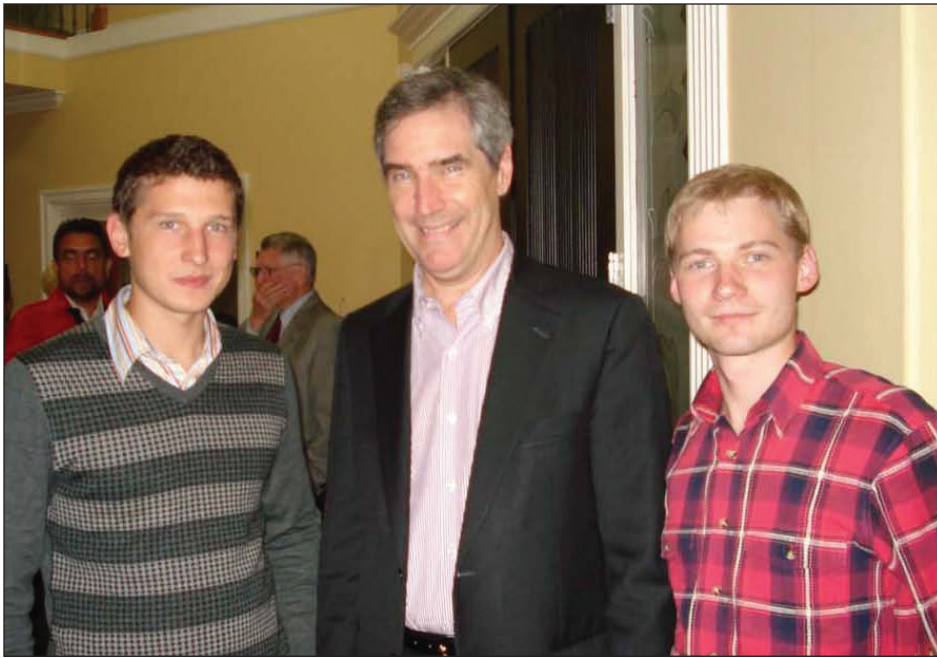
Just like most election campaigns, this campaign is very busy. We assist our managers at the MP's Office, put signs on the streets, make phone canvassing, "doorknocking", and work with the data in the telephone numbers bank. During this busy schedule we had a few interesting meetings with Stephane Dion, who is the Leader of the Liberal Party of Canada, Michael Ignatieff and Bob Rae. We also had some interesting meetings during the debates with the competitors of the Liberal Party such as the candidates from the NDP and the Conservative Party.

On September 19 we had a meeting with Bob Rae, who is Liberal Foreign Affairs Critic and former Premier of

Ontario from 1990 to 1995. In 2006, he was one of the candidates for the Leader of the Liberal Party of Canada, having taken the third place on the third ballot. He is currently involved in building the Liberal election platform for the 40th Canadian federal election.

It was an informal meeting which took place in the Milestones Restaurant in Vancouver. The meeting was organized by the Young Liberals of Canada in British Columbia. Bob Rae told us about his experience in politics and his political career.

On September 20 we were jogging around the Burns Bog, which was organized by the Burns Bog Conservation Society and our MP's campaign Office. The Burns Bog is a unique ecosystem which sustains a wide variety of flora and fauna, including 24 species of mammal and 150 bird species. It was a charity jog and all the money raised

From L to R: Sergii Opanasenko, MP Michael Ignatieff, Artem Vitkovskyi

by the Burns Bog Conservation Society would be used for saving the Burns Bog and for educational programs such as summer day camps in which children learn about the role the Burns Bog plays in the environment through the art & craft and science experiments. Our MP Sukh Dhaliwal, following the Liberal Party's Green Shift platform, also used this opportunity to show that the Liberal Party has a strong interest in preserving environment.

On September 23 we were invited by the President of the Young Liberals of the University of British Columbia to the meeting with Stephane Dion, who is Leader of the Liberal Party of Canada. The meeting took place at the University of British Columbia (UBC), Vancouver. Mr. Dion made a presentation of An Action Plan For The 21st Century, which was actually the Platform of the Liberal Party and their promises for the voters. As I mentioned, the meeting took place at the UBC, so there were a lot of students. That is why Stephane Dion had a lot of time to speak about the problems of education in Canada and education in general, about scholarships, extra libraries and so on.

The students from the UBC asked

a lot of questions and received the answers, which felt like a question period in the House of Commons. After the official part of the meeting there was an informal one. Stephane Dion was invited by students to the restaurant, where he raised a glass of beer to the Liberals' victory on October 14.

In my opinion, the meeting was very interesting and informative. The Ukrainian politicians must learn a lot from the Canadian experience on how to organize election campaigns and not to give hollow promises.

On September 25 Michael Ignatieff came to Surrey. Michael Ignatieff is a famous Canadian politician. He has held academic positions at Cambridge, Oxford, and Harvard. An award-winning author, he has also worked as a journalist and documentary filmmaker. He lived in the United Kingdom for a long time (1978-2000), where he worked at both Cambridge and Oxford Universities. He lived in the United States from 2000 to 2005. There he was Director of the Carr Center for Human Rights Policy at the Kennedy School of Government, Harvard University. He returned to Canada in 2005 and took a position of University Pro-

fessor at the University of Toronto. In November 2005 he was heralded as a possible Liberal candidate for the next federal election. I read his book when I was working on my diploma theses and I did not expect to meet Mr. Ignatieff here in Surrey.

Mr. Ignatieff came to Surrey to support the local candidates from the Liberal Party. The meeting was organized at Sukh Dhaliwal's house. A lot of people were invited, among them - the Riding President, candidates from the Liberal Party from other ridings of Metro Vancouver district, activists of the Young Liberals of the University of British Columbia, barristers, volunteers, and other guests.

The most interesting thing which I noticed was that two candidates from the Liberal Party were of Ukrainian background. When they got to know that we were from Ukraine they invited us to observe their election campaigns. This meeting was informal, and the guests could ask Mr. Ignatieff any questions and received honest answers.

In less than two weeks we have had three meetings with the famous people from the Liberal Party. We also had some meetings with the candidates from the NDP and the Conservative Party but not of the same importance in their parties.

However, it is not only the election campaign that is supposed to be a top priority for the CUPPERS, but also such extra activities as sightseeing, hiking and tours. A few days ago I was on the Grouse Mountain. Located on Vancouver's North Shore, only fifteen minutes from downtown Vancouver and 1,200 m above the sea-level, Grouse Mountain is a year-round mountaintop playground.

It is amazing what variety British Columbia offers! What a beautiful province it is, British Columbia!!! ■

Kateryna BONDAR

National University of Kyiv-Mohyla Academy

Faculty of Law

My Hometown: Kyiv

My CUPP Scholarship: Governor-General Edward Schreyer Scholarship

My CUPP MP: Peggy Nash, Toronto, Ontario

Mariya ROMANYSHYN

Lviv Polytechnic National University (Lviv Polytechnic)

Institute of Economics and Management

My Hometown: Lviv

My CUPP Scholarship: Yuri & Oksana Fedyna Scholarship

My CUPP MP: Peggy Nash, Toronto, Ontario

Interview

During our internship program in Toronto we had a great opportunity to work in re-election campaign of Peggy Nash (New Democratic Party), a candidate from Parkdale-High Park. From January 2006 she worked as the Member of Parliament, also NDP Industry Critic and Member of the Parliamentary Standing Committee on Industry, Science and Technology. She is recipient of two environmental awards from Sierra Club of Canada and a Certificate of Honour from the City of Toronto for her contribution to women's equality. Moreover, Peggy Nash was first labour woman responsible for major auto negotiations in North America.

Unfortunately Peggy Nash did not manage to become reelected. Nevertheless we got valuable experience, which we hope to implement with the greatest benefit for Ukraine.

Peggy Nash gave us a short interview, which we propose to your reading.

Every election campaign brings new experience. How did you find 2008 election campaign?

P.N. We had great weather, a group of amazing volunteers and a fantastic

campaign team. On the other hand, we had a very tough and strong opponent; there were very strong fears from the public about the Conservatives.

What do you think the key global issues the world community should deal with?

P.N. We need serious action on climate change including reducing greenhouse gas emissions, protecting food sustainability and our water supply. Hand in hand with that is a need to address global economic inequality, reduce speculative economic activity, and invest in social supports for people such as housing, education, medical treatment, and care for seniors.

In what direction do you think Canada could cooperate with Ukraine in future?

P.N. We need to support closer ties with Ukraine and greater economic and cultural exchanges. We support the creation of a Canada House in Kyiv similar to the Canada House in London England to foster closer economic and cultural ties.

We know that a big Ukrainian community lives in your riding. Could you

please describe us your work relations with Ukrainians?

P.N. I was Vice Chair of the Canada-Ukraine Parliamentary Committee and participated as an Official Observer in 2004 and 2007 elections in Ukraine. I fully participated in Ukrainian Community Events such as Independence Day, the Ukrainian Festival, and the Kobzar Awards. Supported the inclusion of Holodomor in the Toronto Board of Education genocide curriculum; supported a motion in Parliament recognizing the Holodomor Genocide. I introduced the "Once in a Lifetime" Bill to assist with family reunification for new Canadians.

And finally, would you tell us a few words about the experience you gained working with Ukrainian interns?

P.N. Interns give me a feeling of real confidence about the future of Ukraine. I have met very bright, talented young people who are curious about the world and open to learning and creating in new ways. It has been a real privilege to get to know the interns and I'm optimistic about Ukraine if their youth are any indication of the future. ■

Olha KROYTOR

Yaroslav the Wise National Law Academy of Ukraine
Faculty of Preparing Lawyers for the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine

My Hometown: Kerch

My CUPP Scholarship: John & Julia Stashuk Scholarship

My CUPP MP: **Borys Wrzesnewskyj**, Toronto, Ontario

CUPP-2008 Explores the Capital

Is it possible to live two weeks in two days? To include the events intended for a fortnight in almost a day and a half? The experience of CUPP'08 shows that it is! Arriving in Ottawa on Wednesday night, interns left for Quebec City on Saturday morning with so many events and impressions behind them.

Let us follow a short "Ottawa diary" of CUPP events in October 2008.

Wednesday, October 15th, 2:00 PM - Departure from Toronto to Ottawa. We have a five-hour ride before our arrival in the National Capital. Enough time to prepare for the Ukrainian Embassy Reception next night, but definitely not enough to talk about all the experiences we had in constituencies all over the country..

All the way the interns were singing Ukrainian songs, trying to improve their musical skills for at least these two days... Will we succeed in it? We'll see soon...

Wednesday, October 15th, 7:20 PM - Arrival in Ottawa Jail... Hostel. Not a joke. The building we were going to be accommodated in served as a jail in the late 19th century. Half of the night was spent exploring our new dwelling (including the place where criminals were hanged in public) and the rest - walking around the beautiful city of Ottawa. Visiting Quebec and walking across the Alexandra Bridge, enjoying the picturesque Parliament from the "French" side of the city...what can be better than

that?? But - back to work, as we need to prepare ourselves for the tomorrow's excursion with Borys Gengalo (whose knowledge of history and eloquence will lead us through the depths of Parliament Hill sites and mysteries) and the Embassy reception.

Thursday, October 16th, 9:30 AM - Walking around the Parliament Hill, a tour with Pan Borys Gengalo. The interns are able to see the Parliament Building from inside at last!! Here, we are now in the heart of the country!!! The first challenge was to find the name of the first Ukrainian MP (Michael Luchkovich) at the boards near the entrance, but soon CUPPers started feeling very easy in the Central Block of the Canadian Parliament. We were allowed to get inside the Senate - the upper chamber of the parliament. The CUPPers were also engaged by the customs and traditions of the Parliament; provided with the opportunity to see the famous Library of Parliament with its outstanding collection of Hansard notes. Mounting the Peace Tower was one of the high points of the tour, as was seeing the Memorial Chamber who's solemnity was so impressive.. Walking around the Parliament Hill itself was even more exciting: with the monuments and the squirrels and the cats and of course the Fall colours! But time went by and we had to rush to...

Thursday, October 16th, 6:00 PM - the Embassy Reception! All our efforts

were expressed in a program consisting of speeches, presentations about election campaigns and songs - finishing with one by Ruslana performed by all of the CUPP'08 interns. Happy that the election is over but still a little missing this fun and exciting time...

Besides, the interns had a wonderful opportunity to meet with the members of UCPBA (the Ukrainian Canadian Professional and Business Association of Ottawa) and its head Mr. Robert Seychuk, as well as other Canadians who support Ukraine and Ukrainians in Canada, among whom was Mr. David Kilgour. His speech was a great inspiration for us, as he remembered two CUPP interns who worked in his campaign office during the elections of 2004.

Friday, October 17th, 10:00 AM - we were met this morning by a school bus that took happy CUPPers to Paul Migus's house. Gatineau and Grand Lake welcomed CUPP interns with cool but sunny weather and heartily smiles of the hosts - Paul and Eva Migus who greet the students in their warm house second year in a row.

The day's itinerary was really busy, but so exciting: riding the yacht, the boat and the canoe, a lecture on political situation in Canada and in the world and, of course, enjoying wonderful Fall in Quebec... The warm fire near the house was just in time for the cool weather and the interesting talk was so pleasant and exciting! Such a pity it was to leave for Ottawa, but another exciting event

was waiting for the CUPPERS.

Friday, October 17th, 7:00 PM – 62 William Street at George Street. The annual Pub Night sponsored by UCP-BA and organized by Markian Shu-

lakevych and Bohdan Tomiuk. A possibility to meet with diaspora members, to create a small piece of Ukraine in Ottawa – Ukrainian dances, Ukrainian songs and of course, new encounters and acquaintances!

Ottawa was a great experience and the first city where our group reunited after our arrival in Canada.

Due to the efforts of our friends it became an unforgettable memory for all of us.

Thank you, Ottawa! ■

Oleksandr PANKIV

University of Lviv, Faculty of Law

My Hometown: Lviv

My CUPP Scholarship: Volodymyr Hrynyk Scholarship

My CUPP MP: **Borys Wrzesnewskyj**, Toronto, Ontario

Visiting Quebec - A Heart of Canada

"Any great work of art revives and readapts time and space, and the measure of its success is the extent to which it makes you an inhabitant of that world – the extents to which it invites you in and lets you breathe its strange, special air."

Leonard Bernstein

After a short stop, our bus travelled farther east to discover the European part of Canada – Quebec City... Each of us anticipated something different... the 400th Quebec Anniversary and a few other events that were taking place in this unique City made us believe that we would discover something special in it!

At our first stop I found that people who were working in McDonald's were not English-speaking, they barely understood the language. That was the first difference about Quebec.

On our arrival in Quebec City I felt the celebratory atmosphere on the streets. And this was to be expected as Quebec City was celebrating its 400th Anniversary.

Some History

On July 3, 1608, Samuel de Champlain founded a settlement at Kebec, an Algonquin word meaning "place where

the river narrows." In doing so, he established what would become the first permanent French settlement in North America and one of the world's most enchanting cities. From January to October 2008, Quebec City celebrated its 400th Anniversary and we had a chance to participate in that celebration.

The Province of Québec is truly a unique land in North America. Unique for its geography, its history and its culture, which together have forged its bold and exuberant identity. Deeply rooted in the soil of North America and fiercely proud of its French heritage, Quebec is a delightful blend of the Old and New World. Its enthusiastic and friendly people are known for their passion, spontaneity and unique *joie de vivre*.

First Steps around the City

Upon our arrival we received amazing news - 26 tickets to the Cirque du Soleil performance were waiting for us

at our hostel. But more about that later... My first steps in the City gave me the feeling that I was somewhere in Europe – For sure I was in France – I thought. The architecture of Quebec is so much a European style, all the shops, cafes and streets, even the way people are dressed made you feel like you were not in Canada anymore.

The old town of Quebec is a real delight to spend time wandering through. Old stone buildings line the narrow cobbled lanes and house quaint boutiques or cafes. We walked through the walls of the Citadel, passing the famous Chateau Frontenac Hotel and observing the calm life of people while strolling on the European style streets. I heard not a word of English, everything was in French.

Cirque du Soleil **(Circus of the Sun)**

I could not even imagine the kind

of experience I felt during this performance. When we arrived at the Colisée Pepsi, understandably we expected a special event. But we could not have anticipated the magnificence and power of this performance dedicated to celebrating the 400th anniversary of the continent's oldest city.

The Cirque du Soleil was founded in Baie-Saint-Paul, Quebec Province in 1984 by two former street performers, Guy Laliberté and Daniel Gauthier. Each show is a synthesis of circus styles from around the world, with its own central theme and storyline. The actors draw the audience into the performance through continuous live music, with performers rather than stagehands changing the props, and by having no curtains.

I have never seen such a magnificent show before. The refined and impressive plasticity of acrobats along with the live music will remain in my memory forever. I had the feeling that the two hour show was perceived by me in one breath. Almost 500 performers and volunteers were engaged in the performance. Throughout the show there were several acts going on simultaneously. At times one could not take in everything because of the competing fabulous simultaneous acts on different parts of the main stage or on different stages...

After the show one more surprise was waiting for a few people of our CUPP team. We had an opportunity to go behind the stage and meet all the actors, acrobats and performers. This was so much fun, we spoke with them about their experience and took pictures with the actors.

Following the Cirque we took a two hour long walk through the City to return to earth from this emotional high which we all experienced. The images from the show, for sure, will always remain in our memories!

**Meeting Ukrainian Ambassador
and Visiting of Musée National
des Beaux-arts du Québec**

The following day we woke up early in order to continue our discovery of Quebec City. We continued wandering through the streets, passing gifted buskers, art galleries and street cafes. Next we planned to take the funicular to get to the place where one more miracle was waiting for us – the exposition "The Louvre in Québec: The Arts and Life."

On our way to the Museum of Beaux-Arts, Ihor Ostash, Ukraine's Ambassador to Canada, called us to arrange a meeting. The Ukrainian Ambassador was very busy as he took part in a special event – the 12th Francophonie Summit and we were fortunate that he found some time to meet with us. Ascending the Breakneck Stairs (L'escalier du casse-cou) on our way to meet with our Ambassador, we got a great overview of Rue du Petit Champlain in the Quartier Petit Champlain – a pretty lane lined with colourful hanging flower pots, artistic displays and old buildings, housing boutiques – not to mention the crowds of tourists.

The 12th Francophonie Summit took place in Quebec City from October 17 to 19, 2008. As we later discussed with Ambassador Ostash four main themes were discussed at the Summit: democracy and the rule of law, economic governance, the environment, and the French language. As well we discussed the world economic crisis, Canada – Ukraine relations and the future perspective of Ukraine on the world's

arena.

From Place Royale we headed up the hill and arrived at the site of a massive wall mural: La Fresque des Québécois which pays tribute to many of the historical characters as well as honouring Quebec writers and artists. The setting depicts the seasons of Quebec and recognises the diverse architecture of the city. It certainly attracts a good number of visitors!

At last we arrived at the museum... The showing features some 271 pieces from eight of the Musée du Louvre departments: Egyptian Antiquity, Greek, Etruscan and Roman Antiquity, Oriental Antiquity, Islamic Arts, Art Objects, Sculptures, Paintings and Graphic Arts. While walking through the exhibitions we have had an opportunity to discover the major civilizations – an overview of 5 000 years of history – through works and everyday objects arranged under four main themes: "Loving and Dying", "Learning and Working", "Inhabiting and Embellishing", "Celebrating and Entertaining".

Overall I enjoyed two full days of joy and pleasure that I consider to be one of the best in my life. I want to say Thank You to the Canada-Ukraine Parliamentary Program for granting them to me! ■

Meeting artists of Cirque du Soleil.

By **Ruslana KOSTINA**
Mykolaiv University of Shipbuilding
(Kyiv)

Verhovna Rada Interns Meeting in Kyiv

On November 25, 2008 **Canada-Ukraine Parliamentary Program (CUPP)** Director Ihor Bardyn met with the 2008/2009 Interns of the **Verkhovna Rada (VR Internship Program)**. The VR Program is sponsored by the Association of former Congressmen of the US Congress in cooperation with the University of Indiana and was started in 1995. Both the CUPP and VR Programs are similar, in that both programs are housed and function within the structures of parliament, namely of Ukraine and Canada respectively. The key difference between the programs is that the VR Program Interns complete their internship by working in most cases, with the various committees of Verkhovna Rada. The CUPP Program Interns work directly with individual Members of the Canadian House of Commons. The CUPP Program was the first program of assistance to Ukraine by the Diaspora in Canada, and was established upon agreement with the Speaker of the Canadian Parliament John Fraser in 1990. The first CUPP Interns arrived in Ottawa in the Spring of 1991. In the Fall of 2009 the House of Commons will welcome the 27th traditional internship program.

Attending the meeting was **Ms. Maryna Rudenko, Director of the VR Program**, Professor **Stephen Velychenko** of the Chair of Ukrainian Studies at the University of Toronto who is currently teaching at the National University of Kyiv-Mohyla Academy under the **Yaremko Lectureship Program of Katedra Foundation**, **Ms. Lucia Hicks** of the CUPP Program Selection Committee, CUPP'09 Coordinators **Ruslana Kostina**, a graduate of Mykolaiv University of Shipbuilding and currently

completing graduate studies at Hauge-sund/Stord University in Norway, and **Oleksandr Pankiv**, a graduate of the University of Lviv, Faculty of Law.

Mr. Bardyn spoke about the 18 year history of the CUPP Program in the Canadian Parliament, the achievements of some of the CUPP Program graduates and the possibility of linking the two internships in a joint program. He also urged the VR Interns to question the political culture of their parliament and its practices, and to encourage the Interns to compare the work of their parliament with that of other more established parliaments in order to improve the governance of the country. He encouraged the VR Interns to pursue graduate studies abroad and to seek out other opportunities for Internships with European institutions and governing agencies and bring this experience back to their homeland. The meeting took place in the Great Hall of Verkhovna Rada's Committees Building on Hrushevsky Boulevard opposite Verkhovna Rada. The meeting concluded with a lengthy question and answer session over tea and coffee.

"We are very pleased that the meeting with Ihor Bardyn was the first meeting of this year's VR Internship Program", said **Maryna Rudenko**, Coordinator of the Verkhovna Rada Program. "It was extremely interesting because it gave us the good example and demonstration of a successful internship program for young Ukrainians in the Canadian parliament. Mr. Bardyn's address opened for the VR Interns a "window" to Canada and once more time reminded us how sincerely and constructively the Ukrainian Diaspora

in Canada supports us. Ihor Bardyn's activity inspires us and, persuades us that we can achieve much on our own if we apply our skills and energy and spare no efforts to educate our youth in good governance. We were very impressed and proud by pan Ihor's stories about the success of his alumni.

We would love to repay the great effort of the Diaspora by being able to demonstrate great strides in democratic development and advancement of Ukraine as soon as possible.

I am confident that the interns from both our program and the CUPP Program, in 5-7 years will be able to influence the operation of our government, and, most importantly these changes in governance and decisions of parliament will be professional and serve the people of Ukraine."

"We hope that we can cooperate more closely. For example, we may invite CUPP alumni to our meetings, trainings, excursions, and carry out other joint events and projects. Once more I wish to thank our colleges for their cooperation and great initiative in supporting the CUPP Program and this important first meeting in Verkhovna Rada. We wish strong health and long life to those who are supporting CUPP, and let the program develop and find new ways of realization" - concluded Ms. Rudenko.

The sad thing is that both programs are experiencing hard times currently. The Verkhovna Rada program is supported by USA Agency of international development, but which support is far from enough, and soon the financial aid will be fully transferred onto the Ukrainian side.

CUPP has been financially sup-

ported by an endowment fund for more than 18 years, established by the Ukrainian Diaspora in Canada. Taking into consideration the great drop of interest rates and earnings of the Endowment Fund over the past several years, and the substantial increase of operating costs the CUPP Program is facing closing down in 2010.

This is a very disappointing development, as CUPP has made a very positive impact on Ukrainian youth and the Ukrainian image abroad.

As one of the Verkhovna Rada interns, **Yaroslav Lyn** (Lviv) said: "Ihor Bardyn is a person who helps the light to appear in the Canadian sky. And this light is progressive Ukrainian youth who demonstrate their intellect and industriousness during their internship in Canada. I would also like to mention that it is so reassuring that this world has such a strong and true Ukrainian Diaspora that continues to support the land of their forefathers. The Canadian internship program has a lot in common with Ukrainian one, and sharing of experience between the interns can sufficiently improve the effectiveness of work in both parliaments. Such programs should exist, since they help not

only the youth in their growth, but also change the work of parliament for the better."

Another intern, **Olha Usachova** (Donetsk) noticed some differences between two internship programs:

"Our supervisors are the representatives of Verkhovna Rada committees whereas in Canada it is the Members of Parliament themselves. That's why I believe our friends in Canada are luckier".

Oleksandr Bondarenko from Kharkiv agrees: "It was very interesting to learn about the care and attention which some Canadian MPs give to the Ukrainian interns. As well it was important to learn about the positive impact and long-lasting goodwill which our Ukrainian students leave in the Canadian Parliament and how this plays positively on the development of Canadian-Ukrainian diplomatic relationship."

Representatives of both programs were left very satisfied with the meeting and full of ideas of possible future cooperation.

Many words have been spoken about the importance of these two Internship Programs. They are the only

two programs which focus on the changes needed in the political culture of the country in order to make that culture more transparent, more responsible to the citizens, and more responsive to building a strong Ukrainian society. The programs are aimed at rooting out corruption by comparing the political cultures and systems of other democratic countries with that which currently prevails in the homeland.

It is not difficult to assess the role the two programs play. Every year appear another hundred or so young university students who understand the true state of affairs in our own country and in the world outside, are re-assured and given confidence in what they are pursuing through these programs, and by encouragement to seek graduate studies abroad are helped to find their future and place in life.

It is also important to mention that there are only three countries in the world that support such internships: Germany, Canada and Ukraine. And it would be unforgivable if two of them disappear due to financial difficulties.■

John Yaremko Teaching Fellowships

The Katedra Foundation of Toronto offers non-governmental Teaching Fellowships tenable at Ukrainian Universities for North American and European lecturers and professors. They are intended to support Ukraine's efforts to integrate its higher learning with European and world scholarship. The Fellowships allow foreign academics to teach non-Ukrainian subjects in English. Although Ukraine has made great strides in raising the academic level of Ukrainian-related subjects, many students now know English, and many important English-language books

have been translated, higher education in Ukraine still lags behind that found in countries like Poland, Slovakia or Hungary. Not one Ukrainian university is ranked among the top 300 universities of the world.

One particularly important obstacle is the high cost of English-language publications. This forces students who do not study Ukrainian subjects to rely on Russian-language materials, and thereby reinforces the old colonial-era intellectual dependency on Russia. Even professors at the Kyiv-Mohyla Academy often have no choice but to

use Russian-language materials on subjects totally unrelated to Russia or Russian studies.

Foreign professors teaching in English, who can bring with them English-language publications, represent a vital tool in integrating Ukrainian education with the rest of the world -- where the de facto international language of scholarship is English. Ukrainian students who know the most important English-language literature in their respective fields, and who learn via the Anglo-American lecture/seminar/essay system, will not only be better prepared

for their professional life upon graduation, but will also cope much more easily with any courses they might subsequently take either in the EU or North America.

In academic year 2008/2009 there are two Yaremko Fellowships. They are named after its donor John Yaremko, the first cabinet minister of Ukrainian ancestry in the Ontario government.

One is at the National University of Kyiv Mohyla Academy (NaUKMA) and the other at University of Lviv. It is

hoped to establish similar lectureships in Odesa, Kharkiv and Luhansk in the near future.

During the last two academic years Stephen Velychenko Research Fellow at the Chair of Ukrainian Studies and a CERES Associate, at the University of Toronto, has taught at NaUKMA. In support of the Fellowship, the Kyiv Mohyla Foundation of Washington has funded the purchase of the textbook for his course.

Yuriy Fedyk an associate of CE-

RES at the University of Toronto is the second Yaremko lecturer teaching at the University of Lviv in the Department of History and the Department of International Relations. ■

Stephen Velychenko's most recent book is an edited collection titled *Ukraine, the EU and Russia. History, Culture, International Relations* published by Palgrave-MacMillan. His *State-Building in Revolutionary Ukraine: A comparative study in government (1917-1921)* is forthcoming.

Oleksandr POLONYK

Kyiv International University, Department of international law

My Hometown: Simferopol

My CUPP Scholarship: Ethel Rose & Michael Makuch Scholarship

My CUPP MP: Brian Masse, Windsor West, Ontario

Second Short Answers

It has been a little over a week since I arrived in Canada. Today September 23 I am in Windsor, Ontario observing the election campaign of Brian Masse a candidate for the NDP.

Yesterday I accompanied Brian Masse on a canvass of the south-eastern lakes area.

Brian Masse was asked many questions. Among them: "How can you resolve the border problems of Windsor? Where will the funds for a new bridge across the Detroit River come from? Is the Windsor community able to realize such a great project as the construction of a bridge?"

After a week of observation, I find that Canadians are bored by frequent elections and do not demonstrate much interest in the upcoming Election Day.

The weather in Windsor has been

very warm: maybe we brought summer to Canada from Ukraine.

Not many Canadians walk in the streets: they predominating drive cars. I guess they make too many cars in Windsor!

Canada is like Ukraine because people here are also irritated by the behaviour of decision-makers who call for elections too frequently.

On Sunday I attended a Ukrainian Church, and after the service I spoke with members of the Ukrainian community. The whole day my fellow CUPP intern Evhen Reus and I were accompanied by local chair of the UCC Petro Mycak. He brought us to the Jackson's Park, where a Holodomor memorial was erected. Also Mr. Mycak brought us to his office, called Ukrains'kyi Dim. It was well-equipped

with Ukrainian national and community articles.

Next pan Petro brought us to the Ukrainian Women's Organization, where we participated in commemoration dedicated to 75th anniversary of that organization. Evhen and I were met with warm and friendly attention by members of Ukrainian community. We met and conversed with many individuals of Windsor's Ukrainian community.

At the end of the commemoration I was amazed when Ukrainian Canadians sang the Ukrainian Anthem. When I was home in Crimea and participated in a solemn event, I was the only person (amid a thousand) who sang the National Anthem.

I like these Canadians. ■

levhen REUS
Odesa Polytechnic University

The Top 10 Who Are Changing the World of Internet and Politics

1 MTV's Choose or Lose think.mtv.com

With the theme 'Amp Your Voice,' MTV's Choose or Lose has shared the power of its platforms by giving millions of young voters the tools to self-publish and self-organize around the election issues they care about most. The campaign has tapped into the explosion in social networks & new media technologies to not only enable young voters to interact with each other around their election issues, but also provide more direct access to the candidates that impact their lives. The campaign has included the groundbreaking MTV/MySpace Presidential Dialogue Series, which allowed young people the first-ever, real-time interactive dialogue with presidential candidates; Super Tuesday coverage: the first-ever, live, mobile-to-web broadcasts by Street Team '08, a cadre of youth-focused citizen journalists armed with video-equipped mobile phones; Chooseorlose.com, a multi-media community where young people post their own video, audio, photos, and blog about the issues that matter most to them.

My comments: it's a great achievement of democracy when usual citizens can speak directly to candidates that they choose, feel the connection between politics and daily cares and show how law can influence on their lives. When some political party in Ukraine says that they will improve the National Economics, in such country as Canada some Member of Parliament says that he will build a new bridge for the city that he represents.

2 Ciudad Politico ciudadpolitica.org

Ciudad Politico, "City Policy", is an independent, Latin american focused political science portal devoted to develop the discipline both theoretically and in practice. The portal supports the academic political science community providing an exchange and communication mean for all interested, creating a network among academic institutions, civil society and politics through a scientific support on various subjects and providing links, data bases and events calendars. Students, journalists, politicians, scholars and civil servants debate, write articles and post papers on the home page. A rich number of links to research institutes, universities, political science associations are provided, as well as to South American newspapers online.

My comments: Creation of such network (as mentioned above) among various establishments can influence on citizens' mind – they will know more about the upcoming events, troubles of society and point of view of other people. That will help to develop the consciousness of average citizens and provide the exhaustive information about the most disputing topics. For example, Ukraine's future membership in NATO is a critical item for the society and it would be great to build a network where people can discuss different sides of this membership for Ukraine and find a way to use it the best for country and its citizens.

3 mySociety mySociety.org

mySociety deserves recognition because it runs some of the best known and best used democracy websites in the world whilst being a tiny underfunded open source NGO run from people's homes across the UK. As well as running the often copied TheyWorkForYou.com, with 2 million unique users last year, which continues to set the standard for what a political transparency website should be like across the globe, mySociety also helps people with tangible problems like getting potholes fixed at FixMyStreet.com - 7000+ real world problems like graffiti and dumped trash confirmed fixed so far. mySociety also leads the field in building challenging, truly interactive sites for the executive branch - mySociety's petitions site for 10 Downing Street has over 8m signatures from around 10% of the entire UK population, perhaps the largest non-partisan democracy website ever built. And all by a tiny NGO with a handful of staff and some awesome volunteers.

My comments: Various charity events are like a mirror of a society. Looking in this mirror we can think not only about our life but also lifes of people that we are surrounded by them every day. We know a lot of examples of how

people help each other in European and American countries, but we don't realize that it's better for us not only to have a look of good actions but also to do something for our nation, our country. There are a lot of disasters in Ukraine – and we need to unite our forces to fight against them. Only being together, helping each other, thinking about our children and environment we can save a nation.

4 **Brave New Films/ Foundation**

Bravenewfilms.org

In order to strengthen democratic values through public participation BNF uses media to teach, promote, and instill advocacy and activism of social justice issues. The goal is to spark debate and discussion among an informed citizenry. It is only with information that people can affect change. Their shorts have been viewed over 22 million times. There is a pressing need for strong narratives and storytelling throughout the progressive movement. Brave New Films started out doing long form documentaries like OutFoxed, and Wal-Mart: The High Cost of Low Price. During 2007, they launched campaigns around specific issues using bloggers, press, a website, a large coalition of groups and short video pieces to bring attention to the issues, take action and cause change. Each video piece contains a specific 'action ask' at the end which is something the viewer is asked to accomplish to help make a difference. Their latest video about John McCain got 1m views in 3 days.

My comments: TV and radio- correspondents and reporters can not speak freely. There is a kind of Mass Media Dictatorship provided in some post-Soviet countries for controlling society and telling them only that things that are useful for the Government. It's interesting to see free Mass Media in Canada and compare it with situation in Ukraine. In my opinion we need to produce some educational films containing some information about democracy and citizens rights and distribute them to schools, universities, companies that everyone use this information to protect himself.

5 **Randy Paynter, Care2**

care2.com

Ten years ago Randy Paynter had the foresight to start Care2. It now has over 9 million members who help create change for social and environmental good in small and large ways. It can be as simple as removing chemicals used in the home to signing a petition to stop global warming. The reason for recognition is that this effort of enabling people to take small steps and create change has been a personal mission for Randy for some time. He has stuck with it when it wasn't popular, forging his vision ahead, and has stayed true to the original goals now that it is. Care2 has made real contributions to many environmental and social causes and has rallied individuals to take action. Randy is always looking for ways to improve the opportunities that people have to contribute and to connect for a purpose or cause. He strives for the ultimate experience of creating a destination that makes it easy to make a difference.

My comments: Environmental problems are very important for country. Everyone must understand that if, for example, the Crimea Peninsula gets a status of dirty place – no one will want to go there for recreation. We must think about not only about the present, but also about the future. We want our children to live in clean country without places like Chernobyl, we want to drink water and not to have cancer. That is why we must act! If we will have a good ecology – then we can provide a lot of resorts there and not to go to other countries for some rest but use own resources for this goal.

6 **Pambazuka News**

pambazuka.org

Pambazuka News, with a readership of 500,000, is produced by a pan-African community of over 1000 citizens - academics, social activists, women's organizations, writers, artists, poets, bloggers, and commentators who together produce insightful and thoughtful analyses that make it the most innovative and influential sites for social justice in Africa. Pambazuka publishes podcasts, videos and books; supports African women and marginalized groups to develop blogs, radio programs, podcasts and mobile phone technologies to enable them to give voice to their experiences; and enables CSO's to monitor the African Union. Its growth reflects a commitment to fostering a community of African citizens who hold their governments to account. Be it the recent Kenya electoral crisis, the xenophobic killings in South Africa, the electoral violence in Zimbabwe, or the growing influence of China in Africa, Pambazuka has become the source of authentic voices of Africa's social analysts and activists.

My comments: Every country must think about its citizens. The Government is able to make our life better than now. Every community should get united and think about problems, formulate the principles of development and follow the strategy. Only after that we will have a chance to say that every citizen can be proud of its nationality and country.

7 **Helium**

helium.com

Helium is elevating citizen journalism and political issues through its partnerships with nonprofit organizations and news institutions, and through innovative awards series. Helium is currently partnered with over 65 organizations that include the Pulitzer Center on Crisis Reporting, Center for Responsive Politics, Sunshine Week, National Press Club, the Knight Center for International Media and more. Helium Debate is a vehicle for civil discourse online. It invites organizations to bring their debate topics to Helium where citizens can debate issues in a fair and civil environment. Anyone can state their opinion by writing a compelling article - there is no flaming or commenting allowed. The Helium Journalism Awards is an opportunity for citizens to report on national and global issues and gain recognition and reward. The Pulitzer Center pioneered the program at Helium.

My comments: The opportunity to provide innovations in the society is a huge part of national politics. If some country like Ukraine can say that its citizens represent the democratic society – than this country must be proud of itself. The development of Mass Media is the way we can promote our democracy. When we put democracy on really high level – every man and woman in the world will know that Ukraine and Russia are not the same things and there is a great difference between these two neighbour countries.

8 **Mardomak.org**
mardomak.org

In January, the International Foundation for Electoral Systems launched the Persian-language site Mardomak.org. The site provides unbiased news and information for an Iranian audience with the aim of increasing civic awareness and encouraging civic participation. To that end, Mardomak.org was one of the only unique sites providing comprehensive coverage and analysis of Iran's Parliamentary elections in March 2008. Despite a hard-line approach by the Iranian government on online publications (censorship is common and many sites get filtered) Mardomak has successfully proven that by being unbiased and fair, and by providing information, paired with cutting edge online features and technology, there is still room to promote civic engagement and political dialogue in Iran. Groundbreaking features (in the Iranian context) that Mardomak.org utilizes include: widgets, interactive photo albums, interactive maps, online polls, and political scorecards for elected officials.

My comments: Ukraine is half-way to have a Parliamentary system instead of Presidential-Parliamentary one. We stay on the threshold of great changes. Ukraine has to gather all strengths for it. All technologies must be involved to tell average Ukrainians about these changes and to have their support.

9 **Farmsubsidy.org**
farmsubsidy.org

Brussels based freelance journalist Brigitte Alfter and her network of investigative journalists throughout Europe are about to change European farm policies with their web-initiative Farmsubsidy.org. Using the freedom of information law, they have forced European governments to release detailed data on who gets what from Europe's Common Agricultural Policy. All 27 EU countries will disclose data revealing details of some 100bn given in subsidies by the Euro-taxpayer every year to farmers, food companies, industrial regeneration schemes and the fishing industry.

My comments: the agricultural sector is the primary one for Ukraine. We produce a lot of wheat, corn, potatoes, tomatoes, etc. And sometimes country needs to sell some excess products. Ukraine must regulate its international trade policy and think about money for building new machines to serve our fertile soil, developing the agricultural sector and paying people that do this hard job and make bread for us.

10 **Yoani Sanchez <Email>**
desdecuba.com/generaciony

Yoani is one of the most influential people in the world according to TIME. The 32-year-old Cuban philology graduate has attracted a considerable readership by writing about her daily life in Cuba and describing economic hardships and political constraints in her blog. She is not a politician, she is the only a woman who dreams and wants to share her dreams and millions of people are joining to these dreams. Freedom for Cuba and the Cubans. She has criticized Cuba's new leader, Raul Castro for his vague promises of change and minimal steps to improve the standard of living of Cubans. Sanchez, whose critical "Generacion Y" blog received 1.2 million monthly hits has denounced several boycotts to her page.

My comments: To be an opponent to existing governing party is a big affair and responsibility. But to head monitoring over a governing party is a great possibility: you can do something good for people that elected you. I think it is what Ukraine needs for. ■

Kateryna BONDAR

The Top 10 Who Are Changing the World of Internet and Politics

1. Barack Obama
www.mybarackobama.com
2. EU Observer
www.euobserver.com
3. Kyiv Post
www.kyivpost.com
4. BBC News
www.news.bbc.co.uk
5. Institute for Politics, Democracy & the Internet
www.ipdi.org
6. America Online
www.aol.com
7. PoliticsWatch
www.PoliticsWatch.com
8. Opendemocracy
www.Opendemocracy.net
9. Євроатлантична Україна
www.ea-ua.info
10. Фонд "Демократичні ініціативи"
www.dif.org.ua

Oleksandr PANKIV

TOP 10 Who are changing the world of the Internet and Politics

- 1) • EUObserver
euobserver.com
- 2) • mySociety
mySociety.org
- 3) • Prime Minister's Office, 10 Downing Street
number10.gov.uk
- 4) • Randy Paynter, Care2
care2.com
- 5) • Pambazuka News
pambazuka.org
- 6) • Mardomak.org
mardomak.org
- 7) • Sunlight Foundation
sunlightfoundation.com
- 8) • Michael Bassik
mshcdirect.com
- 9) • Ciudad Politico
ciudadpolitica.org
- 10) • Brave New Films/ Foundation
Bravenewfilms.org

Pavlo SHOPIN

Hometown: Luhansk
Education: University of Luhansk
Faculty of Foreign Languages
My CUPP MP: Hon. Andrew Telegdi, Kitchener-Waterloo, Ontario
My CUPP Scholarship: Mazurenko Family Scholarship

The Top 10 Who Are Changing the World of Internet and Politics

1. Barack Obama **mybarackobama.com**

US Presidential nominee, Barack Obama has taken basic organizing theory that he learned in Chicago & combined it with an Internet campaign to create an exquisite organization. The main difference is the semi-autonomous "cell" organizing. This approach has allowed him to: raise hundreds of millions of dollars online through millions of donors. He is the first raised more money and mobilized more people than any campaign in history. His campaign has raised about \$350 million to date from 1.7 million donors, mostly in contributions of \$200 or less.

2. EUObserver**euobserver.com**

EUobserver is an online news service dedicated to providing news on the European Union. It is the only European newsmagazine embracing updates from all over Europe as well as leading news from the EU capital Brussels. A classic combination of news and comments provide a unique meeting place for all, who are interested in the most important political developments on our continent.

3. mySociety**mysociety.org**

mySociety deserves recognition because it runs some of the best known and best used democracy websites in the world whilst being a tiny underfunded open source NGO run from people's homes across the UK. As well as running the often copied TheyWorkForYou.com, with 2 million unique users last year, which continues to set the standard for what a political transparency website should be like across the globe, mySociety also helps people with tangible problems like getting potholes fixed at FixMyStreet.com - 7000+ real world problems like graffiti and dumped trash confirmed fixed so far. mySociety also leads the field in building challenging, truly interactive sites for the executive branch - mySociety's petitions site for 10 Downing Street has over 8m signatures from around 10% of the entire UK population, perhaps the largest non-partisan democracy website ever built. And all by a tiny NGO with a handful of staff and some awesome volunteers.

4. Helium**helium.com**

Helium is elevating citizen journalism and political issues through its partnerships with nonprofit organizations and news institutions, and through innovative awards series. Helium is currently partnered with over 65 organizations that include the Pulitzer Center on Crisis Reporting, Center for Responsive Politics, Sunshine Week, National Press Club, the Knight Center for International Media and more. Helium Debate is a vehicle for civil discourse online. It invites organizations to bring their debate topics to Helium where citizens can debate issues in a fair and civil environment. Anyone can state their opinion by writing a compelling article - there is no flaming or commenting allowed. The Helium Journalism Awards is an opportunity for citizens to report on national and global issues and gain recognition and reward. The Pulitzer Center pioneered the program at Helium.

5. Sunlight Foundation**sunlightfoundation.com**

In just two years, Sunlight Foundation has developed, assembled and funded an array of web-based databases and tools to help investigative reporters, bloggers, politics junkies and ordinary citizens to better illuminate the interplay of money, lobbying, influence and government in Washington to a degree never before possible. The creation of these databases and the technologies applied to them that free the data from their silos has created an unprecedented demand for more: more information, more transparency, and more easy-to-use tools. Sunlight is a catalyst that enables the public to better understand, monitor and hold members of Congress accountable; help investigative reporters do the research necessary to inform the public; help bloggers and citizens interested in following and shaping politics to more easily inform themselves (and their readers and social networks); and push and pull Congress and Washington into a much more expansive and transparent relationship with the public.

6. Abgeordnetenwatch**abgeordnetenwatch.de**

Gregor Hackmack and Boris Hekele founded abgeordnetenwatch.de in order to improve communication between German voters and their members of parliament. This unique website has been extremely successful. Any citizen can ask questions about current political issues; politicians of all parties and ranks are addressed and usually answer fairly soon. Within 18 months there have been 20,000 questions and almost 17,000 answers. All this can be read free of costs by anybody. This project helps both sides: politicians learn more about the electorate's problems and worries, and the public knows better where their MPs stand. The media also have discovered abgeordnetenwatch.de as a perfect information tool. The non-profit website generates 200,000 visits and 2.5 million page impressions per month. It is financed by private donors and non-profit organizations. There is no state or party influence or money involved.

7. MTV's Choose or Lose**think.mtv.com**

With the theme 'Amp Your Voice,' MTV's Choose or Lose has shared the power of its platforms by giving millions of

young voters the tools to self-publish and self-organize around the election issues they care about most. The campaign has tapped into the explosion in social networks & new media technologies to not only enable young voters to interact with each other around their election issues, but also provide more direct access to the candidates that impact their lives. The campaign has included the groundbreaking MTV/MySpace Presidential Dialogue Series, which allowed young people the first-ever, real-time interactive dialogue with presidential candidates; Super Tuesday coverage: the first-ever, live, mobile-to-web broadcasts by Street Team '08, a cadre of youth-focused citizen journalists armed with video-equipped mobile phones; Chooseorlose.com, a multi-media community where young people post their own video, audio, photos, and blog about the issues that matter most to them.

8. **Chinese government**

China manages to censor Internet for a billion of people. They are changing the world of the Internet and Politics for the worse.

9. **HuffPost's OffTheBus**

huffingtonpost.com/off-the-bus/

HuffPost's OffTheBus (OTB) is a citizen-powered and –produced presidential campaign news site sponsored by the Huffington Post and NewAssignment.Net. Its citizen journalists have broken some of the biggest stories of the presidential campaign season in the United States, and set new precedents for reporting in the digital age. New York Magazine credited OTB with creating the genre of citizen journalism. By combining the best traditions of legacy journalism with the democratic technology of the Web, by applying professional standards and techniques to citizen-based reporting, OTB has developed and refined a collaborative methodology for producing unique news stories beyond the scope of a traditional reporter or news organization. Since it launched in mid-summer of 2007, OffTheBus has quickly grown to more than 9,000 contributors.

10. **Avaaz**

avaaz.org

Launched in January 2007, Avaaz is a global web movement with over 3.3 million members. They use the internet and technology to bring people powered politics to international decision-making. The core of Aveez's model of organizing is our email list, operated in 13 languages. Their online accomplishments include the following: \$2m raised online and smuggled in to the Burmese monks and other aid organizations after the cyclone, after a previous fundraiser to break the communications blackout and rebuild the democracy movement; 1.65 million signature petition for dialogue between China and the Dalai Lama, and a 2000-person human chain handshake from the Dalai Lama to the Chinese Embassy in London; Winning the YouTube Best Political Video award, beating Obama Girl etc, with millions of views for "Stop the Clash of Civilizations"; and taking down the Finnish prime minister's email address. ■

Yaroslav KOVALCHUK

My top 10 of Internet and politics looks as follows:

- 1) mySociety.org
because I imagine how hard it is to manage a huge internet resource with loads of information material for a tiny underfunded NGO;
- 2) Prime Minister's Office, 10 Downing Street
number10.gov.uk
- 3) Barack Obama
mybarackobama.com
because these sites provide the official position of the most influential and most interesting for the audience world politicians

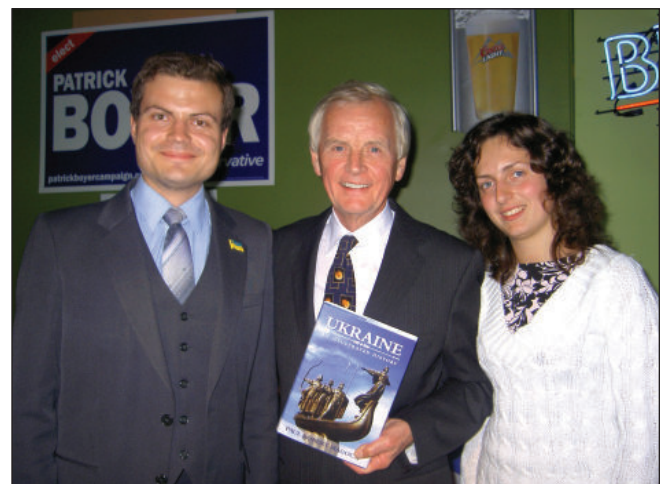
CUPP'08 departure from Boryspil Airport, Kyiv.

Interns with Ambassador Ihor Ostash in Quebec City, at Francofonie Congress.

On Parliament Hill, during meeting with MP's.

Oleksandr Shumskyy & Olha Melykh with Patrick Boyer.

Artem Vitkovskyy & Serhiy Opanasenko with Stephen Dion in Vancouver.

Vasyl Khomiak & Mykola Mazanyy with James Bezan in Selkirk, Manitoba.

Artem Vitkovskyi & Serhiy Opanasenko
with Sukh Dhalwal.

CUPP'08 at Ukraine's Embassy Reception.

Luba Demko and Lina Gavrilova with CUPP
at Radio Canada International.

On the shore of the St. Lawrence River
in Quebec City.

CUPP Interns complete the Tableue of Quebec.

Ievhen Reus & Oleksandr Polonyk
with Petro Mycak in Windsor, Ontario.

Kate Bodnar, Oleksandr Pankiv, Mariya Romanyshyn with Professor Taras Kuzio in Toronto.

CUPP Interns with Homin Ukrainy Editor Oleh Romanyshyn.

Interns in Quebec with hosts Paul & Eva Migus.

On the Rue du Petit Champlain with pumpkins.

In Basilica of Notre Dame, Montreal.

Gatineau's Golden Autumn.

Night visit to fountain.

In front of CasaLoma, Toronto.

At Cirque du Soleil Concert to celebrate Qubec City's 400th anniversary, with acrobats from Kyiv.

Celebrating Halloween in Toronto & Solomiia's birthday.

CUPP'08 interns with Consul General Oleksandr Danyileiko, the Hon. John Yaremko and Rose & William Sametz.

- 4) Mardomak.org
mardomak.org
- 5) Avaaz
avaaz.org
- 6) Pambazuka News
pambazuka.org
because it is hard to build out internet facilities in the third-world countries, mainly in Africa, Asia and South America. The employees of these resources have to face everyday difficulties and harsh censorship in order to provide the audience with their unbiased position. Besides, they do a great job in creating civil society in these countries;
- 7) EUObserver
euobserver.com
- 8) BBC News
<http://news.bbc.co.uk/>
- 9) The Economist
www.economist.com/
as they are the most famous news online resources that provide objective information about the political, economic and cultural processes taking place in different parts of the world and in particular countries.
- 10) Ukrainska Pravda (The Ukrainian Truth)
<http://www.pravda.com.ua/>
because Ukrainska Pravda is one of the most objective news resources in Ukraine that provides exclusively the personal viewpoints of the journalists without taking the side of any of the political parties in Ukraine. Besides, one of the founders of the resource was Georgiy Gongadze who contributed a lot in building civil society in Ukraine and led to changes in national conscience of Ukrainians, namely to the events of the Orange Revolution 2004. ■

Maryna KHORUNZHA

My top 10 of Internet and politics looks as follows:

1. **MoveOn** is an American non-profit progressive, liberal public policy advocacy group^[2] and political action committee which has raised millions of dollars for candidates of the Democratic Party in the United States. Formed in response to the impeachment of President Bill Clinton, it has been cited in some accounts as a factor which helped propel the Democratic Party to power in the 2006 election.
2. **Fairness & Accuracy In Reporting (FAIR)** is a progressive media criticism organization based in New York City, founded in 1986. FAIR describes itself on its website as "the national media watch group" and defines its mission as working to "invigorate the First Amendment by advocating for greater diversity in the press and by scrutinizing media practices that marginalize public interest, minority and dissenting viewpoints." FAIR refers to itself as a "progressive group that believes that structural reform is ultimately needed to break up the dominant media conglomerates, establish independent public broadcasting and promote strong non-profit sources of information.
3. The **Drudge Report** is a conservative,¹ U.S.-based news aggregation website run by Matt Drudge. The site consists mainly of links to stories from the US and international mainstream media about politics, entertainment, and current events as well as links to many columnists. Occasionally Drudge authors news stories himself based on tip-offs. The *Report* originated around 1994 as a weekly subscriber-based email dispatch. It is most famous for being the first news source to break the Monica Lewinsky scandal to the public after Newsweek decided not to publish the story.

4. **5 канал (5 tv)** — official web site of Ukrainian television channel, created in 2003 by TV-radio companies **НБМ** and «Експрес-інформ». Is positioned as the channel and therefore web site of fair news. Became particularly popular during the 2004 Presidential election in Ukraine, was covering the events of Orange Revolution 24/7.
5. **Korrespondent** (Russian: Корреспондент; literally: *Correspondent*) is an influential Russian language weekly newspaper published in Ukraine.
Korrespondent is published by KP Media which also controls, Kyiv Post, one of Ukrainians leading English language publications; an affiliated bi-lingual internet newspaper korrespondent.net published in Russian^[1] and in Ukrainian^[2]; a newly created Ukrainian language magazine Novynar; and others.
6. **Slate** is an English-language online current affairs and culture magazine created in 1996 by former New Republic editor Michael Kinsley, initially under the ownership of Microsoft, as part of MSN. On December 21, 2004, it was purchased by the Washington Post Company. Since June 4, 2008, Slate has been managed by The Slate Group, an online publishing entity created by the Washington Post Company to develop and manage web-only magazines.
7. **Salon.com**, part of **Salon Media Group** (OTCBB: SLNM), often just called **Salon**, is an online magazine, with content updated each weekday. The politics of the United States is its major focus, but it covers a range of issues. Reviews and articles about music, books and films are also a prominent feature of the site. Salon's headquarters are located west of downtown San Francisco, California. Its current editor-in-chief is Joan Walsh.
8. **SourceWatch** (formerly **Disinfopedia**), is an internet site which is a "collaborative project" of the Center for Media and Democracy (CMD). It was created by the CMD's research director, Sheldon Rampton. According to the project's website, it "aims to produce a directory of public relations firms, think tanks, industry-funded organizations and industry-friendly experts that work to influence public opinion and public policy on behalf of corporations, governments and special interests."
9. **Sorry Everybody** is a website created after the 2004 United States presidential election, which invited U.S. citizens to apologize to the world in advance for the actions of George W. Bush in the next four years. Its most prominent feature is the gallery, which contains images submitted by visitors holding various apology notes. The website became massively popular in the aftermath of the presidential elections, leading some Bush supporters to create spinoffs to express they were *not* sorry.
10. **AlterNet**, a project of the non-profit Independent Media Institute, is a progressive/liberal news and opinion website that was launched in 1998 and claims a readership of over 1.7 million visitors per month.^[1] It has been described by NPR as a "left-liberal news and opinion site".^[2] It publishes original content as well as journalism from a wide variety of other sources. AlterNet states that its mission is to "inspire citizen action and advocacy on the environment, human rights and civil liberties, social justice, media, and health care issues." ■

Maryna & Solomiia creating beautiful art during Toronto's Nuit Blanche.

Kateryna, Yaryna & Mariya at Rogers' Centre.

Remarks by *Hon. David KILGOUR*
 Queen's University Model Parliament
 House of Commons Chamber, Ottawa
 15 Jan. 2009

Human Dignity, Multiparty Democracy, and the Rule of Law are Ultimately Indivisible

Congratulations to Queen's for again holding its model Parliament in this chamber. You are walking with Canadians and countless others around the world, who believe that human dignity, the rule of law and multiparty democracy are ultimately indivisible.

Democrats everywhere know that our varied systems are imperfect. Indeed, the chamber in which we sit appears to be currently discredited in the minds of many Canadians, primarily I think for its lack of civility. Voter turnout in last year's national election was only 59%, the lowest in history, and is one indicator of a serious problem.

Taking a global view, however, we realize how precious is the democracy Canadians often take for granted. Four years ago, 80% of Afghans risked their lives to vote in their presidential election. One of them was Dr. Sima Samar, who, after having lived as a refugee for a decade outside her country, became Deputy President in the Afghan Transition Team. Later forced to resign after questioning some religious laws and receiving death threats, Dr. Samar continues to fight for democracy as the chair of the Afghan Independent Human Rights Commission and UN Special Rapporteur on the situation of human rights in Sudan.

Another heroic Asian democrat is Aung San Suu Kyi, a Nobel Peace laureate, who has spent most of 18 years under house arrest in Burma. She and her National League for Democracy (NLD) won about two-thirds of the votes cast in the 1990 election. The generals allowed none of the elected to take their seats. The UN Special Rapporteur on Burma confirmed as a "state-instigated massacre" the attack on her peaceful procession in 2003,

northwest of Mandalay, when about 100 people were killed; Suu Kyi was herself wounded. Earlier this month, a court in Mandalay reportedly sentenced Bo Min Yu Ko, in his early 20s and a member of the All Burma Federation of Student Unions, to a total of 104 years in prison.

Democratic Spirit

What is the source of the democratic spirit that motivates such bravery? Commenting on his own country's new-found freedom, President-elect Vaclav Havel—no stranger himself to prison cells and today recovering from surgery in a Prague hospital—once asked: "From where did [Czechoslovakia's] young people . . . take their desire for truth, their love of free thought, their political ideas, their civic courage and civic prudence?" Does the answer not lie in the human desire everywhere to choose the types of societies we want to build for ourselves: ones grounded on values of human dignity for all and the rule of law?

Central to the functioning of Canadian democracy is the body we are here to explore—Parliament. Compared to many such institutions around the world, it functions quite well and, yet, there is a sense that it does not measure up to the high standards Canadians hold. Why is this so? The answer is to be found both in our own history and in the example of those nations where the current struggle for democracy throws its principles into bright relief.

Representational role of MPs

Permit me to ask those of you who would consider becoming MPs to raise your hands? (5-10% of the approx. 300 students present raised them.) That's discouraging because I found being an MP for almost 27 years to be most

fulfilling. To do a proper job in my opinion, members should respect a number of principles. Some of my own are explained on my website (www.david-kilgour.com) under the heading "Rule of Law/Democracy", but I'll list some here:

- 1) Represent constituents without fear or favour.
- 2) Never give in if you believe the cause is just.
- 3) An MP is an advocate of last resort for constituents and his/her office is not a branch of any government department.
- 4) Find and support really good staff.
- 5) Keep your sense of humour close at hand.
- 6) MPs, not party whips, are the best judges of voter opinion, and therefore issues concerning voters, in their ridings.

Let me add a word about this last one. It is the electors of your riding who send you to Ottawa. Never forget it. In the case of the GST bill, for example, about 7500 constituents indicated to me in various ways their opposition to the proposed new tax. As a one-time tax lawyer, I was then (1990) personally convinced that it was not an efficient way to raise tax revenues. In the end, Dr. Alex Kindy and I voted against it and were immediately expelled by Brian Mulroney from the Conservative caucus. Fifteen years later, I resigned from Paul Martin's Liberal caucus primarily over the government's inaction on the sponsorship scandal. In short, don't abandon your principles and your voters even if it means leaving a political party—or two.

Threats

Democracies are vulnerable. The greatest threats today usually come, not

from the barrels of guns, but from the combined effects of poverty, apathy, and economic insecurity, which often result from the absence of equal justice and opportunity for all. During a good deal of the twentieth century, the democracy label was claimed by almost any regime, including the most despotic. In fact, democracies do not practise oppression, segregation, terror and murder by party-states. They thrive on diversity, inclusiveness, differences and respect for everyone by upholding the rule of law on the basis of citizen equality.

Democracy subordinates governments to their citizens; voters own their government, not vice versa. Democracy implies freedom of speech, association, assembly and religion - essentially the freedom for individuals to express who they are and what they believe as long as they do not infringe on the freedom of others. We must seek to enshrine freedoms and responsibilities in constitutions, laws and cultures.

Rule of Law

Fundamental to any healthy democracy is an independent judiciary. There can be no liberty if the judiciary is not separated from the legislative and executive branches of government. The tyranny of legislatures is sometimes the most potent impediment to the proper functioning of constitutional democracy. In Canada we think that an independent judiciary, with real power to strike down unconstitutional acts passed by legislators, is a necessary safeguard.

Elsewhere, in some countries, Judges are dismissed if they do not give judgments acceptable to their governments; more obsequious replacements are soon found (E.g. Robert Mugabe's Zimbabwe). Threats of violence can persuade some judges to act in accordance with the will of a dictator. There can be no impartiality when judges must choose between their own safety and the rights of another individual or a group. This is an extreme example, but more subtle means are deployed by regimes under the guise of a rule of law democracy.

Striking a balance between majority

rule and protection of individual and minority rights is an enduring challenge to every democracy. John Locke expressed the notion of inalienable rights--those so fundamental to the well being of individuals that a state should have limited rights to infringe upon them. In modern times, inalienable rights have become fundamental rights. Virtually any independent newspaper today contains stories of individuals and groups whose rights are being infringed. Reliance on a vigorous judiciary makes it possible for minorities and marginalized groups to live equally as full members of society.

Multi-party democracy across the world

Self government through fair elections is an aspiration shared by probably most if not all peoples in the world; impressive progress has been made in recent decades. In late 2003, representatives from 120 nations, including 73 parliamentarians and about 200 leaders from NGOs, met in parallel meetings in Ulaanbaatar, Mongolia. We were reminded there that representative democracies in myriad forms were that year more prevalent than ever before in history-with an estimated 130 democracies functioning among about 200 sovereign countries-compared with less than about sixty as recently as the 1970s. In a message to the conference, then UN Secretary General Kofi Annan stressed his own personal commitment to democracy and the rule of law.

There was general agreement among delegates that unemployment, poverty and bad governance were among the factors weakening democracy. One delegate drew a direct link between terrorism and unequal opportunities for the poor across the world. There was full agreement that democratic governments in competing with terrorists for hearts and minds around the world should not retreat at all from the best practices of dignity-for-all societies.

Civil Society

A report from the civil society forum noted the importance of involving often institutionally excluded women,

children and other communities more effectively in democratic governance. Another point made was that the threat of terrorism must not be used by governments as an excuse to stifle civil society. I presume that no delegate doubted what terrorists would do to civil society everywhere if they could.

The discussions among parliamentarians were reported upon by the Speaker of the Namibian parliament. Their recommendations were blunt: 1- legislators must play a vigorous role in overseeing the executive branch; 2-women and minorities must be encouraged to play larger roles in parliaments; 3-free and independent media are essential to providing substantive information to voters; 4- racial and religious profiling is in practice counter-productive in resisting terror; 5-there should be better links between parliaments and respective national civil societies; 6-parliamentarians should help formulate democratic indicators.

Africa

Democracy has now swept through much of Africa. By 2000, 32 out of 54 heads of state had been chosen on the continent in elections against rivals backed by opposition parties. In 1975, only three heads of state were chosen that way. Over the past decade, more political parties have been founded in Africa than at any time since decolonization; democracy has taken root in many countries.

One lesson from Africa is that economic renewal and democratization best go hand in hand. Botswana and Mauritius have experienced the highest long-term growth rates, while also enjoying the longest period of democratic governance. Positive growth has returned to Benin, Ghana, Mozambique and South Africa, where the resurgence of democracy has been strong. Those having the most difficulties during the 1990s were not cases of failed democratization but failed governance. Another encouraging development for democracy in Africa is the resurgence of civil society, which has been at the forefront of the struggles to dislodge authoritarian regimes. It is in states

everywhere where civil society and independent media are weak that the greatest challenges to genuine electoral competition and accountability exist.

Americas

The Americas have also seen a democratic revolution, a far cry from about 25 years ago when there were only four democratic governments in South America. The promotion of democracy was a fundamental consideration when Canada joined the OAS and has been an ongoing goal in our relations with member states. The OAS was the first international organization to promote democracy expressly. Canada focused on developing the capacity of the organization to promote democratic development. We have also sought to strengthen institutions that support political and human rights.

The Protocol of Washington allowed for the de facto suspension from the OAS of a country whose democratically-elected government has been overthrown by force. Member states also adopted a resolution establishing a Special Fund for Strengthening Democracy to be used to respond to requests from member states. The OAS governments agree to "take ownership" of democracy and governance issues in the Summit of the Americas process.

Commonwealth

Much of Canada's efforts to support the rule of law and democracy globally have been through the Commonwealth. Common values and traditions were reflected in the Harare Declaration of 1991, in which member governments pledged their commitment to the protection and promotion of the fundamental political values of the Commonwealth. In order to be a member in good standing of the Commonwealth, a country must now have a civilian, democratically elected government. Unfortunately, the Mugabe regime, which has withdrawn from the Commonwealth, clings to office in the very capital where the Harare principles emerged.

Europe

The Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE)

stresses enhancing democracy from "Vancouver to Vladivostok." It does this through monitoring democratic processes among its participating states and through most of its 20 field missions. The OSCE also has a specialized agency devoted to democratization pursuits: the Office for Democratic Institutions and Human Rights (ODIHR). The ODIHR is active in monitoring elections and developing national electoral and human rights institutions, providing technical assistance to national legal institutions, and promoting the development of NGOs and civil society.

Francophonie

Canada has worked with La Francophonie to support democracy. It has undertaken several informal political initiatives to support democracy in countries at risk. In practical terms, the work of La Francophonie has focused on electoral observation missions, technical assistance in areas related to institutional development and "good offices" missions mounted by the Secretary General to assist in political crises.

Canadian Multilateralism and Democracy

What have Canadians learned from experiences around the world?

First, that there is no single best response on addressing threats to multiparty democracy and the rule of law. In the Commonwealth and the Americas, the Ministers' Action Group (CMAG) and the OAS have respectively worked well. Engaging global partners in democracy through multilateral institutions has been Canada's preferred approach.

Second, each threat to democracy should be addressed in context. The best approach is often one we might call accompaniment, i.e., to be supportive of local initiatives and ideas on how to strengthen democracy and send a message that external actors are there to support, and not to force change. Local actors should take the lead in resolving their own challenges.

Third, Canada's experience shows that while in some cases threats to democracy can be resolved quickly,

most of the time rule of law friends must be patient. As external supporters, we need to be ready to listen, enter into dialogue, and provide technical advice and assistance where needed, and be willing to do so over an extended period.

Finally, we must keep our actions in line with the promotion of human rights. Otherwise, we will not have democracy and we will have betrayed the people we are trying to help. While threats to democracy may seem great, we must never let them overwhelm us. As I stated earlier, the strength of democracy is in the struggle. It is a struggle to build the conditions in which democracy can flourish and it is a continuing effort to maintain it where it is strong.

Conclusion

Representative democracy is indispensable for a peaceful and prosperous world, with equality for all members of the human family. As we experience a serious economic crisis today, you might agree with me that our challenges are, to a great extent, the result of weakened governance, i.e., compromises in oversight, financial regulation and accountability that contravened basic responsibility principles in any democracy. As a result, democracies around the world today face both enormous new pressures and opportunities. The economic turmoil tests our commitment to democratic principles and best practices.

Democracy, in numerous forms, works hand-in-hand with the spread of the rule of law and the enhancement of human dignity. International institutions, including the United Nations, should accord incrementally more weight in future to human rights, the rule of law, and democracy. Our challenge as members of democratic societies is to safeguard democratic practice in Canada and help to strengthen democracies abroad, remembering always that it begins with each and every one of us as individual citizens. ■

www.david-kilgour.com

Ярослав КОВАЛЬЧУК

Знову додому

Нещодавно з Канади повернулося 22 українських студенти, які брали участь у щорічній Канадсько-українській парламентській програмі (КУПП), яка ось уже 18 років поспіль дозволяє талановитій молоді з України проходити стажування у Палаті общин в Оттаві.

Традиційно Канадсько-українська парламентська програма дає можливість 20 студентам з провідних українських університетів провести шість тижнів у канадській столиці, працюючи у офісі члена федерального парламенту та водночас відвідуючи засідання Палати общин. Проте цього року політичні події всередині цієї північноамериканської держави внесли свої корективи у хід молодіжного освітнього проекту. Буквально за кілька днів до довгоочікуваного вильоту з Брисполя прем'єр-міністр Канади Стівен Гарпер оголосив про розпуск парламенту та призначив чергові перевибори (четверті за три останні роки). Таким чином, українські інтерни волею долі та очільника Консервативної партії Канади потрапили у самий розпал передвиборчої кампанії і замість формування злагодженої групи і компактного проживання усіх учасників в одному місті (як зазвичай – в Оттаві) змушені були розпорошитися по різних виборчих округах: від тихоокеанського узбережжя до східної частини Канади – щоб працювати у офісах своїх кандидатів (в Канаді діє мажоритарна система і політики проводять практично всю кампанію у закріплених за ними округах).

Саме так два десятки різних за своїх фаховим спрямуванням студентів з університетів Кісва та Львова, Харкова і Одеси, Дніпропетровська і Луганська, Запоріжжя та Острога потрапили у не менш неоднорідне, тепер уже у політичному плані, середовище, маючи змогу спостерігати та безпосередньо приймати участь у роботі передвиборчих штабів кандидатів від трьох провідних патрій: Ліберальної, Консервативної та Нової Демократичної. А спостерігати було за чим, оскільки хід передвиборчої гонки та її прийоми, які використовують канадські політики, надзвичайно контрастують з українськими. За час передвиборчого марафону учасники програми спробували себе у різних іпостасях: відвідували дебати і проводили агітацію разом зі своїми кандидатами, розносили листівки і опитували населення, складали бази даних прибічників "своїх" партій (за чотири тижні напруженої роботи важко було не перейнятися політичною позицією кандидата і людей, з якими працюєш) та встановлювали знаки на його підтримку. Та справжнім завершальним акордом політичного забігу тривалістю у 36 днів (саме такий відрізок часу визначається канадським законодавством як мінімальний для проведення повноцінної передвиборчої кампанії) став день виборів – 14 жовтня, коли всі можливі сили у офісі були задіяні для того, щоб нагадати всім потенційним прихильникам відповідного кандидата (тому і треба було так ретельно створювати ба-

зи даних "лояльних" виборців) про важливість кожного голосу і спробувати у прямому сенсі слова «витягнути» виборця на дільниці. Електорат у Канаді дійсно не відзначається значною активністю і у день виборів своє право голосу використовують зазвичай лише близько 60 відсотків виборців. Увечері того ж дня українські студенти мали змогу відчувати себе у ролі справжніх міжнародних спостерігачів, ретельно наглядаючи за процесом підрахунку голосів, після чого вони мали першими повідомити у офіс кандидата дані по конкретній виборчій дільниці. Цікаво, що результати всенародного волевиявлення у Канаді оприлюднюються приблизно через годину після закриття дільниць, а то-му розподіл сил у парламенті стає очевидним ще до початку наступного дня.

Та не тільки політичними баталіями жили учасники КУПП під час перебування за океаном. Значна частина групи – 13 чоловік – на час кампанії працювала у Торонто, найбільшому місті Канади з населенням близько п'яти з половиною мільйонів чоловік та великою і активною українською громадою. Взагалі Торонто може похвалитися багатьма прикметниками з префіксом «най-»: найбільш багатокультурним міським населенням у світі (половина жителів мегаполіса народились за межами Канади, тобто є емігрантами у першому поколінні), найвищою завершеною будівлею (Канадська Національна Вежа CN Tower має висоту 550 метрів, яку лише

нешодавно перевершив хмарочос у Дубаї), тривалий час найдовшою у світі вулицею тощо. Проживання у величезному мегаполісі дало змогу українським студентам зустрітися з провідними американськими та канадськими українознавцями, істориками та політологами, зокрема українського походження, а також відвідати їх лекції та презентації (наприклад, надзвичайно цікаво було в Канаді почути аналіз політичної ситуації, що склалася в Україні на початку вересня 2008 року, з вуст професора та політanalітика Тараса Кузьо чи порівняти особливості діяльності профспілок у Північній Америці та Європі під час зустрічі з відомим юристом Романом Стойкевичем).

Після оприлюднення результатів виборів українська група отримала змогу знову об'єднатися в єдине ціле і трохи дослідити територію Канади. Проте навіть під час відвідань визначних історичних пам'яток в Оттаві, Квебеку і Монреалі студенти залишалися, як то кажуть, «при ділі». У канадській столиці каптери організували вечір-презентацію для представників української діаспори, на якому вони поділилися власними враженнями від виборів у Канаді та своїм баченням політичної ситуації й мовного питання в Україні. Під час перебування в Квебеку їм вдалося зустрітися з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Канаді Ігорем Осташем, який саме представляв нашу державу на XII саміті Міжнародної організації Франкофонії. А у Монреалі вісім студентів дали інтерв'ю в українському бюро канадського громадського телебачення - Radio Canada International. Серія виступів завершилась презентацією для української громади в Торонто.

Пріоритетною ціллю для Канадсько-української парламентської програми є розвиток у сучасної української молоді лідерських рис і

активної життєвої позиції, а також забезпечення можливості пізнати зсередини роботу демократичного сус-пільства у іншій державі. Відстежуючи хід цього річної програми, стає зрозуміло, що організаторам програми вдалося досягти поставленої мети. Кожен з українських студентів отримав по-своєму унікальний досвід, який стане у пригоді як і власне учаснику програми, так і нашому суспільству загалом, оскільки означатиме застосування здобутків інших країн у сфері держуправління та діяльності громадянських інституцій саме в українських реаліях.

Євген Реус, Одеський національний політехнічний університет:

Мені сподобалась кожна мить перебування у програмі. Під час стажування я познайомився з канадською культурою, виборами в країні з мажоритарною системою, роботою Посольства України, благодійницькими заходами, волонтерством тощо. Але найважливіше, що я вивчив під час програми – це те, що все можливо; потрібно лише захотіти зробити щось хороше і позитивне не лише для себе, але й для оточуючих тебе людей. А якщо захочеш зробити щось, ти завжди знайдеш людей з такими ж цілями і досягнеш поставленої мети спільними зусиллями.

Досвід, отриманий під час КУПП, є безцінним з багатьох прямих та опосередкованих міркувань – це можливість, яку я використав на всі 100 відсотків і яка вже починає давати свої плоди. Завдяки Програмі я мав змогу подивитись на Україну з іншого боку та тепер маю конкретні ідеї щодо покращення життя та довіри між людьми в нашому рідному українському середовищі.

Василь Хом'як, Київський національний університет імені Тараса Шевченка:

Під час КУПП мені пощастило

проходити стажування в дуже незвичайному виборчому окрузі – Селкірку-Інтерлейк, що в штаті Манітоба. Його особливість полягає в тому, що там проживає досить багато корінних жителів – індіанців й метисів (суміш французів з місцевим населенням, які були витіснені й частково знищені канадським урядом наприкінці XIX століття), але сама провінція була дефакто збудована та поставлена на ноги завдяки українцям, які сюди масово переселялись на початку XX століття. Також у Манітобі не бракує й інших національностей: азійських та африканських. Я був надзвичайно вражений, як представники різних релігій: від індіанських рідновірів до християн з мусульманами – люди з різними світоглядними цінностями толерантно ставляться один до одного й світоглядних позицій своїх сусідів. В мене не раз виникало питання, чому в деяких куточках нашої планети люди все ще воюють за релігії, тоді як в Канаді навчилися толерантно та з повагою ставитися до своїх сусідів та мирно співіснувати.

Микола Мазаний, Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана:

Безпосередня участь у виборах розвинутої та демократичної країни виявилась надзвичайно цікавим досвідом. Це стажування дало можливість зрозуміти основоположні принципи поєднання правової соціальної держави з громадянським суспільством. Весь процес виборів був прозорим та ґрунтувався на повазі до закону. Я був вражений, наскільки злагоджено та скоординовано працюють канадські гілки влади і наскільки відкритими є представники влади. Після повернення ще більше розумієш, наскільки неправильний взятий вектор політики і скільки ще потрібно вкласти в розвиток стабільного майбутнього в Україні. А тому актуальним є використання

досвіду успішних країн, сповідуючи демократичні принципи.

Марія Романич, Національний університет «Львівська політехніка»:

Канадсько-Українська Парламентська Програма допомогла отримати неоціненний досвід у всіх аспектах: починаючи від банальних, здавалось би, удосконалення англійської мови та можливості інтегруватись у цілковито інше для нас суспільство, і завершуючи здобуттям досвіду у політично-виборчих процесах цієї країни. Участь в програмі надала можливість оцінити переваги мажоритарної виборчої системи, порівняти відмінності, які існують у використанні методів та засобів виборчих кампаній в Україні та Ка-

наді.

Такого роду програми допомагають навчитись оцінювати все навколо критично, каталізують появу нових ідей, формують абсолютно інший світогляд. Перебуваючи в Канаді, я усвідомила чіткий перелік тих аспектів, які Україні варто було б перейняти. Проте, я також зрозуміла, що і Канаді є чому навчитись в Україні.

Загалом Канадсько-Українська Парламентська Програма – це чудовий "трамплін" для подальших звершень, позитивних змін та якісного внеску у розбудову держави для молоді України.

ДОВІДКА «ДНЯ»

Канадсько-українська парламентська програма заснована у 1991 році Фондацією кафедр

українських студій у Торонто з нагоди проголошення Україною незалежності та святкування українською діаспорою сотієї річниці початку масової міграції українців до Канади. За останні 18 років 22 групи українських студентів мали змогу проходити стажування у Палаті обшин і ще шість груп – під час федеральних виборів. Таким чином, від 20 до 52 студентів щороку отримували досвід роботи з канадськими парламентарями. Наразі програма переживає фінансову скруту і, якщо організаторам не вдасться знайти спонсорські кошти: чи то від благодійних фондів, чи від представників великого бізнесу в Україні - наступні два роки стануть останніми у її діяльності. ■

Ігор БАРДИН, Директор ППКУ

Katedra.org - Торонто

Парламентарна програма "Канада-Україна"

Ідея започаткування Парламентарної програми "Канада-Україна" (ППКУ) виникла ще у 1990 році, коли було запропоновано створення проекту з метою відзначення одного з розділів канадської історії, а саме століття української іміграції до Канади.

У 1989 році Федерація українських професіоналістів та підприємців запросила Івана Плюща, спікера Верховної Ради Української РСР, бути головним доповідачем на Федеральних зборах у Галіфаксі, Нова Шотландія. Під час зустрічей з Іваном Плющем, які проходили у Галіфаксі та Торонто, і його інтерв'ю, що були опубліковані редакційною колегією газети The Globe and Mail, наголошувалось на необхідності започаткування програми стажувань для студентів, яка надасть можливість готувати

наступні покоління нових українських лідерів, навчати їх новим ідеям мистецтва управління.

По завершенню вступного семестру ППКУ в Палаті Громад стало очевидним, що стажування у Парламенті Канади може послужити важливим засобом і фактором змін для українських студентів.

Зміни

Видатний американський політолог Карл Дойч, що викладав у Гарвардському університеті, зазначив: "Єдиною найбільшою силою світу сьогодні є сила зміни... Найбільш нерозсудливим та безвідповідальним з нашого боку було б жити в майбутньому так само, як ми жили упродовж останніх десяти-двадцяти років".

Нинішній кандидат у Президенти США Барак Обама взяв за

передвиборчий лозунг концепцію змін - те, що колишні комуністичні лідери на пострадянському просторі намагаються оминати. У минулому столітті та значною мірою сьогодні в школах і університетах України навчають викладачі, які отримали педагогічну освіту в радянський період і знають про демократію лише те, чого їх навчили за часів Союзу. Після десятиліть невдалого радянського правління цілком зрозуміло, що українські студенти, принаймні ті, що навчаються в університетах, потребують можливості, такого собі вікна, крізь яке вони могли б стежити та вивчати, що необхідно змінити у системі їхнього уряду, безпосередньо спостерігаючи як насправді працюють уряд та громадське суспільство у парламентській демократії.

Зразок

Канада, її Парламент та суспільство стали взірцем для запровадження в Україні необхідних змін та надання можливості молодим людям спостерігати та вивчати демократію у дії.

Річниця

У рамках святкування століття української іміграції до Канади уряд Прем'єр-Міністра Брайана Малруні створив фонд для підтримки нових проектів та програм для відзначення цієї події. З метою рекомендації проектів та програм, що мають довготривалу цінність та є вартими фінансування, було створено Комісію з відзначення століття при Конгресі Українців Канади.

Серед рекомендованих Комісією програм була і програма стажування студентів з України у Парламенті Канади. Хоча й схвалена Комісією, ця програма не одержала ніякої фінансової підтримки. Стало очевидним, що Програма стажування, присвячена століттю (так ППКУ називалася протягом перших двох років свого існування) не дістане урядової підтримки. Таким чином, постало питання забезпечення фінансування громадянами Канади, які були зацікавлені у підтримці вивчення демократичних цінностей майбутніми українськими лідерами. Для того, щоб Україна, де протягом багатьох років насаджувалась комуністична ідеологія, змогла сподіватися на вхід до родини демократичних країн, їй потрібне нове покоління лідерів, яке розумітиме принципи верховенства права, парламентської демократії та громадянського суспільства.

Фундація Катедри українознавчих студій

Парламентарна Програма "Канада-Україна" (ППКУ) була заснована Фундацією Катедри українознавчих студій Торонто після короткої, але успішної кампанії, яка збрала майже мільйон доларів. Навесні 1991 року за згодою спікера

Палати Громад Джона Фрайзера перші три студенти приїхали до Оттави в Парламент на 6-ти місячне стажування.

Приїзд інтернів

Студенти з України, які приїхали до столиці Канади, не були ознайомлені з канадською двопалатною системою.

Канадські викладачі, колишні члени парламенту та студенти канадських університетів проводили орієнтаційні сесії, лекції та уроки історії для студентів з України для того, щоб допомогти їм підготуватися до стажування в Палаті Громад. Окрім того, добровольці з різних секторів канадського суспільства присвятили свій час, щоб розказати студентам про систему неурядових організацій (НУО), про ідею волонтерства, а також про громадські, муніципальні та провінційні аспекти канадського суспільства.

Члени Парламенту

Алан Редвей, член Парламенту від Лісайд-Торонто (Прогресивна Консервативна Партія), Джесі Фліс, член Парламенту від Гай Парк-Торонто (Ліберальна Партія) та Кріс Ексворзі, член Парламенту від Саскатуна (Нова демократична партія) прийняли перших українських студентів.

У наступні роки ППКУ спонсорувала від 20 до 52 студентів на рік на весняну та осінню програми, які за часом проведення збігалися з Парламентськими засіданнями. Додаткові стажування проводились під час Федеральних виборів.

Цього 2008 року Палата Громад Парламенту вже вісімнадцятий раз приймає програму ППКУ. Протягом цих 18 років було проведено 22 стажування в Палаті Громад та 6 стажувань під час Федеральних виборчих кампаній.

ППКУ – ніби довготривалий марафон, який може досягти успіху на тому чи іншому рівні. Тільки час покаже. Звісно, час може тривати вічність. Проте ми сподіваємось,

що такого не станеться. У 2006 році перша студентка, яка пройшла стажування в Канаді, Олена Шипкіна, була обрана до Верховної Ради України. Канадська програма ППКУ вже продемонструвала деякі позитивні результати: наші випускники працюють в Дипломатичному Корпусі України в Брюсселі, Відні, Афінах, а перед тим працювали в Оттаві, Вашингтоні, Варшаві та Лондоні.

Окрім цього, випускники ППКУ працюють радниками та заступниками українських міністрів, займають посади в Європейському суді у Страсбурзі, європейських, британських, американських, українських та німецьких університетах, у Світовому банку та Міжнародному валютному фонді у Вашингтоні, а також у фінансових установах Канади, США, Великобританії та Німеччини, беруть участь в діяльності українських неурядових та добровільних організацій, які працюють за канадським зразком.

Одна з випускниць ППКУ, Ольга Захарченко, була співавтором книги «Посібник участі у громадському житті для Східної Європи». Ця книга розглядає проблеми участі громадян у житті суспільства. Внесок Ольги базувався на її досвіді, отриманому під час стажування у Парламенті Канади та участі у суспільному житті під час перебування у Канаді. Публікація книги була профінансована Міжнародним Банком Реконструкції і Розвитку, Канадським бюро з міжнародної освіти та Канадською міжнародною агенцією (CIDA).

Цілком імовірно, що з часом кожен випускник ППКУ зробить свій внесок у перетворення України в країну з демократичним та громадянським суспільством. Українські першопрохідці привезли насіння червоної пшениці до Саскачевану більше ніж сто років тому. Зворотнім подарунком Канади буде розуміння того, що демократичні зміни, які 'проростуть' на Україні, спочатку були засіяні саме тут, у Канаді. ■

Translated by Anna Kovalenko CUPP'09 applicant, National University of "Kyiv-Mohyla Academy". Hometown: Kyiv.

Загниваюча російська імперія

Ніна Л. Хрущова

Ніна Л. Хрущова є правнучкою колишнього радянського генерального секретаря Микити Хрущова. На сьогодні вона російсько-американський професор медіа- та культурної сфери на магістерській програмі "Міжнародні відносини" в "Нью Скул" та старший дослідник Інституту Світової Політики. До цього вона була помічником професора в Школі Міжнародних та громадських відносин Колумбійського університету. Доктор Хрущова - авторка численних статей та керівник проекту "Росія" в Інституті Світової Політики.

Є одна річ, яку завжди потрібно пам'ятати, коли мова ведеться про Росію – вона ніколи не змінюється. Не те, що б вона абсолютно не змінювалась. Будинки, стилі, лідери, режими, або, принаймні, назви режимів, - це все піддавалось змінам. Невідворотним є те, що протягом найближчої чверті століття розв'яжуться революції, відбудеться обвал або стрімке зростання рубля, точно так, як за останню чверть століття радянські дисиденти та російські олігархи були ув'язнені або вигнані. Все це трапляється. Але ні пізня царська система, ні пізній комунізм, ні посткомунізм не змогли створити життєздатну альтернативу суспільству, в якому будь-які зміни мають наслідком деструктивний і нефункціонуючий соціальний порядок. Боюсь, що саме це приберегла Росія для себе і світу на найближчу чверть століття.

Проблема Росії в тому, що вона – абсолютистська країна. Вона зустрічає революції з відкритими обіймами, однак натикається на непереборну стіну, коли мова йде про еволюційний розвиток. Одне лише двадцять століття стало свідком її переходу від одного абсолютистського режиму до іншого – абсолютистська монархія, абсолютна анархія, абсолютна диктатура, коротка метушня з тиранією і тоталітаризмом, і короткими періодами реформ. Періоди «відродження» (відступ

від повної диктатури) або реформ, і періоди «утисків» чи стабільності постійно чергувались в минулому столітті: Микита Хрущов проти Йосифа Сталіна, Михайло Горбачов проти Леоніда Брежнєва, Борис Єльцин проти Володимира Путіна. Хто буде через 25 років? Без сумніву, ще одна особа, така ж, як і її попередники, яка ще з'явиться на світовій арені.

Кожний наступний лідер прагне знищити минуле і зарекомендувати себе, як єдиного правителя, здатного принести Росії її велич, на яку вона заслуговує, але якої вони досі уникала – або шляхом реформ і звернення на Захід, або повністю утиснувши права і свободи, і побудувавши «металеву завісу», щоб уберегти Росію від дестабілізуючого західного впливу. Немає ніякої гарантії, що майбутні лідери уникнуть таких же провальних починь.

Реформатори постійно зазнають невдачі, тому що прагнуть змінити Росію занадто швидко, призводячи до революцій та хаосу в усталеному і добре знайомому, навіюючи таким чином страх перед безпорядком людям, змушуючи їх остерігатись реформ (будь-яких!), оскільки вони сприймаються як такі, які підривають стабільність в державі. Автократи зазнають невдачі, тому що вони не хочуть ніяких змін в Росії, і тому заходять занадто далеко в своїх спробах захистити Росію від непередбачуваності

свободи волевиявлення, вільного висловлювання думок та вільних ринків. Звісно ж, в репті репті страх перед Гулагами стає нестерпним, що призводить до незгоди, бунтарства, і, зрештою, до нового революційно-реформаторського циклу, який за короткий час відкриває шлях до нового періоду утисків.

Демократизуючи Росію?

Історик Річард Пайпс постійно попереджав про виклик, яким є демократизація Росії. Народ Росії потребує, і навіть прагне захисту для себе, і тому настільки потребує "міцної руки" при владі. Протягом найближчої чверті століття, точно так як і при монархії та комунізмі, він шукатиме "батька нації", і хто б не займав Кремль, він, як завжди, хотітиме виконати цю роль. Коротше кажучи, успадковані ставлення та моделі поведінки стримують прагнення до реформ в деяких російських лідерів, і в більшості народу Росії.

Проблема Росії в тому, що держава розвивається, а от суспільство - ні. Демократичні структури сьогодні на стільки ж розвинені, як і за Петра Великого, і, швидше за все, залишаться такими ж як і сьогодні ще років 25. Добробутом людей жертвують заради добробуту нації. І самі люди вірять, що бажання позбутись своїх свобод заради величі держави, яка перемагає у війнах та запускає супутники, є необхідністю. Вільна

преса, вільне висловлення, вільні вибори, - всім боязко, що вони знищать ту брутальну владу, яка потрібна Росії, щоб утвердитись.

Хоча становище Росії в світі не може існувати у вакуумі, з дивовижною наполегливістю країна говорить про визначення своєї глобальної ролі осторонь від усіх, як унікальної та особливої нації. Росіяни наполягають на тому, що їхня доля правити світом не залежить від міжнародних умов, таких як постачання і розподіл економік, війн, енергії і природних ресурсів. Прем'єр-міністр Володимир Путін разом з президентом Дмитрієм Медведевим постійно пробуджують образ Росії як нації, створеної з "вищою" метою, як глобальної сили, якій на долі написано самій протистояти загинанню і розпаду Заходу, стверджуючи цим самим, що контроль над великою часткою світового постачання нафти і газу надало їм певні особливі сили.

І дійсно, насолода Кремля економічним успіхом Росії, викликана величезними прибутками від торгівлі нафтою і газом внаслідок світової енергетичної кризи, а не через якесь "божественне провидіння", яке створило потік мільярдів нафтодоларів в державну казну. Оскільки такий розвиток подій зробив Росію сміливішою, вона на чолі з Путіним (досі Медведев проявив себе лише як "декоративний" президент) відчула, що може дозволити собі стати впевненою і наполегливою, навіть мілітаризованою, оскільки їй ще й досі потрібно захищати себе від оманливого західного впливу, який лише й прагне опустити Росію.

З такою величною причиною Путін почувається абсолютно виправданим, повертаючись до авторитарного минулого Росії - затикаючи роти критикам, маніпулюючи виборами, посилаючи свої війська через міжнародні кордони, і назначаючи друзів,

близьких та й звичайних, на високі урядові та бізнесові посади. Останні кілька років він поводитися так (навіть більше, ніж комуніст і послідовник КДБ), наче він прямий нападок не лише російських, а й візантійських царів.

Для нього Москва залишається "третім Римом" - саме так вона проголосила себе в 1472 році. Дійсно, Візантійська імперія пала в 1453, але цього ви не побачите в Росії, яка сьогодні демонструє себе новою Візантією, виблискуючи Мерседесами-Бенцами та супермаркетами, бутіками для Гермеса і Ролекса. Без сумніву, якщо нафту можна буде качати і до 2033, всього цього буде лиш більше.

Емблема "Двоголовий орел" - голови, які спрямовані на схід і захід - прийнятий в Росії в часи загибелі Візантії, був знову проголошений державним символом після 1991, і він знову ж таки мав засвідчувати мрію держави домінувати над Європою та Азією. За Бориса Єльцина двоголовий орел відігравав малу роль, однак під час правління Путіна його значення стало рівним комуністичній червоній зорі. Візантія з її символами обговорюється в телевізійних шоу, їхня імперська грандіозність зазначається як приклад власне російської слави у майбутньому, і яскраво виражені православні священники з довгими звисаючими бородами читають в проповідях як Росія, прагнучи досягнути величі в майбутньому, повинна звертатись до християнського минулого своїх попередників. Не така вже й невідчужна ідея, схована за всією цією ностальгією за Візантією, полягає в тому, що Росія може (і мусить) існувати лише в опозиції до Заходу, який ненавидів Візантійську імперію раніше і який ненавидить її наступницю Росію і тепер.

Питання полягає в тому, звісно ж, яким чином можливо продовжувати візантійські традиції

сьогодні, і наскільки непорушно вони триватимуть ще із чверть сторіччя, а той більше? Зрештою, російське "вікно у Захід" значно розширилось з часів Петра Великого; залізна завеса була повністю зруйнована в 1990-х; росіяни можуть вільно подорожувати і, в середньому, живуть краще, ніж будь-коли раніше.

Російська Візантія 2033-го буде, однак, модернізованого типу. Дійсно, Путін бачить себе як модернізатора, який також вірить, що Росія - частина Заходу - духовна і культурна протиположність західному домінуванню; вірування, яке він розділяє до певної межі з іншими російськими правителями минулого - Петром Великим, Олександром II, Михайлом Горбачовим, чи Борисом Єльциним. Поряд з усім своїм обуренням Заходом, Путін досі хоче залишитись в історії не як брутальний автократ, а як людина, яка перетворила посткомуністичну Росію з мішка, що копається, на велику силу, чий природні ресурси забезпечать їй важливе місце на міжнародній арені на десятиліття. Однак, як Йосиф Сталін, він вірить, що Росія може стати членом клубу світових наймогутніших націй лише з допомогою «міцної руки». Насправді, Путін зливається з традиційним ходом думок більшості російських правителів: боятися поваги рівних собі, а то й вищих за владним статусом. Таким чином, із процвітанням Москви, що виникло не віддавна, і набуттям могуті завдяки багатству ресурсів, дуже ймовірно, що більшість росіян і через 25 років віритимуть як і сьогодні - для чого розкачувати човен, переповнений багатством?

Однак, старі ідеали та символи, які Путін впровадив, щоб зміцнити впевненість Росії у самій собі, більше не відповідають глобальним реаліям майбутнього, як і не відображають сучасним можливостям Росії. Дійсно, колись двоголовий орел

свідчив про імперську владу, але сьогодні він більше схожий на емблему роздвоєності особистості країни, її нескінченного метання між утисками і реформами.

Одержимість і реформування?

Військове вторгнення в Грузію 7 серпня 2008, у її республіки – Абхазію і Південну Осетію, незалежні де-факто, пролили світло на те, що об'єднуючий контекст лідерства Путіна – Росія буде великою і сильною – стали чимось більшим, аніж просто заклики зі сталінської ери чи візантійські мрії про світове панування. Кремль стверджує (і не безпідставно), що його воєнні дії були спровоковані нападом грузинського президента Михайла Саакашвілі 6 серпня на Цхинвалі, столицю Південної Осетії. Але готовність, з якою Росія ввійшла і залишилась в Грузії, попри домовленість про припинення вогню, робить Кремль підозрюваним, від якого чекають на пояснення.

І справді, для Кремля відносини з Грузією стали відмінною нагодою підтвердити своє послання – Росія має свої інтереси, або, як висловився президент Медведєв, «претензія на привілейовану сферу впливу в світі», і вона підійметься і розставлятиме межі, які не можна буде ігнорувати. Разом з Медведєвим Путін вірить, що швидка демонстрація сили Москвою стала для Сполучених Штатів, Грузії, та всіх колишніх радянських держав-сателітів, в першу чергу для слов'янського сусіда Росії – України, уроком.

Повідомлення чітко: пошук близьких зв'язків із Заходом від сьогодні і надалі стане фальш-стартом. І якщо Захід продовжуватиме ігнорувати інтереси Росії, наголошується на тому, що за популярності Кремля (горда незацікавленість Путіна в критиці Заходу щодо Грузії принесла йому бонусну симпатію вдома), не

викличе багато труднощів переконати російський народ, який відчуває, що в шоківих подіях 1990х він втратив не лише свій статус надмогуті і державну ідеологію, але й національну самосвідомість, в тому, що Тбілісі, Севастополь, Київ, або Таллінн досі є частиною Росії. Якщо це буде необхідним, їх потрібно відібрати силою. Якщо цього не станеться завтра, дуже ймовірно, що це станеться до 2033.

За таких обставин, Володимир Путін може залишитись прем'єр-міністром ще довгі роки. Зараз йому лише 56, отже за 25 років він буде лише на кілька років старшим за Леоніда Брежнєва або Йосифа Сталіна, які обоє померли при владі у віці 70-ти. Зрештою, російські авторитарні режими мають схильність тривати десятиліттями. Враховуючи, що Сталін пробув при владі 30 років, а Брежнєв – 20, Путін може з легкістю розділити різницю між цими термінами і пробути при владі років 25.

Якщо такі прогнози збудуться, російських президентів будуть і надалі формально обирати, але їхню владу неможливо буде порівняти із владою Путіна. Росія залишатиметься одним з головних світових постачальників палива, насолоджуватиметься високими прибутками, зариваючись при цьому все глибше у візантійське минуле, заходячи настільки далеко, щоб перейменовувати бізнеси, щоб надати відтінок сучасності колишній імперській славі. Замість Газпрома і Лукойла буде Візпром і Візойл, в той час як головний банк, який обслуговує справи Кремля отримає горду назву – Візантійський Національний. Ця неовізантійська держава робитиме дуже мало для введення технологійних інновацій, ховатиметься від корпоративної відповідальності, інвестуватиме лиш крихти в модернізацію продукції і послуг, та в цілому повністю обходитиме стороною сфери со-

ціальних і політичних реформ. Гірше всього, вона загрожуватиме (і вторгатиметься) своїм сусідам з великою мірою неконтрольованим приростом військової сили та іржавою купою радянської атомної зброї, що лиш збільшується.

Більше того, загроза можливої атомної війни нависла ще більше після 8 вересня 2008 року, коли президент Джордж Буш скасував святковану колись угоду про співпрацю з Росією в ядерній сфері на державному рівні. Оскільки Сполучені Штати вийшли з цієї угоди, Путіна було нагороджено ще однією відмазкою для подальшого утвердження своєї влади: Америка не хоче з нами мирно співпрацювати, тому ми розвиватимемось у військовому напрямку.

Насправді, Путін заглибиться ще більше у свій хід думок «захистити Росію – нову Візантійську імперію», якщо Америка буде продовжувати розмови з ним у жорсткому тоні з риторичною персоніфікацією Кондолізою Райс. «Що турбує найбільше у діях Росії [в Грузії], так це те, що вони дуже гарно вписуються у поведінку Росії, яка вже кілька років погіршується», – каже Райс. – «Я наголошую, серед іншого, на утисканні Росією своїх незалежних сусідів, на використанні нею нафти і газу в якості політичної зброї, на її односторонньому відстороненні ДЗС (Договірні Збройні Сили в Європі) конвенції, на загрозі нападу на мирні нації атомною зброєю, на продажі нею зброї державам і угрупованням, які несуть загрозу міжнародній безпеці, на її переслідуванні, і навіть гірше, російських журналістів, дисидентів та інших. Картина, яка вимальовується з такої моделі поведінки, – це Росія, яка стає все більш авторитарною вдома і агресивною за кордоном.»

В своєму зверненні до німецького Фонду Маршала у вересні 2008, Райс продовжила перераховувати

зовнішні причини та міжнародних учасників – від досягнення Північноатлантичним альянсом (НАТО) кордонів Росії, до ракетного щита Сполучених Штатів в Польщі та Чеській республіці – пояснюючи, що не це привело світ до прірви над новою Холодною Війною. За її словами винна лише Росія, перекликаючись цим твердженням із словами Діка Чейні в Італії раніше того ж місяця: «Російські лідери не можуть припускати, що вони отримають всі вигоди від торгівлі, консулювання і глобального престижу, нав'язуючи тим часом брутальну силу, погрози, або іншого типу утискання суверенних, демократичних держав. Щоб досягнути успіху і процвітати в сучасному світі, Росія повинна знайти своє місце в світі як відповідальна сучасна сила.»

Такі послання ідеально підходять Путіну як єдиний доказ свого аргументу «Захід проти Росії». Росію виняють у всьому, а Америка тим часом підступно посміхається, виголошуючи промови на всі сторони. І все ж, і зараз, і надалі без сумніву перекладання вини спостерігатиметься все більше. Поняття, що Грузія – демократична держава, з першого погляду видається абсурдним. Після того, як в 2006 Михайл Саакашвілі прийняв серйозні міри стосовно грузинської опозиції і двоє виборів після цього, багато тих, хто вивчають або слідкують за грузинськими політиками (особливо в Європі) досить скептично ставляться до багатьох фундаментальних грузинських структур, і піднімали серйозні питання про її законну незалежність, свободу преси і поділ між партіями і урядом.

Твердження надалі звучить так: якщо Росія дійсно є партнером Сполучених Штатів, то чому ж тоді країну після 1991 не вивели зі списку поправки Джексона-Ваніка 1974, що означає заперечення безумов-

них звичайних торговельних відносин з Москвою в часи, коли держава обмежила еміграційні права і ринкову економіку. Якщо Москва дійсно є другом, чому ж тоді НАТО тренує армії і постачає зброю націям, що знаходяться на кордоні з Росією? Якщо Косово може бути незалежним, чому ж тоді не може Південна Осетія або Абхазія? Якщо Сполучені Штати можуть ввійти в Ірак (на відстані півсвіту) з приводом про порятунок іракців від брутального диктатора і його зброї масового знищення, то чому ж тоді Росія не може допомагати республіці, яка прагне до незалежності якраз біля її кордонів? З кордоном в 36 200 миль (найдовшим у світі) без сумніву буде вестись ще багато дискусій такого роду протягом найближчої чверті століття.

Для Путіна, який оглядається на минуле, щоб визначити майбутнє Росії, рух уперед викликає труднощі. Ідеологічний підхід Чейні\Райс до Росії звісно ж справам не допомогло. Потрапивши в пастку власної парадигми «ми – це світ», вони далеко переграли свою роль. Розширення НАТО є зрозумілим, але чи дійсно таким необхідним є східноєвропейський ракетний щит? Підтримка Грузії – це добре, але наскільки продуктивним є виступати проти Росії, б'ючи себе в груди?

Хоча теперішнє американське правління піде з офісу за кілька місяців, воно вже успішно знову розпалило Холодну війну, яке дуже ймовірно буде ще більш пекучим, ніж раніше. Будь яка база для взаєморозуміння, навіть просто співпраці, протягом найближчої чверті століття дійсно ледь відчутна.

Хто б не прийшов на заміну у Білий дім на найближчі чотири роки, йому потрібно буде мати стримуючий чинник, такий, який продемонстрували Джон Ф.Кенеді

і Микита Хрущов 46 років тому, під час Кубинської збройної кризи 1962. Наступний американський президент повинен досягнути успіху в переговорах з Москвою на розумних умовах, більше нагадуючи цим адміністрацію Дуайта Ейзенхауера, який запросив Хрущова до Сполучених Штатів в 1959, не дивлячись на люту опозицію його власної партії; ініціювання Річардом Ніксоном політики послаблення напруги з Леонідом Брежнєвим, або Рональд Рейган, який заохочував «перестройку» (перебудову) Горбачова. Ці американські президенти зрозуміли, що Росія, втягнута у співпрацю, має менше причин, щоб розпочати змагання.

В своїй однойменній статті «Про американські принципи» Джордж Кеннан процитував Квінсі Адамса: «Америка не ходить за кордон в пошуках монстрів для знищення. Вона прибічник свободи і незалежності всіх. Вона чемпіон, і реабілітує лише саму себе. Вона розповість про загальну причину всього, і вірити їй можна просто на слово і через симпатію до її власного гарного прикладу. Вона чудово знає, що варто їй виступити під чужими стягами, навіть якби це були стяги незалежності іноземної держави, вона би втягнулась у боротьбу зверх сили визволення із скрути, у всі війни, які цікаві та містять інтриги, або особисту жадібність, заздрість і амбіції, що тягнуть за собою розмаїття кольорів і узурповані стандарти свободи. Вона може стати диктаторкою світу. Вона більше не керуватиме своїм же духом.»

Забагато роздумів-бажань

Є й інший, більш імовірний сценарій. Наростаючий ефект протікаючої американської фінансової кризи не зміцнить нафтовий бум Росії, але швидше послабить штучні умови для теперішнього економічного успіху Кремля.

Дуже ймовірно, що скоро це призведе до кризи, подібної до комуністичного падіння 1991 або фінансового падіння в Росії 1998. Корупція, розповсюджена на всіх рівнях приватної і державної бюрократії Росії, разом з тим фактом, що держава рідко реінвестує нафтодолари в нафтові і газові послуги і виробництво, і до цього ж додаємо знову ж таки ворожі стосунки із Заходом – це почне розхилювати економічний та політичний баланс, створюючи міжнародну ізоляцію, інфляцію, і, зрештою, призведе до незгоди. Це би звалило Путінсько-Медведєвський Кремль задовго до того, як стечуть 25 років при владі Путіна.

Так, як і в 1980-х, коли Михайло Горбачов прийшов до влади, не маючи можливості робити щонебудь інше, крім закликати до «гласності» і «перестройки», в найближчу чверть століття економічно, політично і міжнародно ослабленій Росії знову ж таки довелось би шукати вирішення для своєї старої парадигми величчя і параної – вирішення, які зазвичай знаходять у природних ресурсах і військовій місії.

Зрештою, Радянський Союз розпався, і не стільки завдяки «Зоряним війнам» Рональда Рейгана – програмі розташованого у космосі антибалістичного озброєння, або завдяки раптовому розростанню гонки озброєння, через яку комуністична система втратила здатність змагатись військово і економічно, а через те, що до 1970-х стара індустріалізаційна парадигма була замінена новою – сучасного технологічного розвитку. В свою чергу це впустило потік вільної інформації, що, по суті, зробило невиносливим і застарілим поняття, що радянська модель може змагатись із капіталізмом, як оновлюваною, самовідновлюваною системою. Таких парадигм немає на російському горизонті. І знову,

25 років тому світ без комунізму неможливо було уявити.

Хоч минуло 20 років і Радянського Союзу більше не існує, Росія залишається державою, яка постійно проїдала свої нафтогазові резерви – генеровані фонди лише заохочують зволікання з необхідною, але болісною економічною і політичною реструктуризацією, так як у останні дні Радянського Союзу. До цього часу розвиток Росії меншим чином був засобом покращення якості життя людей, ніж засобом доведення, що ця держава краща за інші. Врепті-репті, матеріальні досягнення розвитку Росії завжди йдуть пліч-о-пліч із рахунком мертвих тіл – рахунком, який накопичиться лише через наступні 25 років. Індустріалізація Йосифа Сталіна погубила мільйонів, але не пережила посткомунізму. Військова нафтова і газова політика Путіна буде однаково невиносливою, хоча може пройти чверть століття, перш ніж нафта або всесилля Путіна, або обраних ним послідовників, почне закінчуватись.

Як писав Володимир Буковський, радянський дисидент, в 1989 – «проблеми, які намагаються вирішити радянські лідери, просто немає вирішення». Підтримувати суспільство добробуту, спираючись лише на природні ресурси, зрештою знищить систему зсередини.

Таким чином, головним питанням для Росії протягом найближчих 25 років і надалі буде не те, чи настане наступний цикл реформ. Він настане.

Але чи зможуть ці реформи продовжити себе, протривавши довше, ніж 8 років Хрущова, або 6 років Горбачова, не відкриваючи дорогу для більш стверджувального, реакціоністського, авторитарного, якщо не повністю тоталітарного лідерства? Чи почне Росія нарешті розвивати економіку продукції та послуг та інвестувати в свій глибокий колодязь людського

капіталу – перший порядок бізнесу для кожної відповідальної капіталістичної нації?

На жаль, оскільки еволюційне мислення має низьку пропозицію в Росії, за 25 років нація залишиться по великому рахунку такою ж, як і сьогодні, продовжуючи увічнювати минуле, досі перебуваючи у пастці відпущення і гноблення. Зазвичай країни змінюються через нищівну кризу, яка глибоко впливає на їхнє бачення світу, візьмімо для прикладу Німеччину, Іспанію, чи Австрію після фашизму. Але в Росії було 3 такі великі можливості – 1917, 1991 і 1998 – і все ж вона не зуміла виплекати зміни і в культурному, і в політичному сенсі.

Можливо, залишилась лише одна можливість радикального впливу на цей процес змін, яка раз і назавжди покладе край цьому циклу прощень/гноблень. Ця можливість знаходиться в Києві, а саме – чи досягне успіху Україна у спрямуванні на європейський розвиток, яке вона обрала. Зрештою, саме відкол України від Росії – не Грузії – який перекрутив все і для тих, хто при владі в Кремлі відчуває ностальгію за своїм імперіальним контролем, і для пересічних росіян, які бачать Україну як джерело розквіту російської цивілізації.

Помаранчева революція 2004, яка перевернула догори дригом вже домовлені президентські вибори, довела, що Україна вже не Малоросія (мала Росія), нижчий та підкорений слов'янський брат. Дійсно, та мирна революція, навіть із недоліками сучасних українських політиків і постійними суперечками між президентом Віктором Ющенком та прем'єр-міністром Юлією Тимошенко, стала нагадуванням того, наскільки просвіченою була імперія десятого століття, відома як «Київська Русь», доки вона не була змушена здатись деспотичним принципам московським.

Малоросія для більшості укра-

інців залишається у минулому. Україна – не загроза для Росії, навіть якби Київ приєднався до НАТО на якомусь етапі в найближчі 25 років. Але Україна може бути ще більш небезпечною: як реальна загроза путінській моделі авторитарної держави у руках угруповань, недружньої до Заходу. Для осілих в Кремлі і зараз, і у майбутньому, це питання життя і смерті, що досвід їхніх колишніх комуністичних сусідів, які обрали іншу модель розвитку, ніколи не стане привабливим для їхніх громадян.

Балтійські країни не беруться до уваги; вони завжди були чужими для радянської системи. Саме тому вони забезпечили щось на зразок незалежності, про яку вони мріяли у 1991. Грузія, яка і європейська, і азіатська, коливалась на межі нестабільності, обираючи президентів, які, декларуючи себе просвітленими і демократичними, закінчували брутальними, корумпованими, або і тим, і іншим. Традиційно азійські Узбекистан і Туркменістан відновили племенні форми автократії, яку вони практикували протягом століть. А

Азербайджан і Казахстан стали, по суті, повністю належними своїм феодалам-президентам земельними наділами.

Але росіяни знають, що українці такі ж, як і вони; народ, подібний до їхньої культури і менталітету. Якщо вони зробили свій вибір, чому ж ми не можемо вчинити так само? Таким чином, якщо Україна досягне успіху протягом найближчих 25 років, це може провістити загибель путінізму – послідовнику всіх авторитарних політиків, яких витримувала історія.

Якщо Україна оживить свій вибір європейської цивілізації, якщо вона зможе зробити його життєздатним, її успіх стане дуже сильним аргументом в довготермінових дебатах всередині російської культури – Росія як нова Візантія, чи як новий Захід.

Найкращим способом допомогти Росії сьогодні – це допомогти Україні в майбутніх десятиліттях підтримати її твердження, що її місце в європейській пастві, серед європейських інституцій. Це вплине на російський хід мислення як ніщо інше.

Для Росії, такий сценарій може

бути занадто оптимістичним. Але навіть у випадку найгіршого сценарію, Україна стане порятунком для Росії. Якщо московська антизахідна параноя буде продовжуватись і якщо візантійська фантазія ще триватиме протягом наступних 15-25 років, обидві сили приведуть до Китаю, нової світової надсили, поглинаючи повністю Далекий Схід і Сибір. Сильно ослаблена Росія програє тоді ще й Північний Кавказ і весь Волзький регіон своєму зростаючому мусульманському населенню, і Калінінград знову стане німецьким Кенігсбергом.

Росія втратить свої 11 ча-сових зон і тоді вона вже не претендуватиме на звання Великої Росії. І тоді, землі, які залишились, не матимуть іншого вибору, окрім як приєднатись до України, яка до того часу вже стане успішним членом Європейського Союзу. І лиш тоді Москва повернеться до своїх історичних витоків, Київської Русі – після тисячолітнього блукання стежками, обпаленими Монгольськими ордами, імперіями, комунізмом і путінізмом – і нарешті завершить історичне коло, яке нарешті принесе зміни в Росію. ■

Subway in Montreal.

On the shore of Lake Ontario, during summer-like weather in autumn.

On Monday October 22, 2008 CUPP'08 Interns visited Radio Canada International in Montreal. At RCI several Interns were interviewed for a broadcast to Ukraine. The following is the transcript of the interviews with one of the 2 groups. Transcript prepared by

Solomiia KRATSYLO

University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)

Faculty of Philology

My Hometown: Lviv

My CUPP Scholarship: Ramon Hnatyshyn Scholarship

My CUPP MP: **Gerrard Kennedy**, Toronto, Ontario

Канада сьогодні

Олександр Шумський: Мене звати Олександр Шумський я з міста Харкова, щойно закінчив університет, зі спеціальності міжнародна економіка та іноземні мови...

Ліна Гаврилів: Це Харківський національний?

Олександр Шумський: Це Харківський національний університет і протягом місяця я попрацював у кандидата від консервативної партії Патріка Босра, Торонто.

Соломія Крацило: Доброго дня, мене звати Соломія, я народилася та проживаю у місті Львові. Навчаюся також у Львові, у Львівському національному університеті імені Івана Франка на факультеті іноземних мов, моя спеціалізація є англійська мова, також я вивчаю німецьку та французьку мови. Тепер, під час виборчої кампанії я перебувала у Торонто, працювала спершу у Ясмін Ратанзі, вона є кандидатом від ліберальної партії. Це булодесь три дні, перепрошую, чотири дні, а згодом я працювала у Джерарда Кеннеді, також в Торонто і він також є представником Ліберальної партії.

Євген Реус: Добрий вечір, мене звати Євген, моє прізвище Реус, я з міста Одеси – дуже сонячне місто. Я тут в Канаді працював в

офісі Браяна Мессі, це лідер НДП, Віндзор-Вест, це через річку від Детройту, насправді було дуже приємно потрапити в це місце, хоча тільки двоє з наших студентів були там, більша частина була в Торонто, ну і ще декілька людей були по різних містах.

Ліна Гаврилів: А ви деесь навчаєтесь?

Євген Реус: Я закінчив Одеський національний політехнічний університет. Спеціаліст з інженерно-комп'ютерних систем.

Ліна Гаврилів: Ви були усі тут в надзвичайно цікавий період і для вас і для нас, чому для нас? Тому, що у нас були вибори і чому для вас? Тому що у вас будуть вибори.

Євген Реус: Так, двоє виборів...

Ліна Гаврилів: Так, як працювали вашідепутати,з якими ви працювали і що ви робили, Соломіє?

Соломія Крацило: Власне, мушу сказати, що наша боротьба була дуже напружена, бо нашому окрузі змагалися Джерард Кеннеді та Пеггі Неш. Пеггі Неш є кандидатом від Народно-демократичної партії, і вона вже була членом парламенту двічі. Відповідно, вона дуже користувалася популярністю серед місцевого населення...

Ліна Гаврилів: І серед української

громади також...

Соломія Крацило: І серед української, так, власне, тому що вона зробила багато для української громади і не було причини їй не довіряти і тим більше, округа наша рахувалася типово - "ендепітською", і тому, наші шанси були, мабуть, рівними. Вирішував все кожен голос, кожна хвилина агітації, кожна хвилина правильно проведених дебатів...

Ліна Гаврилів: Я перебію, Соломіє, Джерард Кеннеді, він також дуже знаний є в українській громаді, він навіть висував свою кандидатуру на лідера Ліберальної партії...

Соломія Крацило: Так, власне, він також зробив багато для української громади, яка проживає в Торонто, а також і для українців загалом в Україні. Він приймав участь в Помаранчевій революції 2004 року на рівні Торонтонського уряду, а також в 2007 році він їздив до Донецької області як спостерігач на вибори. Там його заарештувала поліція і це був досить відомий на всю Канаду скандал...він забороняв робити фальсифікації. І більшість українців, все ж таки варто сказати, підтримували його... бо його мати є українського походження.

Ліна Гаврилів: А що саме ви робили, Соломіє?

Соломія Крацило: Якщо чесно, я

спершу думала: "Ну, я тут newcomer (новоприбулий), я ж тут не живу, і що ж я можу допомогти, яка може з мене бути користь, мабуть, я лише відволікатиму, заважатиму людям, питатимуся "А що мені робити?" Але насправді для мене вистачило дуже багато цікавої роботи. Наприклад, ми складали листівки українською мовою для української громади, бо в нашому окрузі серед понад 70-ти тисяч виборців є понад 8 тисяч українців, і ми придумували як би зацікавити їхню увагу...А також робили canvassing, тобто відвідування виборців, так зване door to door canvassing..

Ліна Гаврилів: Від дверей до дверей.

Соломія Краціло: Так, від дверей до дверей, так, це було і з кандидатом, а також ми самі ходили – декілька активістів-волонтерів, а також з дружиною пана Кеннеді... А також, я особисто приймала участь у зйомках відеоролика, який потім розтиражували в 10 тисяч екземплярів (і мене там цілу хвилину показали)...

Ліна Гаврилів: У вас стільки вражень, Соломіє, дамо трошки часу Євгену. Євгене, що ви робили?

Євген Реус: Я вам скажу, що в мене не менше вражень. Насправді, спочатку ми приїхали до Віндзору, були дуже здивовані, тому що місто є досить маленьким, але дуже компактно розташованим, тобто люди дуже близько живуть. Оразу ж на другий же день по всьому місті вже поширилася та вістка, що приїхали українці. На другий же день до нас приїхав ще пан Петро Мицак, це є голова українського товариства у Віндзорі. Він приїхав до нас, взяв нас до себе на екскурсію він відвів нас у церкву відвів нас у церкву українську католицьку церкву українському, також ми були в українському домі. Що ми робили стосовно нашої кампанії...

Ліна Гаврилів: Так, стосовно виборів, стосовно кампанії...

Євген Реус: По-перше, нас одразу сповістили, що ми є спостерігачами, тому ми будемо повністю притримуватися всіх рамок законів про вибори, ми не маємо права агітувати, тому ми повністю...

Ліна Гаврилів: Тільки спостерігати...

Євген Реус: В рамках спостерігання, але ми робили насправді дуже багато такої роботи, що дозволена є.

Ліна Гаврилів: Наприклад...

Наприклад, якщо ми ходили canvassing з нашим кандидатом, тобто від дверей до дверей, то ми спостерігали як він спілкується, ми не приймали участі в бесіді, але він представляв нас особисто як українських інтернів, українських студентів, які прийшли спостерігати за канадською демократією. Люди настільки раділи, їм настільки приємно було, що не тільки стосовно виборів спілкувалися але і стосовно України... дуже-дуже було приємно, що люди є дуже привітливими, і навіть якщо тебе ніхто не знає, він все одно тебе спитає...

Ліна Гаврилів: Цікавилися...

Євген Реус: Цікавилися, це було дуже цікаво, також ми додавали інформацію до бази даних, поновлювали базу даних, ставили таблички, які голосувати, тобто деяка технічна робота, але все одно це було дуже приємно і дуже цікаво, насправді.

Ліна Гаврилів: Ну, а який досвід був у Олександра?

Олександр Шумський: Ну, по-перше мушу я сказати, що ми всією душею вболівали за нашого кандидата...

Ліна Гаврилів: Консерватора?

Олександр Шумський: Консерватора, Патріка Боєра, ми дуже старалися, аби він переміг, але, ну, так

сталося, що він програв ці вибори, але все ж таки він і для нас і не тільки для нас, і для української громади досить багато... і досить значній кількості людей нашого округу залишається переможцем.

Ліна Гаврилів: Хто переміг у вашому окрузі?

Олександр Шумський: В нас головний супротивник був Майкл Ігнат'єфф...

Ліна Гаврилів: Ліберал?

Олександр Шумський: Ліберал, так, взагалі-то Торонто вже не перший рік вважається містом лібералів, наш район також.

Ліна Гаврилів: Що саме ви робили?

Олександр Шумський: Взагалі-то ми робили дуже багато цікавих речей і ще...

Ліна Гаврилів: Що запам'яталося?

Олександр Шумський: Що дуже запам'яталося? Взагалі-то ми супроводжували нашого кандидата на кожних його дебатах, тобто ми у якості спостерігачів там були присутні, також морально його підтримували і ще я хотів би згадати те, що ми давали також інтерв'ю для студентського радіо в одному з коледжів, де студенти проявили досить значну зацікавленість взагалі-то відмінностями, які існують у виборчій системі в Україні та Канаді, і ми зробили усе можливе, аби роз'яснити їм коротко ці особливості, які відрізняють нашу виборчу систему від канадської.

Ліна Гаврилів: І якраз вибори нові скликані в Україні. Як відрізняється кампанія, за якою ви прослідкували тут, частиною якої ви були тут, як відрізняється від України?

Олександр Шумський: По-перше я мушу сказати про те, що найперше дуже дивує у виборчій кампанії кандидатів від партій Канади, на канадських виборах, це те, що во-

ни є дуже близькими до людей, вони дотримуються принципу, що особистий контакт з людиною є найважливішим. І це є однією з головних відмінностей канадських виборів від українських. Тобто, наші українські кандидати не роблять особисто canvassing, вони не підходять до кожної людини і просто не говорять з ними очі в очі, так би мовити, як це роблять тут наші кандидати.

Ліна Гаврилів: Ще я дам слово Соломії. Соломіє, що ви можете сказати з цього приводу?

Соломія Крацило: В принципі, я також згідна абсолютно з Сашком, що це є така доступність кандидатів до людей. Одного разу мені сказав пан Кеннеді: "Я мушу зайти до цієї жіночки, хоча це й пізно, бо, ви розумієте, тоді вона має повне право сказати, що я не проголосую за пана Кеннеді тому, що він в мене не був в гостях." І також що мене вразило, це те, що всі люди, які працювали в нас в офісі, є волонтерами. В нас було до п'ятиста волонтерів якщо врахувати весь час виборчої кампанії та день виборів. Всі вони віддавали безкоштовно свій час і купували їжу, вони купували обід, за власні кошти купували техніку, це можна сказати, такий спортивний інтерес, зацікавленість від щирої душі, а не грошові інтереси.

Ліна Гаврилів: І останні два слова я дам кожному. Що ви візьмете з Канади додому, Євгене?

Євген Реус: Я хотів би сказати, що я з радістю візьму з Канади, по-перше, канадську дружелюбність, я з великою радістю як приїду на Україну, буду говорити навіть тим людям, які мене щось перепитали, бажати їм гарного дня, бажати, щоб у них все було гаразд, тому що це насправді дуже підвищує настрій. По-друге, я зрозумів таку річ, що канадська виборча система, на відміну від української, вона є

більш конкретною. Якщо на Україні політик каже: "Я покращу економіку," то в Канаді політик каже: "Я для цього міста зроблю новий міст..."

Ліна Гаврилів: Так, він скаже саме що він зробить...

Євген Реус: В людей буде можливість за ці 4 роки поміж виборами проконтролювати виконав він це, чи не виконав, бо ми не є економістами, ми не можемо контролювати економічний процеси, і це є найголовніше.

Ліна Гаврилів: І дамо два слова Олександрю.

Олександр Шумський: Канада є поліетнічною країною і одне з основних, що я би хотів взяти з Канади до України, це дуже високий рівень між культурної толерантності та поваги до представників інших націй, рас та соціальних груп який існують в Канаді це дуже вражає. І це найперше, що я візьму до України.

Ліна Гаврилів: А тепер ви приїдете додому, у вас також будуть вибори. Чи помінялося у вас ставлення до виборів, Соломіє?

Соломія Крацило: В принципі, так, в мене змінилося ставлення, і я тепер абсолютно на 100 відсотків переконана, що правильна виборча система – це мажоритарна, а не пропорційна як в Україні; коли кожен кандидат і депутат в майбутньому є прикріплений до певного округу і несе безпосередню

відповідальність і перед цією чи іншою громадою. В нас в Україні є пропорційна система і часто ми навіть не знаємо людей, які є в списку цієї чи іншої політичної партії поза тими першими п'ятьма людьми.

Ліна Гаврилів: Дуже дякуємо вам всім і бажаю вам успіхів. Той досвід, що ви взяли у Канаді, щоб він вам в житті приніс користь, щоб він згодився вам, цей досвід.

Євген Реус: Ми маємо досвід, тепер ми маємо його впровадити в життя...

Соломія Крацило: Маємо ентузіазм, натхнення...

Євген Реус: ...Багато ідей цікавих, ми маємо їх впровадити в життя, ми молоді, повні сили...

Олександр Шумський: Зараз це для нас є справою честі.

Ліна Гаврилів: То нехай вам щастить!

Соломія Крацило: Дякуємо за запрошення.

Олександр Шумський: Дуже дякуємо, дякуємо ще раз. Слава Україні!

Соломія Крацило, Євген Реус: Героям слава! ■

Walking back home from Quebec City.

Tetiana KOBETS

Zaporizhia National University, Faculty of Management of External Economic Activity

My Hometown: Zaporizhia

My CUPP MP: Paul Dewar, Ottawa, Ontario

My CUPP Scholarship: Malanchuk Family Scholarship

Листівки з Канади, 22.10.2008**Майбутнє України***У студії RCI за круглим столом**четверо учасників Канадсько-Української Парламентської Програми.*

Люба Демко: Шановні радіослухачі, добрий вечір! Сьогодні зосередимо увагу на Канадсько-Українській Парламентській Програмі, що завершилася нещодавно. Двадцять двох її учасників вже повернулися додому, але перед цим, як велить традиція, студенти завітати до RCI. А я запросила до своєї студії цих четверо. Знайомтеся:

Микола: Доброго дня, мене звати Микола Мазаний. Я родом з Рівного, навчаюся у Київському Національному Економічному університеті і вивчаю міжнародну економіку та менеджмент.

Тетяна: Мене звати Тетяна Кобець. Я з Запоріжжя. Навчаюся у Запорізькому Національному Університеті за спеціальністю менеджмент зовнішньо-економічної діяльності.

Павло: Мене звати Павло Шопін. Я з Луганська. Навчаюся у Луганському Національному Університеті імені Тараса Шевченка. Цього року починаю аспірантуру з лінгвістики.

Ярослав: Доброго дня, мене звати Ковальчук Ярослав. Сам я з міста Дубно Рівненської області. Навчаюся в Національному інституті Острозька Академія, також в Рівненській області.

Люба Демко: Про Канадсько-Українську Парламентську Програму ми

вже розповідали раніше, а сьогодні запрошуємо вас на круглий стіл за участю Миколи, Тетяни, Павла та Ярослава. Їх я запитала, чим вони займалися під час передвиборчої програми у Канаді.

Павло: Під час програми ми приймали участь у передвиборчій програмі: із нашими депутатами агітували за активне голосування канадійців. І намагалися переконати їх, що ми, як представники свого депутата, можемо показати, що наш депутат має переваги. Тому ми мали бути заангажовані і у той же час повинні були споглядати за всім процесом об'єктивно, що було майже неможливо, оскільки кожен з нас був або в ліберальній, або консервативній, новій демократичній – і кожен з нас переймався саме проблемами своєї партії, свого депутата.

Люба Демко: Проблемами якої партії переймався пан Ярослав Ковальчук?

Ярослав: Я працював в офісі ліберального кандидата Марії Мінні в Торонто. Також ми мали змогу на власному досвіді пересвідчитися, як проводяться вибори в Канаді, до найдрібніших деталей, і могли також спостерігати за виборчим процесом в самий день виборів.

Це було дійсно цікаво, бо ми могли ходити від дверей до дверей, спілкуватися з простими людьми, ставили знаки, тобто найдрібніші деталі передвиборчої компанії – ми це все пережили і пройшли шлях протягом чотирьох тижнів.

Люба Демко: Чотири тижні ви допомагали в передвиборчих кампаніях кандидатів від трьох федеральних партій Канади. Пам'ятаю Миколо, чи ви мали нагоду порівняти досвід зі своїми колегами? Ви працювали з консервативним кандидатом.

Микола: Безумовно, я працював з Джеймсом Безаном. Що є цікаво, є те що Джеймс Безан є українцем, і він є автором приватного білу про визнання Голодомору геноцидом в Канаді. Цей закон був прийнятий за один день і тепер канадці визначають річницю. А щодо досвіду, то безумовно, досвід був у всіх різний, але в той же час база його була подібною, бо певна річ політика ведення передвиборчої агітації у партій відрізняється, але в Канаді вона базується на демократичних принципах і повазі до виборця - це що було подібне.

Люба Демко: Ви, Тетяно, працювали з кандидатом від нової демократичної партії.

Тетяна: Я працювала в офісі кан-

дидата Пола Д'ювера, в центрі Оттави. Це була і офісна праця, і я супроводжувала кандидата на дебати, супроводжувала його під час зустрічей з виборцями. І також що мене дуже вразило - це скільки людей, волонтерів приходять до офісу та пропонують свій час та свої зусилля. Я вважаю що це не тільки нова демократична партія яка заохочує волонтерів, але це є чим визначним відрізняється передвиборча кампанія в Канаді від України. Це саме тим, що тут дуже використовують допомогу волонтерів.

Люба Демко: А скажіть, будь ласка, чи ви мали нагоду брати участь або у виборах в Україні, або у передвиборчій кампанії допомагати?

Тетяна: Коли у нас проходили вибори мені щойно виповнилося вісімнадцять, тобто я перший раз голосувала і у мене не було такої нагоди повністю залучитися до передвиборчої кампанії. Але я впевнена, що повернуся додому і залучуся до передвиборчої кампанії в наших нових виборах, які щойно оголосили.

Павло: Мене агітували вступити до декількох партій, але я відмовився, оскільки як бачу зараз, довіра до жодної з них не є високою.

Люба Демко: В Україні скільки політичних партій нараховується?

Павло: Мабуть більше тридцяти або сорока, тому що коли ми отримуємо бюлетні вони важать дуже багато і дуже великі, біля 60-ти см, якщо я не помиляюся.

Люба Демко: Як це порівнюється з канадськимим?

Ярослав: Не порівнюється. Я вважаю, що кампанії в Канаді та Україні – тут більше відмінного ніж спільного. Тому що абсолютно все відрізняється: навіть те, що у вас тут мажоритарна система, у

нас пропорційна. Ми голосуємо за списком, в Канаді це більше - людина обирає людину, тобто певна громада знає, кого вона обирає, може підійти та поговорити про свої проблеми, і це буде нормально сприйматися. Так само, я погоджуюся, що волонтерство відіграє важливу роль у Канаді. В Україні це більше поставлено на такий ніби комерційний конвеєр. Тому що для того щоб бути політичною партією в Україні потрібні великі ресурси, наприклад, для того щоб рекламувати себе; теж фінансові ресурси дуже важливі, якщо ти не маєш гучної підтримки від великого бізнесу, шансів пройти в парламент у тебе не має, або майже не має. В Канаді це більше персональні внески людей, які дозволяють проволити кампанію. Тобто багато дуже відмінностей і мало дуже спільного.

Люба Демко: Оскільки в Канаді контролюється, яку сумму можна внести в виборчу програму. Пане Павле.

Павло: Надзвичайно цікаве питання, оскільки в Канаді кожна людина може підтримати свого кандидата сумою не більше ніж 1100 доларів на рік. І це може бути лише людина, не компанія або юридична особа. І надзвичайно цікавою відмінністю канадських виборів від українських для мене було те, що канадські депутати звертаються за підтримкою до кожної окремої людини. І вони просять грошову допомогу, і люди дають їм гроші, а не навпаки, як це відбувається в Україні, коли депутати дають людям гроші саме перед виборами.

Люба Демко: Ну не тільки про грошову допомогу просять, бо першого вечора після оголошення виборів федеральних в Канаді до мене подзвонили з партії за підтримкою. Голоси також рахуються.

Павло: Так, це також цікаво, що підтримка важлива і ми мали змогу телефонувати звичайним канадійцям і думка кожної людини була важливою. І наприклад якщо я не міг відповісти на питання, то я кликав асистента мого депутата, який роз'яснював ту проблему. То було незвично для мене.

Микола: Так, я згідний з Павлом, що думка кожного виборця в Канаді дуже цінується і з нею дуже рахуються. І, як сказав Ярослав, більше відмінностей між виборчими кампаніями. Я б сказав, що основна відмінність не в інституціональних установах політичної системи, а в самому відношенні людей до виборів, в самій повазі людей до закону, і взаємному прагненні успіху Канади як країни.

Люба Демко: Що з канадського досвіду ви б хотіли перенести на український ґрунт у підготовці до виборів що відбудуться цього року? Пане Ярославе.

Ярослав: Я вважаю, що є певні речі які можна перенести, наприклад, щоб кандидати та депутати були відповідальними перед їх громадами, тобто якщо вони декларують якісь обіцянки під час передвиборчої кампанії і не виконують в парламенті, коли вони вже обрані, то на наступних виборах вони не мають можливості бути обраними. В Україні ми маємо зараз пропорційну систему та голосуємо за списками, що не дозволяє виборцям контролювати за діями їх обранців. Це найбільша перевага, що має канадське суспільство, мені здається, що було б чудово якби у українські реалії перенести те саме. Але щодо загалом кампанії та методів їх ведення, то я вважаю, що деякі методи, що використовуються в Канаді, не виправдали б себе в Україні. Наприклад, ходили ідентифікували виборців від дверей до дверей, люди просто б не відчиняли, це все за-

лежить від суспільства. Те, що працює у канадському суспільстві, для українського було б просто не виправдано.

Люба Демко: За чим ви будете слідувати у передвиборчій кампанії, яка набиратиме обертів, коли ви повернетеся в Україну?

Ярослав: Я зазвичай цікавлюся політичним життям України, і буду намагатися слідувати за цілим ходом передвиборчої кампанії, за різними заявами що будуть робити політичні сили. Тому що в Україні це не настільки чорнобіле як це може здатися в Канаді: є ліберали, є консерватори і уряди змінюються. А в Україні більш інтенсивне політичне життя, тому що ніхто не може говорити зі 100% впевненістю, що саме та сила очолить уряд чи інша, тому що завжди є велика вірогідність появи якоїсь "темної конячки", яка може зірвати головний виграш на виборах, якщо говорити метафорами.

Микола: Для мене надзвичайно цікавим буде спостерігати саме за методами передвиборчої кампанії, які будуть застосовуватися цієї осені, оскільки після перебування в самій середині канадської передвиборчої кампанії, використовуючи ці методи, надзвичайно цікаво дивитися як українці це роблять, наскільки це ефективно і як ми могли б щось змінити, що б працювало б краще. Хоча, знову таки ж треба враховувати український аспект: не все буде працювати в Україні.

Тетяна: Моя праця в офісі кандидата - вона дуже вплинула в тому плані, що раніше політику я вважала не дуже цікавою справою. Тобто я новини дивилася, але ніколи так щоб з захопленням ні. Але зараз, після цього стажування, я думаю що приїду додому і буду більше уваги приділяти тому, що коїться, як у нас йде підготовка до виборів і особливо мене цікавить як вони

залучатимуть молодь. Тобто тут молодь дуже активно приймає участь у політичному житті, в Україні це не так. Тому мені цікаво чи щось зміниться на цих виборах.

Люба Демко: Чому ви бережете участь у Канадсько – Українській Парламентській Програмі і де ви себе бачите через 10 років?

Микола: Це унікальна можливість для української молоді побачити демократію в дії, навчитися чогось цікавого, нового для себе, і подивитися як це можна застосовувати в Україні. Ця програма дає надзвичайно нову перспективу на політику, на уряд, на країну, тому це безумовно безцінний досвід. А через 10 років я себе бачу як людину, яка намагається бути відданою своїй країні і робити все на благо її процвітання.

Павло: Я беру участь у Канадсько – Українській Парламентській Програмі вже другий раз і для мене надзвичайно цікавим було дізнатися, що за менталітет створив цю державну систему управління в Канаді, оскільки ми не можемо привнести її в Україну, але ми можемо зрозуміти чим керувалися люди задля збудови демократії в Канаді і можливо перенести ті цінності в ментальність українських людей. Тому що через виховання, через інформацію ми можемо змінити суспільство і тільки потім владу.

Люба Демко: Через 10 років де ви будете?

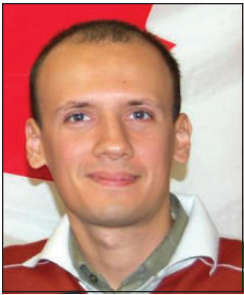
Павло: Через 10 років я буду вченим, сподіваюся, але з активною громадянською позицією. І можливо пов'яжу себе з політичною діяльністю, але все ж таки пріоритетом для мене завжди залишається наука.

Тетяна: Через 10 років я не впевнена, що саме станеться, але наступні 5 років я хочу присвятити навчанню: отримати магістерську ступінь за кордоном, отримати

знання, щоб стати гарним спеціалістом, щоб допомогти своїй державі. Тобто я вважаю, що це буде час інтенсивного навчання і інтенсивного вивчення світу. А чому я вирішила прийняти участь у програмі, мені здалося, що варто подивитися на інші перспективи як вже зазначали до цього, подивитися як в інших країнах працює система і щоб мати більш широкий погляд на нашу українську систему. Тобто дуже важко судити, коли ти знаходишся тільки в Україні. Коли ти вже виїждаш за межі України, ти можеш вже більш адекватно оцінити те, що коїться вдома.

Люба Демко: Збоку видніше.

Ярослав: Говорячи про Канадсько – Українську Парламентську Програму, я хочу приєднатися до слів Павла та Миколи про те, що це дійсно неоціненний досвід. І що це досвід не лише особистий, що ми отримали для нашого власного розвитку, але це і досвід для України та українського суспільства. Тому що мені здається що саме українська молодь буде розбудовувати нашу державу, що є ще молодою демократією, і досвід вже більш розвинутих країн таких як Канаді допоможе вже у майбутньому розбудовувати демократичні інституції саме в Україні. І що саме студенти які приїжджають в Канаду можуть бути агентами змін, які зможуть змінити все на краще. Щодо того ким я себе бачу через 10 років, все таки я хочу залишитися в Україні і працювати в журналістиці, і можливо навідь в політичній журналістиці, але моїм основною причиною є все ж таки щоб не їхати за кордон, а працювати для своєї держави. ■

Ievhen REUS

My Hometown: Odesa

Odesa National Polytechnic University

My CUPP Scholarship: William Kereliuk Scholarship

MP CUPP Candidate: Brian Masse, NDP, Windsor-West, Ontario

Досвід інтежера-програміста на КУПП

Пройшов тиждень з моменту мого повернення на рідну Україну. Багато чого суттєво змінилось для мене, речі отримали нові якості, нові грані. Тепер я можу дивитись на свою країну ще з боку досвіду, отриманого на програмі КУПП (Канадсько-українська парламентська програма).

Культура. В Канаді є зовсім інший рівень відносин між пересічними громадянами, люди є більш привітними, завжди бажають допомогти тобі. Водії автовок дотримуються правил дорожнього руху, так як знають, що навіть якщо ти депутат Парламенту чи мер міста, це не заважить поліції зупинити тебе та провести роз'яснювальну бесіду чи призначити штраф за порушення правил. Дуже розвинуті робочі профспілки; всі працюють за контрактом, навіть на держслужбі. Якщо тебе звільнили раніше терміна закінчення контракту – будеш отримувати зарплатню все одно. А ще люди дуже хочуть працювати на державу, бо для них це є захист, знижки по відсотку по кредиту, гарантії прав та, що є головним, достойна зарплатня. Люди не заморочені різними прикметами невідомого походження: з одного боку, це добре, бо у нації присутня прорахувальна риса – ти можеш купити собі місце на цвинтарі та замовити труну, яка подобається, ще при житті; з іншого боку, це погано, бо нація виховується в стилі дуже понадіяному на систему, а не на

власні здобутки («як це так може бути, що я плачу за послугу, а мені надають її не в повному обсязі?»)

Економіка. Навіть враховуючи світову фінансову кризу, банки, система кредитів для населення, робочі місця є застрахованими. Якщо людину звільняють – їй виплачують грошову компенсацію. Канада є в 10 разів більшою за площею, ніж Україна, але людей в ній живе на 10 мільйонів менше, ніж у нас. Отже є ще що розвивати, досліджувати нові простори та задіювати людей в праці, створюючи нові робочі місця.

Демократія. Реальна рівність прав між чоловіками та жінками. Люди поважають систему права, закони та опікуються не тільки своїм життям, а й допомогою іншим. Наприклад, існує розвинена гілка допомоги онкохворим, люди роблять грошові пожертви задля оздоровлення нації. Всі розуміють, що якщо ми зробимо щось добре для навколишнього світу зараз, - наші діти, онуки будуть жити кращим життям, в країні, де не страшно вийти на вулицю вночі, де знаєш, що в разі потреби ти можеш звернутись до сусідів та просто жителів міста за допомогою, де держава опікується тобою, тим, як ти виховуєш свою дитину, виділяє кошти на розвиток культури, навчання, соціальної сфери та економіки, де політики опікуються життєвими проблемами громадян, а не заявляють гучно про

те, що вони покращать національну економіку і показово ремонтують дороги і будинки саме перед черговими виборами в органи законодавчої влади. Для канадців бажання потрапити у гілки влади – це можливість зробити щось суттєве для свого рідного містечка, віддячити йому за те, що ти такий, яким воно тебе виховало; депутати не починають з першого ж дня свого правління шукати схеми для того, щоб знайти собі гроші на багатомільйонний будинок на березі моря – політики в Канаді більш опікуються людським життям.

Насправді дуже багато речей є новими – всі неможливо перерахувати в рамках цієї статті-досвіду. Але я маю надію, що я зміг передати той настрій, який я привіз із собою в Україну – демократія, свобода, потужна економіка та сильна система соціального забезпечення.

Що ж робив інженер на програмі, до якої більш за все адаптовані студенти напрямку «Політичні науки» чи «Право»?

Отримував досвід, ділився життям, яке маю в Україні, розглядав цікаві топіки з різних боків та точок зору, вчився демократії, реалізації ідей, використанню власних можливостей, роботі в команді талановитих майбутніх лідерів України. Досвід, отриманий на КУПП, є безцінним з багатьох прямих та опосередкованих міркувань – це можливість, яку я використав на

всі 100 відсотків, яка вже починає давати свої плоди. Завдяки Програмі я мав змогу подивитись на Украї-

ну з іншого боку та тепер маю конкретні ідеї щодо покращення життя та довіри між людьми в нашому

рідному українському середовищі! ■

Yaryna KOBEL

University of Lviv (Ivan Franko National University of Lviv)

Faculty of Law

My Hometown: Lviv

My CUPP Scholarship: John & Mary Yaremko Scholarship

My CUPP MP: Peter Goldring, Edmonton East, AB

Кленова столиця і ми

Автобус з стажерами КАППу плавно прямує вперед. Нарешті всі разом і лише п'ять годин їзди до омріяного міста. Типа: сон покоров усю групу. Але його чари тривали недовго. Ось вже всі прокинулись, бо слід підготуватись до прийому в посольстві України в Канаді і починати треба якнайшвидше. Зайняті репетиціями, не помітили, що вже повечоріло, а автобус прибув до нашого місця призначення - столиці Канади.

І не сподівались, що першою річчю, яка нас вразить в Оттаві буде наше місце проживання. В гуртожитку усе від входу до кімнат стилізовано під в'язницю. І це не випадковість, адже колись у ньому дійсно тримали в'язнів та виконували смертні вироки. Про це місце ходять легенди. Проте, на жаль чи на щастя, жодних привидів ми не бачили.

Поклали речі і відправились на зустріч з вечірньою столицею Канади, яка нас гостинно зустріла різнобарвним освітленням.

Наступного дня зранку наша група відправилась на екскурсію містом, яку нам проводив пан Борис Генгалло. Тож, нарешті, ми відкрили для себе будівлі парламенту. Його

коридори дихають історією, а зали Палати громад та Палати лордів - важливими прийнятими рішеннями. Серед списків депутатів парламенту усіх скликань багато українських прізвищ. Ми не оминули нашою увагою жоден куточок парламенту. Багато було поставлено питань, що стосуються організації роботи парламенту та устрою Канади загалом.

Просто не було слів, коли ми відвідали бібліотеку парламенту. Безліч сучасних та старовинних книг спочивають на полицях цієї трьохповерхової бібліотеки. Це єдине місце, де, на жаль, не можна робити фотографій.

Яка ж прекрасна Оттава в цю пору року!!! Деревя одягнені в різнокольорові листочки, які прикрашають наші фотографії біля будівлі парламенту. А дивлячись на ці фото, так хочеться знов і знов побачити парламент і відчуті атмосферу в ньому.

З нашої екскурсії містом ми відправились у посольство, щоб підготувати прийняття. Підготовка техніки, повторення виступів та презентацій, пісень - те, на що у нас пішло близько трьох годин. Переодягнувшись у національний

стрій, ми почали зустрічати гостей. Прийняття розпочалось з виступу заступника посла Ігора Кизима та інших поважних гостей. Далі учасники програми поділились своїми думками щодо української мови в Україні та у Канаді, виборів та політичної ситуації в обох країнах. Також були представлені презентації про стажування КАППерів з кандидатами від різних політичних партій та у різних куточках Канади. Учасники програми поділились з гостями набутим досвідом ведення передвиборчої кампанії в Канаді та її особливостей, зробили аналіз і порівняння з Україною. Гості мали змогу почути пісні у виконанні учасників програми. Девід Кілгор своїм виступом завершив офіційну частину прийняття на пріємній ноті. Після цього вечір продовжився спілкуванням усіх присутніх осіб та обговоренням представлених на прийнятті тем.

Змучені, проте задоволені прекрасним днем, усі швидко заснули у гостелі. Нас чекав ще один чудовий день в столиці країни.

Рано-вранці на автобусі ми вирушили у лісисту місцевість в околиці Оттави. Саме там, на березі озера знаходиться будинок

Павла Мігуса. Цей приємний і розумний чоловік українського походження раніше працював на уряд Канади. Пол та його дружина Ева гостинно прийняли нас у своєму будинку кольору небесної блакиті. Познайомившись, кожен учасник програми зміг поставити ті питання, які його найбільше цікавили щодо роботи уряду, політики Канади, формули успішної

кар'єри тощо. Пан Мігус провів дуже інформативну лекцію, в якій охопив усі цікаві для нас питання. Надовго запам'яталось барбек'ю на терасі та подорож на човні озером.

Хотілось би залишитись довше, проте попереду нас чекав ще один захід. Ми отримали запрошення від Маркіяна Шулякевича та Богдана Томюка на вечір у пабі. Під час цього заходу кожен учасник мав змогу

представитись та розказати, де проходило його стажування. Вечір був наповнений спілкуванням та веселими танцями.

Оттава казкове місто. Саме так думав кожен з нас наступного ранку, коли наш автобус покидав межі міста і рухався назустріч пізнанню інших куточків Канади. ■

Yaroslav KOVALCHUK

Ostroh Academy, College of Romance and Germanic Languages

My Hometown: Dubno, Rivne region

My CUPP Scholarship: Humeniuk Family Scholarship

My CUPP MP: Maria Minna, Toronto, Ontario

Вибори на двох

Коли у 2006 році в Україні точилися дискусії стосовно питання, проводити перевибори до парламенту чи ні, одним з аргументів прихильників позачергового народного волевиявлення був приклад Канади. В той час вітчизняні політики навперебій стверджували: «Якщо в такій усталеній і демократично розвинутій державі, якою є Канада, перевибори – це звичне явище і аж ніяк не дестабілізуючий чинник, чому така молода демократія, як Україна, не може використати аналогічні засоби для того, щоб спробувати розв'язати політичну кризу, яка склалася у парламенті»? Відверто кажучи, подібний аргумент мав у собі логічне підґрунтя, проте на практиці він себе не виправдав, оскільки черговий розподіл місць у парламенті також виявився, використовуючи шахову термінологію, доволі «патовим» і не привів ні до стабілізації, ні до ефективної роботи вищого законо-

давчого органу країни. Чому ж досвід заокеанської держави не виправдав себе? Причина проста. У політичних системах Канади та України, починаючи від процесу внутрішньопартійного визначення кандидатів і закінчуючи засобами передвиборчої агітації, набагато легше знайти відмінності, аніж подібні риси.

Перша і докорінна різниця полягає в самому характері виборчої системи. У Канаді вибори усіх рівнів: від місцевих до федеральних – відбуваються по мажоритарних округах. Таким чином, електорат має можливість контролювати своїх обранців. Якщо останні не приділяють достатньо уваги проблемам власних виборців і мало працюють на користь місцевої громади, їх політична кар'єра має нульові шанси на успішне продовження у майбутньому, оскільки вже під час наступних виборів шальки терезів народної любові схиляться у бік

кандидата з партії-опонента. Натомість в Україні за останні роки відбувся перехід від мажоритарної до пропорційної системи і віднині, голосуючи за ту чи іншу партію, виборцям залишається лише здогадуватись, який внесок депутати з прохідної частини списку зроблять для розвитку окремо взятого населеного пункту чи району.

Цікавим і доволі незвичним для українського спостерігача аспектом залишається питання фінансування передвиборчої кампанії політичних партій. Справа в тому, що, відповідно до канадського законодавства, розмір грошового внеску в партійний передвиборчий фонд не повинен перевищувати 1200 канадських доларів (кожного року цей показник індексується відповідно до темпів зростання інфляції) від однієї особи, що, таким чином, нівелює можливість фінансування кампаній великим капіталом. Для порівняння

левову частку передвиборчих фондів українських партій становлять грошові вливання окремих фінансових груп і лише децимо - внески безпосередніх членів партії.

Суттєвою відмінністю є та-кож використання вже наявних фінансових ресурсів під час кампанії. В Україні вибори – це, напевно, одна з небагатьох речей, на яких ні в якому разі не слід економити. У Канаді ж рахується буквально кожна копійка. По-перше, сама держава детально перевіряє всі надходження на рахунки партій і відповідність їх витратам, які робить остання. По-друге, надмірне марнотратство під час передвиборчої кампанії може зіграти злий жарт з кандидатом, оскільки його опоненти у власній передвиборчій агітації не оминуть нагоди використати питання бездумного використання грошей платників податків.

Однак, всі вище перелічені відмінності здаються не такими вже й значними, коли мова заходить про методи ведення передвиборчої агітації, які при порівнянні канадських та українських реалій можна відверто вважати діаметрально протилежними. За словами Марії Мінни, депутата від Ліберальної партії з п'ятнадцятирічним досвідом роботи у федеральному парламенті, в Канаді сповідують «політику віч-на-віч», коли окремих політик намагається під час кампанії індивідуально (!) зустрітися з якомога більшою кількістю своїх виборців, розпитати їх про проблеми, які їх турбують, роз'яснити позицію власної партії по окремих питаннях та залучитися особистою підтримкою свого електорату. Тому не дивно, що реклама на телебаченні та візуальна агітація (на кшталт бігбордів), які так широко використовуються в Україні, за океаном втрачають практично будь-яке значення. Єдиним атрибутом впливу ЗМІ на суспільну думку, який залишається спільним

як для Канади, так і для України, є телевізійні дебати та висвітлення ходу передвиборчої кампанії у друкованих мас-медіа. Подібний підхід надзвичайно контрастує з українськими реаліями, коли політичній силі для того, щоб міцно стояти на ногах, необхідно контролювати або принаймні отримувати лояльне висвітлення принаймні від одного телеканалу. Крім того, в Україні практично весь тягар передвиборчої агітації лягає на плечі ключових фігур тієї чи іншої партії, які організовують справжні тури населеними пунктами України, виступаючи на центральних майданах міст чи зі сцени спілкуючись з натовпом своїх прихильників. Як не парадоксально це може звучати для українського обивателя, депутат «по-канадськи» - це щось набагато приземленіше, це людина, яка на час передвиборчої кампанії з дня у день з групою волонтерів ходить у буквальному сенсі «від дверей до дверей», вітаючись з виборцями, розпитуючи їх про життя та цікавлячись, чи може вона розраховувати на підтримку електорату в день виборів. Подібні опитування вимагають неабиякої фізичної підготовки, оскільки за день доводиться пішки долати не один кілометр.

За останні роки в Україні справжнім хітом передвиборчих перегонів стали спільні поїздки політиків та відомих музичних гуртів. Таким чином, виборець отримує не лише свою порцію політінформації, але й змогу трохи відпочити, безкоштовно слухаючи свою улюблену музику. Нібито й хороша тенденція, але якось вже занадто від неї віє древньоримським принципом, коли народу потрібно було лише «хліба та видовищ».

Натомість в Канаді акцент робиться на поширенні передвиборчих брошур, особистому та телефонному збиранні голосів за ту чи іншу партію, а також встановленні

візуальної реклами на подвір'ях своїх прихильників. Особливої уваги заслуговує саме останній прийом. Він розрахований на те, щоб активізувати найбільш надійний електорат і на підсвідомому рівні показати виборцю з ще невизначеною позицією, скільки людей вже підтримують партію, у кращому випадку, схиливши їх до голосування за принципом «як більшість, так і я». У цьому аспекті канадські передвиборчі кампанії мимоволі викликають асоціації з вдалим маркетингом, коли політичний продукт (у даному випадку партію чи окремого кандидата) намагаються «донести» до якомога ширшого кола споживачів (тобто електорату).

Як вже зазначалось, у Канаді дострокові вибори сприймають як політичну необхідність, покликану по-новому розставити акценти в роботі парламенту, коли діючий склад останнього натикається на питання, які викликають неоднозначну підтримку у населення. В силу того, що перевибори трапляються досить часто, штаби кандидатів працюють як добре злагоджені механізми, без ажіотажу та по схемах, напрацьованих роками. Однією з заporук такої надійної роботи є наявність великої кількості волонтерів, які допомагають у найбільш працездатних видах агітації, наприклад, при поширенні брошур чи опитуванні «від дверей до дверей». Взагалі досвід волонтерства надзвичайно високо цінується у західному суспільстві. Якими б не були твої заслуги у навчанні, якщо по отриманню диплома ти не проявив ніде своєї активної громадської позиції, твої шанси на отримання пристойної роботи різко зменшуються. Оскільки досвід волонтерства під час проведення передвиборчої кампанії є особливо цінним, штаби кандидатів рідко коли мають нестачу людей, які погоджуються допомагати безкоштовно. Натомість в Україні під

час виборів небагато хто захоче працювати задарма, виходячи з принципу, що оскільки в парламент намагаються потрапити далеко не бідні люди, чому ж виборцям хоч раз в чотири чи п'ять років не заробити на своїх політиках. Цікаво, що у Канаді населення надзвичайно серйозно ставиться до питання свого політичного вибору. Тому у штабах кандидатів можна часто зустріти людей, які настільки переймаються політичним майбутнім своєї партії, що для перемоги останньої вони готові докласти максимальних зу-

силь при мінімальній фінансовій вигоді для себе.

Порівнюючи передвиборчі кампанії в Україні та Канаді, не можна однозначно сказати, що одна краща за іншу і останню слід докорінно реформувати. Вони просто різні і в загальних рисах відповідають політичній культурі, яка склалася у місцевого населення. Кожна держава проходить свій власний шлях становлення політичної системи як такої. Ніхто не може зі стовідсотковою впевненістю сказати, що існує єдино правиль-

ний підхід організації вдалої передвиборчої кампанії чи проведення виборів загалом. На перший погляд ідеальна виборча система з врахуванням багаторічного досвіду передових демократичних країн може виявитися абсолютно безпорадною «у польових умовах», в окремо взятій державі чи регіоні. А це означає лише одне – Україні ще потрібно буде пройти свій власний шлях проб і помилок у її пошуковій виборчій системі, яка найкраще відповідатиме українським реаліям життя та українському менталітету. ■

In Old Montreal.

Solomiia Kratsylo, Eva Migus and Ievhen Reus.

CUPP Reunion in Kyiv.

Walking around park in Quebec.

Руслана КОСТИНА

Миколаївський університет кораблебудування
Київ

Зустріч двох успішних програм стажування

25 листопада 2008 директор Канадсько-Української парламентської програми (КУПП) Ігор Бардин зустрівся зі стажерами програми обміну Верховної Ради. Програма стажування у Верховній Раді України розпочалась у липні 1995 року за спільної ініціативи Асоціації колишніх членів Конгресу США і Верховної Ради України. Протягом 13 років Програма підтримується Агентством США з міжнародного розвитку (USAID).

Обидві програми є схожими, обидві вони розміщуються і співпрацюють в самих парламентах, відповідно Канадському і Українському. Визначною особливістю ж те, що інтерни ВР в основному працюють в комітетах, в той час, як їх канадські колеги – безпосередньо з парламентарями.

КУПП була першою програмою за підтримки української діаспори в Канаді. Програма була започаткована за погодженням зі Спікером Парламенту Джоном Фрейзером 1990 року, перші інтерни прибули до Канади навесні 1991. Наступної осені Палата Общин прийме 27 випуск традиційної програми стажування.

Учасниками цьогорічної зустрічі були Марина Руденко, Координатор програми стажування у ВР, професор Степан Величенко з Торонто, який у даний час викладає в університеті "Києво-Могилянська Академія" за науковою програмою обміну імені Яременко від Фундації "Катедра", Лючія Хікс, яка є членом комісії із визначення інтернів, координатори програми стажування наступного

року: Руслана Костіна, випускниця Національного університету кораблебудування у Миколаєві і магістр університету Сторд/Хаугезунд у Норвегії, і Олександр Панків, випускник Львівського національного університету, за спеціальністю "Право".

Пан Бардин розповів про 18 років історії програми КУПП в Канадському парламенті, досягнення деякого з випускників, а також про можливість поєднання двох програм. Він також порадив інтернам звернути увагу на політичну культуру в парламенті, порівняти роботу українського парламенту з парламентами більш досвідчених країн з метою покращення роботи. Він заохотив інтернів шукати наукові ступені та інші можливості стажування закордоном, з тим, щоб із набраним унікальним досвідом повернутися назад в Україну.

Зустріч пройшла у Великій Залі будинку комітетів Верховної Ради в Києві на бульварі Грушевського і завершилася численною чередою питань-відповідей за чаєм і кавою.

"Нам надзвичайно приємно, що зустріч інтернів саме із Паном Ігорем Бардином була першою зустріччю цьогорічних інтернів. – Каже Марина Руденко, координатор української програми. - Вона була надзвичайно цікавою, тому що дозволила отримати досвід роботи досить успішної Програми стажування молодих українців в Парламенті Канади, відкрити «віконечко» до Канади, ще раз нагадати нам всім, як щиро і дієво вболіває за Україну діаспора. Діяльність Ігоря Бардина надихає,

переконає, що можна багато чого досягти, якщо не шкодувати зусиль, дуже розчулює, як Пан Ігор тепло розказує про успіхи своїх випускників. Я особисто дуже шаную діяльність західної діаспори задля розвитку української молоді ще з часів коли я була стипендіаткою МБФ «Смолоסקип», дуже хочеться якомога скоріше віддячити за цю дуже важливу підтримку демократичним розвитком і процвітанням нашої України. Я глибоко переконана, що учасники і нашої Програми, і CUPP через 5-7 років вже зможуть реально впливати на прийняття державних рішень в Україні і, головне, рішення ці будуть професійні та проукраїнські.

Ми сподіваємося, що наші Програми мають співпрацювати в майбутньому більш тісніше, наприклад, вже зараз ми могли б запрошувати випускників CUPP на наші заходи: зустрічі, семінари, тренінги, екскурсії, реалізовувати інші спільні ініціативи. Зараз триває реєстрація асоціації випускників Програми стажування та благодійного фонду інтернів, оскільки ми плануємо посилити контакти та обмін інформацією між інтернами, звертатися до українських меценатів задля підтримки Програми стажування в Верховній Раді України та органах центральної влади, тому що зараз, на жаль, Програма в скороченому обсязі підтримується тільки Агентством США з міжнародного розвитку. В цьому аспекті нам дуже корисно було б вивчити досвід і наших колег, і західних країн взагалі.

Ще раз хочу подякувати нашим

колегам за ініціативу проведення зустрічі та побажати міцного здоров'я та довголіття всім, хто долучається до реалізації CUPP, а самій Програмі розвиватися і знаходити нові форми діяльності!"

Прикрим є те, що обидві програми в даний час переживають нелегкі часи. Програма Верховної Ради підтримується Агентством США з міжнародного розвитку. Незважаючи на те, що навіть цих коштів недостатньо, незабаром фінансування ляже повністю на українську сторону.

КУПП була фінансована з зібраного 18 років назад вкладу, започаткованого українською діаспорою в Канаді. Враховуючи величезне падіння відсотків за останні 7 років, так само, як і суттєве зростання витрат на програму, КУПП постала перед загрозою закриття 2010 року.

І це є дуже сумний розвиток подій, адже канадська програма зробила дуже позитивний внесок у процес самореалізації української молоді, так само як і вплинула на

покращення міжнародного іміджу України.

За словами одного з інтернів ВР **Лина Ярослава (м. Львів)**: "Ігор Бардин - це людина, яка допомагає визирнути світлу в канадських обріях. І це світло - прогресивна українська молодь, яка демонструє свій інтелект, ініціативність та працьовитість. Також варто відзначити, що страшенно приємно, що у світі є така могутня і справді УКРАЇНСЬКА діаспора, яка вболіває за розвиток землі, на якій колись жили їх діди та прадіди.

Програма стажування, яка функціонує в Канаді, має багато спільного з програмою в Україні, а обмін досвідом серед інтернів, може значно підвищити ефективність роботи у відповідних парламентах. Такі програми повинні існувати, адже вони допомагають не лише молоді у власному зростанні, але і змінюють роботу парламентів на краще. Дякую тим людям, які працюють над цими суспільно-важливими діями."

Інша стажерка **Ольга Усачова (м. Донецьк)** підмітила деякі відмінності між програмами:

"Керівниками нашого стажування виступають представники апарату

комітетів Верховної Ради України, а, як я дізналася під час зустрічі з канадськими колегами, їх керівниками виступають самі парламентарі. Тому, я вважаю, що нашим друзям з Канади більше по-щастило в цьому плані".

Знею погоджується **Олександр Бондаренко (м. Харків)**: "Особисто мені було надікаво дізнатися про уважне ставлення канадських парламентаріїв до українських молодих фахівців та вклад наших стажерів у розвиток дипломатичних канадсько-українських відносин."

Представники обох програм були дуже задоволені зустріччю, а також сповнені ідей про майбутнє співробітництво.

Багато слів було сказано і досі говориться про важливість подібних програм. Але важко переоцінити роль, яку вони відіграють. Кожен рік ще з'являється ще одна сотня молодих людей із розумінням справжнього стану речей в своїй країні і світі в цілому, яким допомагають знайти впевненість у собі і знайти місце в житті.

Важливо також зазначити, що у світі є лише 3 країни, які приймають інтернів у своїх парламентах: Німеччина, Канада і Україна. І було непростимо, якщо дві з них припинять своє існування через фінансові проблеми. ■

At Niagara Falls.

Meeting with VR Interns group photo.

Олександр СЛОБОЖАН

Місце народження: м. Ізмаїль, Одеська область
Освіта: Ізмаїльський державний гуманітарний університет
історичний факультет, історія та правознавство
Тернопільський державний економічний університет
магістратура державної служби, світова та європейська інтеграція
магістр державної служби

Навчаюсь в аспірантурі Національної академії державного управління

при Президентові України.

Прикріплений до Інституту проблем державного управління та місцевого самоврядування
відділ місцевого самоврядування та регіонального розвитку
напрямок підготовки - державне управління, спеціальність - місцеве самоврядування
"Формування юридічного супроводу місцевих рад"

Виборча система України: виклики сьогодення

Вибори - багатогранне і складне суспільне явище, форма безпосереднього народовладдя, яка полягає у народному волевиявленні через голосування з метою формування органів державної влади та місцевого самоврядування. В свою чергу, виборча система – це система суспільних відносин, пов'язаних із формуванням складу представницьких органів шляхом виборів.

На нашу думку, вибори та модель виборчої системи є ознакою демократичності суспільства та мають бути не лише способом формування влади народом, але й механізмом контролю за використанням цієї влади. Метою статті є спроба визначення оптимальної моделі виборчої системи для України. В своїй статті ми зробимо акцент саме на муніципальний рівень, оскільки він найбільш наближений до громадян.

Вважаємо, що дискусія з приводу функціонування оптимальної виборчої системи в Україні повільно набирає обертів. В українському суспільстві немає і не може бути однозначного ставлення до цього питання. В першу чергу це зумовлено низьким рівнем правової свідомості та культури українського виборця, його консерватизмом і загалом негативним ставленням до політичних партій (їх надто великої кількості та ідеологічної

безбарвності), що суттєво не впливають на якість прийняття політичних рішень. Водночас проблема в тому, що рівень дилетантизму і міфологізації у розумінні такої надзвичайно складної проблеми запровадження оптимальної виборчої моделі, яка б справді могла сприяти формуванню дієздатного українського парламенту та системи муніципального управління, а не чергового клубу багатіїв та їхньої лобістсько-фракційної челяді, нагально потребує відповіді на просте запитання: яка саме виборча система стимулюватиме прихід до законодавчої влади на центральному та локальному рівнях справжніх народних обранців.

Розмірковуючи над параметрами оптимальної виборчої системи для України, на нашу думку, слід пам'ятати настанови західних політологів Рейна Таагепера та Метью Шугарта: «цілком досконалої системи виборів немає» [1, 8]. Зауважимо, що в країнах, де є традиції функціонування виборчих систем, домінує консервативний підхід до їхніх видозмін. Тому вважається, що виборчі системи досить інертні. Дослідники констатують, що більшість країн дотримуються правил, які були запропоновані одночасно з загальним виборчим правом. Так, вибори і виборчі системи поділяються на кілька видів залежно від суб'єктів виборчого процесу, ча-

су і порядку їх проведення та інших обставин. Зупинимось на двох з цих систем.

Мажоритарна є найстарішою із виборчих систем. За цією системою відбуваються парламентські вибори у 76 країнах світу. Згідно з виборами за мажоритарною системою депутатський мандат від округу одержує той кандидат у депутати, який отримав встановлену законом більшість голосів виборців. На думку більшості політологів, мажоритарна виборча система є майже досконалою, оскільки максимально враховує думки більшості виборців окремого виборчого округу, забезпечує високий рівень відповідальності народних обранців, їх безпосередній зв'язок з виборцями, характеризується доволі простою й економічною системою підрахунків голосів. Водночас система ця має низку недоліків. Наприклад, невідповідність кількості здобутих партіями голосів виборців і кількості отриманих ними депутатських мандатів. Трапляються випадки, коли партія, отримуючи 49% голосів, взагалі не отримує жодного мандата.

На відміну від мажоритарної, пропорційна виборча система краще враховує відповідність між кількістю голосів та мандатів. Вона також не дозволяє поширювати практику купівлі виборчих округів, легалізує політичну діяльність

шляхом відкритої конкуренції політичних партій та партійних коаліцій. У цьому її перевага. Недоліком системи є втрата безпо-середнього зв'язку виборців з кандидатами у депутати і вже обраними за партійними списками депутатами. Контроль за діяльністю депутата здійснює у цьому випадку безпосередньо політична пар-тія. У партійний список часто потрапляють кандидати у депутати, маловідомі особи, некомпетентні, непопулярні у народі або відповідної територіальної громади. Також негативною обставиною при запровадженні пропорційної системи є складна система підрахунку голосів виборців. Прихильники цієї системи в Україні переконані, що вона дасть змогу швидше структурувати українське суспільство та зміцнити політичні партії і в такий спосіб наблизитися до формування «спільної політичної волі» – своєрідного вияву політичної стабілізації.

Існуюча законодавча база, яка регулює організацію і порядок проведення виборів депутатів місцевих рад, сільських, селищних, міських голів в Україні, робота органів місцевого самоврядування останньої каденції, сформованих за пропорційною системою засвідчують про поспішність і не-продуманість змін у виборчому законодавстві, проведених Верховною Радою України в 2005-2006 роках. Розробники змін у виборчому законодавстві не врахували того факту, що в Україні практично ще не завершено процес політичної структуризації, становлення громадянського суспільства. Політичні партії, суб'єкти виборчого процесу виявилися не готовими до роботи в нових умовах і не взяли на себе достатньої відповідальності за діяльність своїх представників в органах місцевого самоврядування. У виборчих списках від організацій політичних партій, виборчих блоків організацій політичних партій у багатомандатних виборчих округах по виборах депутатів місцевих рад опинилося чимало випадкових людей. Вкрай низькою

є відповідальність значної кількості депутатів цих рад перед своїми виборцями. В Законі чітко не виписано відповідальності політичних партій, що здобули перемогу на виборах, за стан соціально-економічного та культурного розвитку територій.

Таким чином, існуюча в Україні система виборів органів місцевого самоврядування, сільських, селищних, міських голів є недосконалою і малоефективною, а виборче законодавство потребує істотних змін та вдосконалення з врахуванням реальних процесів, які відбуваються в суспільстві. Ми також вважаємо, що з урахуванням українських реалій, на сьогодні, пропорційна система виборів взагалі суперечить Конституції України, оскільки більшість громадян позбавлені права вільно обирати і бути обраними, права на отримання якісних адміністративних та соціальних послуг, що забезпечують належний рівень життя. Звичною стала ситуація дотримання жорсткої «фракційної дисципліни» народними обранцями - рішення приймається не на користь громадянина (представника територіальної громади), а в межах політичної доцільності.

Отже, оптимальна виборча система для України має бути досить прозорою і простою. Тому одразу потрібно відмовитися від складних і багато в чому формалістичних методик обчислення пропорційного представництва у визначенні пар-

тійних квот і передачею голосів, що залишилися після поділу загальної кількості отриманих за ту чи іншу політичну силу голосів на певний коефіцієнт, іншим кандидатам від партії. Проблема в тому, що кожна із таких процедур дозволяє просто маніпулювати цифрами. Місцеві вибори передусім мають бути формою не партійного, а особистісного представництва «поважних людей» і проходити виключно за мажоритарною системою в одномандатному окрузі абсолютної більшості. На місцевому рівні доцільним є і застосування дострокового відкликання депутата місцевої ради виборцями.

На нашу думку, саме мажоритарна виборча система є оптимальною для України, оскільки стимулює і електорат, і політичні еліти до активного прояву свого громадянського обов'язку, максимально сприяючи приходу до законодавчого органу професійних і патріотично налаштованих депутатів. ■

Список використаних джерел:

1. Таагепер Р., Шугарт Метью С. Описание избирательных систем / Современная сравнительная политология: Хрестоматия. – М., 1997. – 342 с.
2. Панкевич Р. Проблеми типології виборчих систем // Вісник Львівського університету. Серія: філософські науки. - 2002. - Вип. 4., 352с. // <http://www.franko.lviv.ua/faculty/Phil/Visnyk/Visnyk4/Politologija/Pankevych.htm>

Meeting with McGill University students.

Mariya ROMANYSHYN

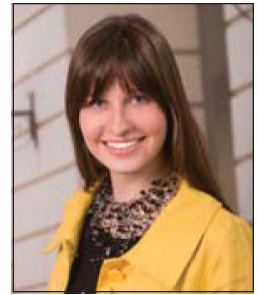
Lviv Polytechnic National University (Lviv Polytechnic)

Institute of Economics and Management

My Hometown: Lviv

My CUPP Scholarship: Yuri & Oksana Fedyna Scholarship

My CUPP MP: Peggy Nash, Toronto, Ontario

TORONTO LIFE

Мабуть усім відоме со-
лодке відчуття моменту, коли
здійснюється одне з найзаповітні-
ших бажань, мрія, яку плекаєш
не один рік. А коли це відчуття
переплітається з лавиною яскравих
вражень від середовища та людей,
що оточують тебе в цей момент,
то радості і справді немає меж.
Це все про Канадсько-Українську
Парламентарну Програму, про до-
рогоцінний шанс, що дається не
кожному, про надії, покладені на
нас Українською Діаспорою, про
безцінний досвід у всіх аспектах,
про враження від перебування в
Торонто та просто про гарних лю-
дей...

Отже ми тут, у сонячній, проте
вже осінній Канаді, а точніше у
гостинному та мегаполісному
Торонто, що розташоване на
північно-західному узбережжі ма-
льовничого озера Онтаріо. Місто
є мультинаціональним, оскільки
приблизно 49% населення Торонто
народились за межами Канади.
Перші дні перебування тут минали
дуже повільно, оскільки були
насичені подіями, враженнями, зна-
йомствами з новим середовищем та
цікавими людьми. Ми намагались
раціонально використовувати
кожний сонячний день, кожну
вільну від роботи в офісі годину:
зустрічались тісною компанією
CUPP'08 інтернів, що залишилась
на стажуванні в Торонто, та з ве-
личезним ентузіазмом відкривали
для себе це прекрасне місто. Серед

найбільш привабливих куточків
Торонто виділила б музей Royal
Ontario – музей світової культури та
цивілізації, що налічує понад шість
мільйонів експонатів мистецтва
країн Близького Сходу, Африки,
Східної Азії, Європи від древніх
часів і до сучасності; Casa Loma
– середньовічний замок і одночасно
старовинна приватна резиденція (98
кімнат), будівництво якої розпоча-
лось у 1911 році і тривало три ро-
ки; телевізійну вежу CN Tower
(Canadian National Tower) – 553-ме-
трова вежа, звідки відкривається
чудесна панорама міста, та яка 31
рік поспіль (до 2007 р.) зберігала
за собою титул «найвищої споруди
у світі». До цього переліку можна
також віднести новий та старий
City Hall, Ontario Science Center,
приміщення Провінційного Парла-
менту. Незабутньою була і подорож
на острови м. Торонто (Toronto
Islands) – мальовнича рекреаційна
зона, де розташовані дитячий парк
атракціонів, мініатюрна залізни-
ця, сім відпочинкових пляжів, 262
котеджі, 2 школи тощо. У централь-
ній частині Торонто зустрінеш
чимало хмародерів – осередок бу-
дівель фінансових та юридичних
центрів, що у своїй дзеркляно-
скляній оправі відображають усю
красу міста. Тут чимало парків,
які манили нас своїми багряними
барвами та охайністю. І ще багато
всього.

Тепер про більш серйозні речі.
Отже, робота у передвиборчій кам-

панії Пеггі Неш (Нова демократична
партія) стала надзвичайно пізнаваль-
ною. Це сильний політик та член
парламенту минулого скликання,
котра віддано працювала для своєї
громади. Стажування в її офісі
надало можливість усвідомити
та зрозуміти, якими близькими
політики повинні бути до своїх ви-
борців, яку відповідальність вони
несуть перед суспільством, яке тут є
настільки багатонаціональним, що,
здавалось б, заручитись підтримкою
кожного – просто неможливо. Тут
і входять в гру вірність своєму ви-
борчому округу та віддана праця
для громади, компетентність у
питаннях економіки, екології,
соціальних програм, співпраці з
закордонними партнерами, тощо.
Загалом, передвиборчий марафон
був надзвичайно цікавим та напру-
женим. Українські інтерни по всій
Канаді мали змогу відвідувати пе-
редвиборчі дебати, бути присутніми
на цікавих зустрічах, оцінити
інструменти передвиборчих

**Olya Melykh and
Mariya Romanyshyn.**

**Artem Vitkovskiy, Olya Melykh,
Serhij Opanasenko, Yaroslav Kovalchuk,
Mariya Romanyshyn and Yaryna Kobel**

кампаній – побачити загальну картину проходження виборів у демократичному суспільстві.

Та перебування в Торонто не обмежувалось лише стажуванням та екскурсіями. Було чимало цікавих зустрічей та лекцій, наприклад з професором Тарасом Кузьо (Carleton University), професором Олександром Мотилем (Rutgers University), Олегом Романишином

(Ліга Українців Канади), Романом Стойкевичем (attorney for National Hockey League Player's Association),

Julie Lindhout (Atlantic Council of Canada), тощо. Не менш приємною була і щонедільна вечеря у колі CUPP родини в Інституті Св. Володимира, під час якої ми ділились цікавими деталями робочих буднів, перебігом передвиборчих кампаній, новими враженнями.

До того як потрапити на CUPP, я неодноразово читала в попередніх виданнях Newsletters,

**CUPP'08 meeting with Roman Stoykewych at Offices
of Mitchell, Bardyn & Zalucky, Toronto**

що ця програма – це інвестиція у майбутнє України, величезний досвід у всіх аспектах, можливість удосконалити англійську (і не лише англійську) мову, що це школа життя. З упевненістю можу зазначити, що це лише десята частина тих можливостей та вершин, які ми тут здобули. Це випробування на спроможність жити у демократичному середовищі та можливість органічно влитись у канадське багатонаціональне суспільство, не згубивши власної ідентичності. ■

Canada-Ukraine Parliamentary Program 2008

**National
University of
Kyiv-Mohyla
Academy**
Національний
університет

"Києво-Могилянська академія"

Motto of University: Tempus fugit,
Academia sempiterna (Lat)

Час плінний, Києво-Могилянська
академія вічна

Time passes. Kyiv-Mohyla Academy
remains eternal

University Established in 1615

CUPP'08 interns:

Kateryna BONDAR
Olha MELYKH
Artem VITKOVSKYI

**Hetman University
(Vadym Hetman
National Economic
University of Kyiv)**
Київський
національний
економічний

університет імені Вадима Гетьмана
University Established in 1906

CUPP'08 interns:

Taras BRATSIUN
Mykola MAZANYI

**University of
Kyiv (Taras
Shevchenko
National
University of
Kyiv)**

Київський національний
університет імені Тараса Шевченка
Motto of University:

Корисність, Честь та Слава
Utility, Honor and Glory
University Established in 1834

CUPP'08 interns:

Vasyl KHOMIAK
Serhij OPANASENKO

**Yaroslav the
Wise National
Law Academy of
Ukraine**

Національна
юридична
академія України
імені Ярослава

Мудрого

Academy established in 1703

CUPP'08 interns:

Maryna KHORUNZHA

Olga KROYTOR

Anton RUBAN

University of
Lviv (Ivan
Franko National
University of
Lviv)

Львівський

*національний університет імені
Івана Франка*

Motto of University:

Patriae decori civibus educandis

*Для освіти громадян, на славу
Батьківщини*

*For the education of citizens, for the
adornment of the homeland*

University Established in 1661

CUPP'08 interns:

Yaryna KOBEL

Solomiia KRATSYLO

Oleksandr PANKIV

University of
Zaporizhia
(Zaporizhia
National
University)

Запорізький

Національний Університет

University Established in 1930

CUPP'08 intern:

Tetyana KOBETS

University of Ostroh
(National University
of Ostroh Academy)

*Національний
університет
«Острозька
академія»*

Motto of University:

*Сучасна освіта через досвід століть
Contemporary education through the
wisdom of the ages*

University Established in 1576

CUPP'08 intern:

Yaroslav KOVALCHUK

Mining

University of
Dnipropetrovsk
(National
Mining

University of Dnipropetrovsk)

*Національний гірничий
університет*

Motto of University:

*Прагни кращого - досягнеш більше
Strive for excellence and you will
achieve more*

University Established in 1899

CUPP'08 intern:

Olha MAKEDONSKA

Kyiv International
University

*Київський
міжнародний
університет*

Motto of University:

КИМУ - твій шлях до успіху

*Kyiv International University – Your
road to success*

University established in 1994

CUPP'08 intern:

Oleksandr POLONYK

Odesa Polytechnic
(National Polytechnic
University of Odesa)

*Одеський
національний
політехнічний
університет*

Motto of University:

Освіта. Наука. Професіоналізм.

Удосконалення

Education. Science. Professionalism.

Improvement

University established in 1918

CUPP'08 intern:

Ievhen REUS

Lviv Polytechnic
(Lviv Polytechnic
National
University)

*Національний
університет
"Львівська
політехніка"*

Motto of University:

Litteris et Artibus

Науками й Мистецтвом

Through the Sciences and the Arts

University established in 1844

CUPP'08 intern:

Mariya ROMANYSHYN

University of
Luhansk (Taras
Shevchenko
National University
of Luhansk)

Луганський

*національний університет імені
Тараса Шевченка*

Motto of University:

*"І чужому навчайтесь, й свого не
пурайтесь..."*

*"Learn from others but do not forego
your own"*

University established in 1921

CUPP'08 intern:

Pavlo SHOPIN

University of
Kharkiv (Vasyl
Karazin National
University of
Kharkiv)

*Харківський
національний*

університет імені В.Н.Каразіна

Motto of University:

Cognoscere, Docere, Erudire

Пізнання, Навчання, Просвіта

*Cognition, Education, Enlightenment
(En)*

University established in 1804

CUPP'08 intern:

Oleksandr SHUMSKYY

Kyiv Politechnic
(National
Technical

University of
Ukraine, Kyiv)

*Національний
технічний*

університет України "КПІ"

University established in 1898

CUPP'08 intern:

Iryna TIMKINA ■

Як Капери творили велику політику

Тринадцяте вересня весело минуло,
В Торонто з Амстердама ми прибули.
І ніч зоряна дощити стала –
Так Канада нас радо вітала!

Заплаканого Торонто ми не злякались,
На Український фестиваль мерщій подались!
Лиш з'явилися ми на сцені,
Сонце всміхнулось – й ми стали веселі!

Політики в Оттаві було б для нас мало,
Студентів по усій Канаді розіслали.
У різні округи, до депутатів
Приїхали ми в час пблких дебатів.

Тринадцять – число для нас вельми щасливе,
Тринадцятьох з нас в Торонто працювать залишили.
Та тринадцятий поверх дарма ми шукали,
Ми ж в забобони не віримо, ми – ліберали!

На "Грін шифт" ліберали наголосили.
Щоб поцупити в зелених трішечки сили,
А консерватори про більшість весь час торочили
Розсунуть обіцяли атлантичні брили,

І Північ Канади як слід пильнувати,
І розумно країною керувати.
У це не вірили НДП й ліберали,
Та турі вибуриців переконали.

Переможно до влади знову добрались,
Та дванадцять голосів не дорахувались.
Уряд більшості залишився лиш в мрії
Та й коаліції не буде – геть як в Україні!

За всім ми уважно спостерігали
І кандидатам поміці допомагали.

Від далекого Ванкувера і аж до Віндзуру,
Агітували усіх прийти на вибури!
Дзвонили, ходили, щити розставляли,
Та й власну позицію декларували.

Торонтонська група щотижня збиралась,
То думками ділилась, то сперечалась,
В St. Volodymyr's пан Бардин нас вітав,
Щедро смаколикама всіх частував.

Вибори закінчились, країна врятована,
На переможне турне ми заслуговуєм!
Монрель, Оттава, та ще й Квебек,
І ось – в Торонто ми вже бек!

Ще мить – вернемось на Вкраїну,
На нашу рідну і єдину.
Знаннями всі тепер багаті,
Лад наведемо в нашої хаті!

Навчились вміло дебатувати
Від наших супер кандидатів!
Тепер – в політику "велику,"
Бо дуже ми талановиті!

Мерсі буку', наша Канадо,
Ти нас зустріла дуже радо!
Вкраїні милій помагаєш,
І в Парламенті нас вітаєш!

Дякуємо тобі, Канадо!

Дякуємо організаторам та спонсорам програми
За допомогу Україні, за Допомогу нам,
За те, що є Канадсько-Українська парламентська
програма!

Автори:

Соломія Крацило, Павло Шопін, Ярослав Ковальчук

Top: Olha Makedonska, Past Prime Minister of Canada Jean Chretien and Oleksandr Pankiv.

Right: Feeding squirrels in Montreal.

CUPP on Parliament Hill in Ottawa.

CUPP on Quebec Lake.

Meeting & Interviews at Radio Canada International in Montreal, with Luba Demko & Lina Gavrilova.

Niagara Falls and CUPP'08 interns.

At Biodome Montreal.

Performance in Embassy.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

79000, м. Львів, вул. Університетська, 1

Тел. (0322) 741262 Факс (0322) 971668 <http://www.franko.lviv.ua> код ЗКПО 02070987
Управління державних закладів у Львівській області, МФО 825014, р.р. 35221005000549
№ свідоцтва 17701483, ін. пол. № 020709813029

Валютний рахунок № 26007006042 в Укресімбанку м. Львова МФО 325718

12.11.08 № 1317/241217
На №

п. Ігор Бардин
Директор Канадсько-Української
Парламентської Програми

Прийміть щирі слова вдячності, поваги та захоплення Вашою роботою та Вашим вкладом у розвиток демократії та правової культури на теренах української держави уже протягом 18-ти років.

Канадсько-Українська Парламентська Програма – є надзвичайно актуальною на сьогоднішній час, вона надає українським студентам унікальну можливість пройти стажування у Парламенті Канади, здобути неоціненні знання та практичні навички однієї з найбільш успішних демократій у світі.

Дана Програма створює передумови для розвитку студентів, зокрема, після участі у ній наші студенти проходять стажування у Верховній Раді України, продовжують навчання у аспірантурі, як на теренах нашої держави, так і за кордоном.

Канадсько-Українська Парламентська Програма відіграє важливу роль у житті молодого покоління, оскільки, за словами учасників, депутатів Канадського Парламенту охоче діляться власним досвідом та залучають наших студентів до прийняття рішень та ведення важливих проектів.

Таким чином, студенти отримують досвід життя та роботи за кордоном, налагоджують відносини із закордонними колегами та отримують можливість працювати над майбутніми спільними проектами.

Ректорат Львівського національного університету імені Івана Франка завжди готовий співпрацювати із Вашою програмою та бажає ініціаторам та організаторам Канадсько-Української Парламентської Програми й надалі працювати так ефективно та цілеспрямовано, сприяти досягненню українськими студентами нових фахових звершень.

В.о ректора

В. С. Височанський

УКРАЇНА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

вул. С. Бандери, 12, Львів, 79013, тел. (380 322) 72 47 33, 258 27 58, факс: (380 32) 258 26 80
ел. пошта: coffice@polyunet.lviv.ua, internet: www.lp.edu.ua

10.11.08 № 40-01-233

на №

п. Ігору Бардину,
Директору Канадсько-Української
Парламентарної Програми
Торонто, Онтаріо, Канада

Національний університет "Львівська політехніка" щиро вдячний Вам, вельмишановний пане Директоре, за плідну роботу, яка надає можливість студентам з України безпосередньо на практиці вивчати досвід парламентаризму в одній з найрозвиненіших і найдемократичніших держав світу. Це сприяє вихованню нового покоління молодих, талановитих, амбітних та соціально активних громадян, які в недалекому майбутньому зроблять внесок у формування змін в державі та побудову нових демократичних стандартів.

Ми особливо вдячні Вам за те, що і студенти Львівської політехніки мають змогу брати участь в програмі, і сподівасьмося на їх майбутній внесок на благо суспільства.

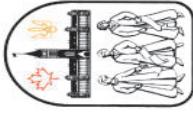
Просимо Вас, вельмишановний пане Директоре, передати ширі слова вдячності та захоплення всім учасникам програми, які організовували та забезпечували цю важливу і плідну роботу.

З повагою,
Ректор

проф. Бобало Ю.Я.

Canada-Ukraine Parliamentary Program

In 1990-91, Canadians celebrated the centennial of Ukrainian group immigration to Canada. In 1991 Ukrainians celebrated the re-establishment of their country's independence. To mark these historic events, the Chair of Ukrainian Studies Foundation established the Canada-Ukraine Parliamentary Program for university students. CUPP gives Ukrainian students the opportunity to work and study in the Parliament of Canada and allows the future leaders of Ukraine to observe how the precepts of the Rule of Law are practised in Canada.

Canada-Ukraine Programme Parlementaire

En 1990-91, les Canadiens ont célébré le centenaire de l'immigration ukrainienne au Canada. En 1991, les Ukrainiens ont célébré la restauration de l'indépendance de leur pays. Pour marquer ces événements historiques, le Président de la Fondation des Études Ukrainiennes a mis sur pied le Programme Parlementaire Canada-Ukraine (PPCU) pour les étudiants de l'université. Le PPCU fournit aux étudiants ukrainiens l'opportunité de travailler et d'étudier au sein du Parlement du Canada et permet aux futurs dirigeants de l'Ukraine d'observer comment les préceptes de l'autorité de la loi sont mis en pratique au Canada.

certificate

of completion of Canada-Ukraine Parliamentary Program
awarded to

IN RECOGNITION of the successful completion of the internship program in the Canadian Parliament
UNDER THE AUSPICES of the Canada-Ukraine Parliamentary Program
SPONSORED BY the CHAIR of Ukrainian Studies Foundation, TORONTO, CANADA

Канадсько-Українська Парламентарна Програма

У 1990-1991 рр. канадці святкували 100-ліття поселення українців у Канаді. У 1991 р. українці відновили незалежність своєї держави. На відзначення цих подій Фондація Кафедри Українознавчих Студій в Торонто заснувала Парламентську Програму «Канада-Україна» для студентів університетів. ППКУ має ознайомити майбутніх правників України з положеннями Парламентської справи, яке діє в Канаді, що знайомить користувачів для ролі लोकів студентів з Канади, Америки та Західної Європи. ППКУ забезпечує студентів університетів України можливість працювати стажуватися в Парламенті Канади.

HOR BARDYN - DIRECTOR

OTTAWA, CANADA

UKRAINE WAS WELL REPRESENTED ON PARLIAMENT HILL DURING THE PAST 18 YEARS

Berdvansk

Azov Regional Institute

Chernivtsi

Yuriy Fedkovych National University of Chernivtsi

Dnipropetrovsk

Dnipropetrovsk Mining National University
Dnipropetrovsk National University
Ukrainian Academy of Customs of Dnipropetrovsk

Donetsk

Donetsk National University
Donetsk Technical University

Horlivka

Horlivka Pedagogical Institute of Foreign Languages

Ivano-Frankivsk

Vasyl Stefanyk Precarpathian University

Kharkiv

Academy of Municipal Economy
Hryhoriy Skovoroda National Pedagogical University of Kharkiv
Kharkiv National University of Economics
Kharkiv University of Radio Electronics
University of Kharkiv (Vasyl Karazin National University)
Yaroslav the Wise National Law Academy

Kirovohrad

Kirovohrad Institute of Commerce

Kyiv

International Christian University
Kyiv International University
Kyiv National Linguistic University
Kyiv Politechnic University (National Technical University of Ukraine "KPI")
Mykhailo Drahomanov National Pedagogical University
National Agricultural University
National University of Aviation
National University of Kyiv – Mohyla Academy
Ukrainian Academy of Foreign Trade
Ukrainian-Arabic Institute of Interregional Academy
University of Kyiv (Taras Shevchenko National University of Kyiv)
Vadym Hetman National Economic University of Kyiv

Luhansk

Volodymyr Dahl Eastern Ukraine University
University of Luhansk (Taras Shevchenko National Pedagogical University of Luhansk)

Lutsk

Lesya Ukrainka Volyn University
Lutsk Technical University

Lviv

Lviv Academy of Arts
Lviv Academy of Commerce
Lviv Medical University (Danylo Halytsky National Medical University)
Lviv Politechnic University (National University of Lviv Politechnic)
Petro Sahaydachnyi Military College of Lviv
Ukrainian Catholic University of Lviv
University of Lviv (Ivan Franko Lviv National University)

Mykolaiv

National University of Shipbuilding
Petro Mohyla University

Odesa

Odesa State Economic University
University of Odesa
Odesa Politechnic (Odesa National Politechnic University)

Ostroh

National University of Ostroh Academy

Poltava

Poltava Medical Academy
V. G. Korolenko Poltava State Pedagogical University

Rivne

National University of Water Management & Natural Resources

Simferopol

Vernadsky Tavrida National University

Terнопil

Volodymyr Hnatyuk National University of Ternopil
Ternopil Academy of National Economy

Uman

Pavlo Tychyna Pedagogical University

Vinnitsia

Vinnitsia Trade Economic Institute of Kyiv National Trade Economic University

Zaporizhia

University of Zaporizhia
Zaporizhia Technical University

CANADA –UKRAINE PARLIAMENTARY PROGRAM 1991-2008